

உ

சிவமயம்.

திருச் சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ - கு ம ர தே வ ர்

அருளிச்செய்த

சா த் தி ர க் கோ வை யு ர்,

பெரிய நாயகியம்மன் பதிகமும்,

ஸ்ரீ - சிதம்பர கவாமிகள்

அருளிச்செய்த

நெஞ்சுவிடு தூ தும்.

திருத்தாருத்தி இந்திராடம் காரபாத்தீர கவாமிகள்

ஆதினத்திற்குரிய

நுகர் - சச்சிதா நந்தகவாமிகள்

மாணந்தரிகளிலோருவாரகிய

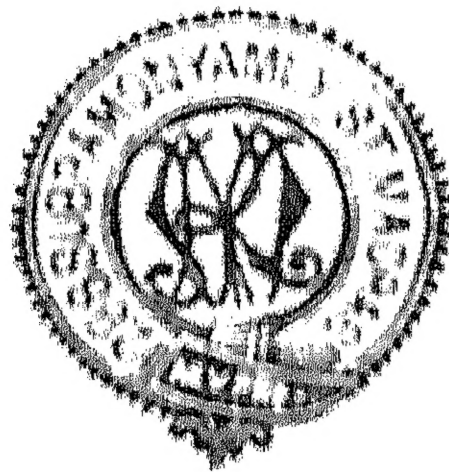
பி - ஆறுமுகமுதலியாரவர்களால்

பலபிரதிகளைக் கொண்டு டாராய்ச்சிசெய்த

பிரதிக்கிணங்க,

சென்னை :

இரண்டாம்

பதிப்பு.

மகேசானந்தனினிவாச அச்சியத் திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1898

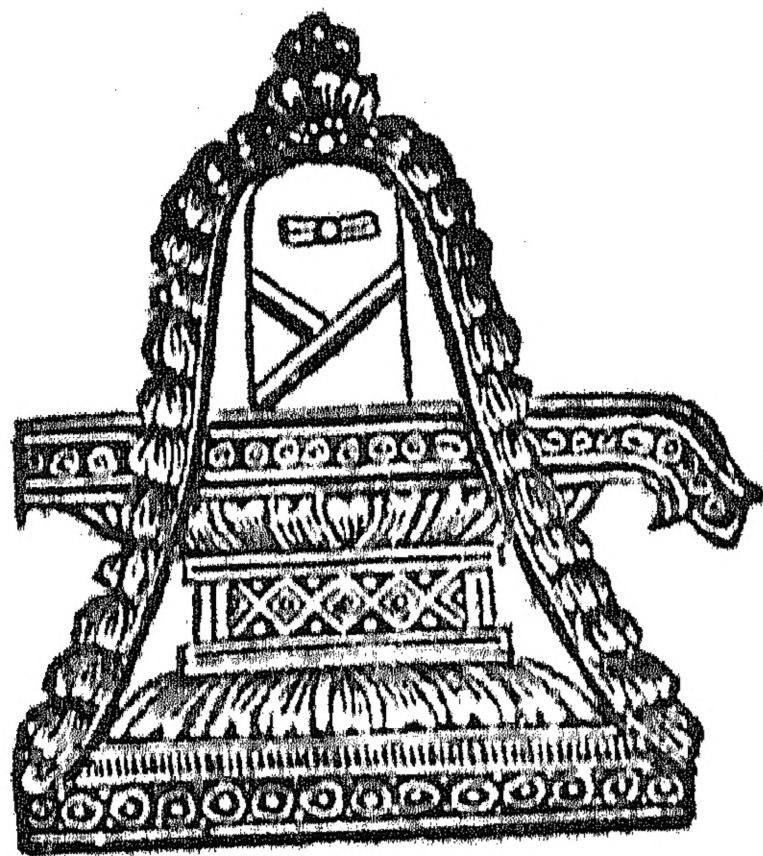
உ
சிவமயம்
கருத்து.

முக்கியகவனிப்பு:—இப்பதிப்பிற்கு முன்னர் சிலரச்சிட்டி
ருந்த பிரதிகளிலுள்ள இச்சாந்திரக்கோவைகளைப் பரிசோ
திக்குமளவில், யாதும் வரிசைக்கிரமமா யில்லாமையானும்,
ஒன்றுக்கொன்று பேதமாயிருப்பதைப்பற்றி, ஒருவாறுசந்தேக
ங்கொண்டு மூல ஏட்டுப்பிரதிகளில் எவ்வாறிருக்குமோ ! என
வெண்ணி, சில மடாதிபர்களுக்கும், சில வேதாந்திகட்கும்,
சில பேரறிவுடையோர்கட்கும் அடியேன் சிரசாவ்டாங்கமாக
இக் துமாரதேவர் சாந்திரக்கோவைகட்கு மூலஏட்டுப்பிரதிக
ளிநுக்கில் அடியேன்பேரில் தயவிட்டு அனுப்பித்துக்கொடுக்க
வேண்டுமென்று பல நிருபமேழதீயும் பதில் சரிவரக்கிடைக்
காமல் பிறகு ஒருவாறு துணிந்து, “அரசனெவ்வழி யவ்வழி
துடிகள்” என்னும் நீதிவாக்கியத்தைக் கடைப்பிடியாகக்கைக்
கொண்டு, முன்னரச்சிட்டிரதிகளை வெருவாய்ப் பரிசோதி
ப்பித்து, அடியேன் இச்சாந்திரக்கோவையை யச்சிட்டிருப்ப
துடன், விருத்தசைலத்தின்கண்ணே யெழுந்தருளியிருக்கும்
பேரியநாயகி யம்மன்பேரில் ஷை ஸ்ரீ-துமாரதேவர் அருளிச்
செய்த பதிகமுஞ் சேர்த்து நன்குமதிக்கத்தக்கக் கடிதத்திலச்
சிட்டுமுகிவுபெற்றிருக்கின்றன:—வேண்டுவோர்கள் சென்னை
மநோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்தலைவனாகிய அடியேனிட
த்திலும், சென்னை, “மதராஸ் ரிப்பன்” அச்சுக்கூடத்தலைவர்
ம-நா-நா-ஸ்ரீ, சை-இரத்தினசெட்டியாரவர்களிடத்திலும், சித
ம்பரம், மேற்கோபுரவீதி மண்டபத்தில் வைத்திருக்கும் அடி
யேன் புத்தகஷாப்பிலும், சும்பகோணம், பெரியகடைவீதி
யில் ம-நா-நா-ஸ்ரீ, மயிலை-அருணகிரிமுதலியார் புத்தகஷாப்பிலி
ருக்கும் காரியம்நாராயணப்பிள்ளையிடத்திலும் அடியிற்கண்ட
விகிதப்படி பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஆப்பவுண்டு புத்தகம் க-க்கு அணை - ௮ ௦
கலிகோ(டை புல்பவுண்டு) புத்தகம் க-க்கு அணை - ௧௦ ௦

கோ. மா. டி.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதினவரலாறு.

துறையூர் - சிவப்பிரகாசகவாமிகள்.

பேறையூர்-சாந்தலிங்ககவாமிகள்,

ஸ்ரீ-குமாரதேவர்,

சிதம்பரகவாமிகள்,

ரெட்டி - சிதம்பரகவாமிகள்,

பழனிசுவாமிகள்,

கூவாலத்துச்சுவாமிகள்,

புலியூர்க்கவாமிகள்,

குழந்தைவேல்கவாமிகள்,

முத்தையகவாமிகள்.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குருபுசைநாடிகள்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர் = { புரட்டாசிமீ பூர்வபகைம்
சூர்த்தி.

குழந்தைவேல்சுவா
மிகள். } = ஆடிமீ அசுவனி.

சாத்திரங்களின் அட்டவணை

எண்.	சாத்திரங்களின் விபரம்.	பாடற் வெருகை	பக்கம்.
க	மகாராஜாதிறவு - - - -	கக௭	௬
உ	சுத்தசாதகம் - - - -	கூடு	௩௧
௩	விஞ்ஞானசாரம் - - - -	கூஅ	௩௧
சு	அத்துவிதவுண்மை - - - -	க0௧	௭0
டு	பிரமானுபூதிவிளக்கம் - - - -	க0௨	௮௯
கூ	ஞானவம்மாணை - - - -	க00	கூஅ
௭	வேதாந்ததசாவத்தைக்கட்டளை - -	—	க0௨
அ	வேதாந்ததசகாரியக்கட்டளை - -	—	க0௬
கூ	சகசநிட்டை - - - -	கக	க0௮
க0	உபதேசசித்தாந்தக்கட்டளை - -	—	கக0
கக	பிரமசித்தியகவல் - - - -	—	கக௪
க௨	சிவதரிசன அகவல் - - - -	—	க௨௨
க௩	ஆகமநெறியகவல் - - - -	—	க௨௭
க௪	வேதநெறியகவல் - - - -	—	க௩0
கடு	பிரமானுபவ அகவல் - - - -	—	க௩௩
ககூ	சிவசமரசவாத அகவல் - - - -	—	க௩௭
—	பெரியநாயகியம்மன் பதிகம் - -	க0	௧௪௧

சாத்திரங்களின் அட்டவணை முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குருபுசைநாடிகள்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர் = { புரட்டாசிமீ ஸர்வபக்தம்
சதுர்த்தசி.

குழந்தைவேல்சுவா
மிகள். } = ஆடிமீ அசுவனி.

சாத்திரங்களின் அட்டவணை

எண்.	சாத்திரங்களின் விபரம்.	பாடற் வெறுகை	பக்கம்.
க	மகாராஜாதூறவு - - -	ககௌ	க
உ	சுத்தசாதகம் - - -	கௌ	கௌ
ங	விஞ்ஞானசாரம் - - -	கௌ	௧௧
ச	அத்துவிதவுண்மை - - -	கௌ	௧௧
டு	பிரமானுபூதிவிளக்கம் - - -	கௌ	௧௧
சு	ஞானவம்மாணை - - -	கௌ	௧௧
எ	வேதாந்ததசாவத்தைக்கட்டளை - -	—	௧௧
அ	வேதாந்ததசகாரியக்கட்டளை - -	—	௧௧
க	சகசநிட்டை - - -	கௌ	௧௧
கௌ	உபதேசசித்தாந்தக்கட்டளை - -	—	௧௧
கௌ	பிரமசித்தியகவல் - - -	—	௧௧
கௌ	சிவதரிசன அகவல் - - -	—	௧௧
கௌ	ஆகமநெறியகவல் - - -	—	௧௧
கௌ	வேதநெறியகவல் - - -	—	௧௧
கௌ	பிரமானுபவ அகவல் - - -	—	௧௧
கௌ	சிவசமரசவாத அகவல் - - -	—	௧௧
—	பெரியநாயகியம்மன் பதிகம் - -	௧௧	௧௧

சாத்திரங்களின் அட்டவணை முற்றிற்று.

அந்தத்தம்பிரானும் சுவாமி ? இவ்வரசனிடத்தில் அநீதீவரப
க்துவழடைய சந்தீஷநக்துள்ள பதினெண் துறியும் உண்டாயி
நக்கிறதே யென்று சைகையாகச் சொல்ல, சுவாமிகளும் (மு
ன்பே அறிந்திருப்பதால்,) ஆனால் இவனை மது எருதுக்குப்புல்
லறுத்துப்போடச் சொல்லென்று கட்டளையிட்டருள, அவ்
வாறே தம்பிரான் அரிவாளும், புல்லுகட்டுங்கயிறுங் கொடுத்த
தனுப்ப, மேற்படி ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அத்திருப்பணியைச் சிர
சாவகித்துக்கொண்டு வயலுக்குப்போய் பள்ளர்கள் புல்லறுப்
பதைப்பார்த்து, தாமும் அவ்வாறே அறுக்க நினைத்து இடக்
கையால் புல்லைப்பற்றி வலக்கையிலுள்ள அரிவாளைப் புல்லின்
மேற் பூட்டாமல் இடக்கை மேற்பூட்டியிழுக்க, கை யறுபட்ட
மாத்திரத்தில் மேற்படி வலக்கையைப்பார்த்துக் கோபித்தார்;
இவ்வற்புதக்காட்சியைக் கண்ணாறக்கண்டமேற்படிபள்ளர்கள்
நீர் ஆரையா? என்று கேட்டக, நான் பேலாயூரீர்தாந்தலிங்க
சுவாமிகள் வாகனத்திற்குப் புல்லறுப்பவனென்று சொல்ல,
அதுகேட்டு அப்பள்ளர்கள் ஆச்சரியமடைந்து, இவர் அரசனை
ப்போலிருக்கிறதென்றெண்ணி, அப்பள்ளர்களே புல்லறுத்து
க்கட்டுக்கட்டி அவர் திருமுடிமேல் வைக்க அச்சமைபொரு
மல் திருமுடிசாய்ந்து போகதைக்கண்ட பள்ளர்கள் அப்புற்
சுமையை எடுத்துவந்து மேற்படி மடாலயத்து வெளியில் வை
த்துப்போனார்கள்.

இவ்வாறு இரண்டு நாள்சென்றபின்பு, மூன்றாவது நாள்
மேற்படி புற்சுமையை எடுத்துவந்தபள்ளன் இவர் சேதி முழு
தும் கையெட்டுத்தம்பிரானுக்குத் தெரிவிக்க, அவரும் இவர்
கையறுப்புண்ட சேதியை சுவாமிகளுக்குக் குறிப்பாகத் தெரி

வித்தனர்; சுவாமிகளும் ஸ்ரீ-குமாரதேவரைப்பார்த்து சோதனை நிமித்தம் முனிவுகொள்பவர்போல் கோபிக்க அவருட்கண்மையாகவேபயந்து ஒருபுறம் ஒதுங்கி இருந்துவிட்டார்.

பிறகு அன்று இராத்திரி சுவாமிகள் கையேட்டுத்தம்பி ரானையழைத்து அப்பா? எங்களிருவருக்கும் வெவ்வேறே கட்டமுது கட்டி ஒரு தண்டத்தில்மாட்டி அரசனிடத்திற்கொடுத்த நம்மோடுகூட அனுப்பிவைப்பென்று கட்டளையிட்டருள்: அவரும் அவ்வாறே செய்தனுப்பிவைக்க, சுவாமிகள் முன்னும் ஸ்ரீ-குமாரதேவர் பின்னுமாய்ப்போகையில், சிலதூரம்போய் சுவாமிகள் இவரைத்திரும்பிப்பார்த்து என்ன தாமதமென்றதட்ட, அதுகேட்டு இவரும் பயந்து சுவாமி? ஒருபுறம் அச்சலிங்கம், மற்றொருபுறம் கனையுத்தம் இழுக்கின்றதே ! என்று சொல்ல, அக்குறிப்பையறிந்து சுவாமிகள் தமக்குத் தாமே ஆனந்தபரவசமடைந்து, பிறகு அவ்விடத்திலுள்ள ஓர் குளக்கரைமேலிறங்கி இருவரும் ஒன்றாக உட்கார்த்து இரண்டன்னத்தையும் ஒன்றாகச்சேர்த்து ஸ்ரீ-குமாரதேவர் சுவாமிகளுக்குப் பரிமாற மேற்படி சுவாமிகள் நைவேத்தியங்கொண்டபின், சேடமான மகாப்பிரசாதத்தைத் தாமும் உட்கொண்டு, சிறிதுநேரம் அவ்விடத்தில் இருவரும் சிற்சிலவியலங்களை வசனித்துக்கொண்டிருந்து, பிறகு மடாலயத்திற்குவந்து சேர்ந்து, சிலநாள்கழித்து, மேற்படி சுவாமிகளிடத்தில் அநுக் கிரகம்பெற்றுக்கொண்டு சாதனைசெய்து முதிர்ந்தகாலத்தில் ஒருநாள் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் இவரை மாகாஜா என்று பெயரிட்டழைத்து, அப்பா ? நீ விருத்தாசலத்துக்குப்போக வேண்டுமென்று கட்டளையிட்டருள் . அங்குனே கல்லிந்த

ன்று விடைபெற்றுக்கொண்டு விருத்தாசலத்தைநோக்கி வருகிறவழியில் சின்னசேலத்திற்குக் கீழ்ப்புறமான காட்டில் இவர் நிமித்தம் அன்புகூர்ந்து பழமலைநாதனோடு பிராமணநம்பியெழுந்தருளியவந்து தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்துக்கொண்டு இருந்து இவரைக்கண்டு அப்பா ? நீ ஆபாசமாய்ப்போகிறபடியால் கால்வகைஜலமு மிருக்கின்றன, உனக்குவேண்டிய மட்டும் சாப்பிட்டு விடாய் தீர்க்கலாமென்று பசுரித்துத் தண்ணீர்கொடுக்க: இவர் அதைச்சாப்பிட்டு தாகநிவிர்த்தியெய்துவதொன்றி, விருத்தாசலம் வந்துசேர்ந்து, மணிமுத்தா நதிக்கரையி லிருக்கின்ற அரசமரத்து நீழலில் நடந்துவந்த ஆபாசத்தினால்சற்று இளைப்பாறச்சயனித்து பிரமானந்த நித்தியையி லெழுந்தருளியிருந்தனர்.

அதுசேறி பெரியநாயகியாறிந்து தனதபிடேகத்திற்குச் சுவணபாத்திரத்தில் வைத்திருந்த பசுவிற்பாலை எத்திக்கொண்டு ஓர்பிராமணஸ்திரியாய்ப்போல அக்குறுவரிடத்தில் வந்து தலைப்பக்கத்திலுட்கார்க்கு தனது திருமடியின்மே லிவரது முடியைத் தூக்கிவைத்து அந்தப்பாலைப் புகட்டிப்பின்பு, இவர் ஆபாசந்தீர்த்து கண்ணைவிழித்துப்பார்த்து நீ ஆய்ப்பா ? என்று கேட்க, அப்பா ? துமாரதேவர் ? நான் தான் பெரியநாயகி, நீ எப்போதும் என்னிடத்தில் தானே கூடியிருப்போனு திருவாய்மலர்க்தருளி உடனே மறைத்தருளினான். பிறகு, துமாரதேவர், அப்பா ! உன் கருமைக்கு அடிமை யானு கைம் மாறு செய்யவல்லேன் ! என்று பலவாறு தோத்திரஞ்செய்து அங்ஙனே பாவசமாய் இருந்தார்.

இதை மேற்படி ஜடாமுனி, தேடியிருந்தபொருள் கிட்டிற்றெனவேண்ணி அம்மரத்தைவிட்டுக் கீழியிறக்கி பிரா

மணவுருவமாய்வந்து அதிவினயத்துடன் அடிவணங்கிநிற்க :
 இவர் அந்தஜடாமுனியைப்பார்த்து நீ யார் ? என்று கேட்க :
 நான் ஜடாமுனியென்று சொல்ல ; நீ இவ்விடத்திற்கு வந்த
 காரிய மென்னவென்று கேட்டமாத்திரத்தில், ஜடாமுனி
 தனதுசரித்திரமுழுதும் விவரமாகச்சொல்ல, அதுகேட்டு ஸ்ரீ-
 குமாரதேவரும் சந்தோஷமாய் ஜடாமுனியின் சாபநிவர்த்தி
 செய்து,சிறிதுநாள் அவ்விடத்தில்தானே கரபாத்திரஞ்செய்து
 கொண் டிருக்குங்காலத்தில், அவ்விடத்திலுள்ள ஒரு குடும்பி
 யானவன், இவரை மகானென்றறிந்து நாள்தோறும் உண்மை
 யாய்த் தரிசனஞ்செய்துகொண்டேவர, அவனுக்கு நாளுக்கு
 நாள் சகலசம்பத்தும் அபிவிர்ந்தியடைந்து வருகையில், ஓர்
 நாள், அவன் ஸ்ரீ-குமாரதேவரைக்கண்டு வணங்கி சுவாமி ?
 அடியேனுக்கு ஏதேனும் ஓர்தீருப்பணி கட்டளையிட்டருள
 வேண்டுமென்று வருந்திக்கேட்க, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அப்பா ?
 அப்படி உனக்கிஷ்டமிருந்தால் ஸ்ரீ-பெரியநாயகியார் சந்நி
 தானத்திற்கெதிராக ஒரு மண்டபங்கட்டிவையென்று கட்ட
 ளையிட்டருள, அவனும் அப்படியே மகாபாக்கியமென்று மண்
 டபங்கட்டும்படி எத்தனித்துக்கட்டும்போது உத்திரக்கல் மே
 லேரூமல் வருத்தமடைந்து ஸ்ரீ-குமாரதேவருக்குத் தெரிவிக்க,
 ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் விபூதியைக்கொடுத்து இதை அந்தக்கல்
 லின்பேரில் போட்டுத் தூக்கென்றுத்தரவுசெய்ய, அப்படியே
 செய்து முடித்தபின்பு, அந்தக்குடும்பியும் சந்தோஷசிந்தனாய்
 ஸ்ரீ-குமாரதேவரை வணங்கிநின்று சுவாமி ? தேவரீருடைய
 பிரபாவத்தை யின்னதென் றளவிட்டுச்சொல்ல ஆராலாகு
 மென்று நானாவிதமாகத் தோத்திரஞ்செய்ய, ஸ்ரீ-குமாரதேவ
 ரும் அவனை அழைத்துக்கொண்டுபோய் கோபுரவாயிலிற்

செய்துவைத்திருக்கும் இரண்டு துவாரபாலகருடையமுதகும் உரைபட்டிருப்பதைக்காண்பித்து இவர்களுக்குத் தவன கஞ்சி காய்ச்சி நைவேத்தியம் பண்ணென்று கட்டளையிட்டருள, அவனும் மகாபாக்கியமென்று அப்படியே செய்வித்துக் கிருத கிருத்தியனான.

பிறகு ஒருநாள், ஸ்ரீ-குமாரதேவரும், ஓர் குடும்பி வீட்டு வாயிலில் கரபாத்திரத்திற்குச்சென்று கையேந்த, அவர்கள் இவரது மகிமையை யறியாதவர்களாய் தங்கள் வீட்டில் சமை த்து வைத்திருந்த மச்சத்தை அன்னத்தோடுகலந்து இவர் கையிற்பரிமாற, அதுதொரிந்து ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அங்குனே குளத்தின் நீரருகிற்செல்ல, அந்த மச்சம் உயிர் பெற்று குளத் திற்குதித்துப்போய்விட்டது.

இப்படியிருக்க, ஒரு குஷ்டரோகியானவன் தனது தேகவருத்தம் நீக்கவேண்டுமென்று நாஸ்தோறும் இடை விடாமல் ஸ்ரீ-குமாரதேவரைக்கண்டு தரிசனஞ் செய்துகொ ண்டேவருகையில் ஒருநாள் அதிகவாதனையினால் சகிக்கப் படாதவனாய் ஸ்ரீ-குமாரதேவரது திருவடியில்வந்து வீழ்க்து கோவென்று அலறி முறையிட, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அப் பா? நாம் வயித்திய நல்லவேயென்னலும், அவனும் சுவாமி? தேவரீரது திருக்கையினால் விபூதியாகிலுங்கொடுத்தால் எனது ரோகம் நிவர்த்தியாகுமென் றிரங்கிக்கேட்க, ஸ்ரீ-குமாரதேவ ருந் திருவுளமிரங்கி விபூதியையள்ளி அவனது இடைக்கையில் வைத்து வலக்கையால் மூடிக்கொள்ளச்சொல்லி பழமலையார் சந்நிநானத்தினுள் ஒரு மாடத்திலிருக்கும் வீக்கினைஸ்வர னாக் குறியாகக்காண்பித்து, நீ அந்தவிக்கினைஸ்வரர் முன்னே போய் இரண்டு கண்களைமூடிக்கொண்டு யின்று அக்கே

நடக்கின்ற அதிசயத்தை நமக்குவந்து சொல்லென்று கட டளையிட்டருள் : அவனும் அப்படியே போய் நின்றமாத் திரத் தில் அவனுக்குச் சுழுத்திபோற்றேன் ற, அத்தருணத்தில் அந் தவநாயகக்கடவுள் தமது துதிக்கையைநீட்டி இவனது இடக் கையிலிருந்த விபூதியைத் தொட்டதுபோலக் கண்டுவிழித்து ஸ்ரீ-குமாரதேவ ரிடத்திற்குவந்து விண்ணப்பஞ்செய்த மா திரத்தில் ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் ஆனந்தமாய் அந்த விபூதியைத் தொட்டுத் தரித்துக்கொண்டு, அவனையும் தரித்துக்கொள்ளும் படி உத்தரவுசெய்ய, அவன் அப்படியே தரித்துவருங்காலே யில் அவனது குஷ்டரோகம் நிவர்த்தியாகிச் சவுக்கியமடைந் தான்.

இப்படி யிருக்கின்றநாளையில், ஒருநாள் ஸ்ரீ-குமாரதேவ ரும் திருவாரூர் மஹோற்சவத்திற்குப் போயிருந்தபோது, இர தோச்சவத்தினம் தீயாகராஜப்பெருமான் இரதமேறி மாட வீதி திருக்கோலம் வருகையில், அந்த இரதத்திற்கு நேரே ஸ்ரீ-குமாரதேவர் தரிசனஞ்செய்துகொண்டிருப்பதை இரண்டு சைவர்கள் கண்டு, ஒருவர்க்கொருவர் விகடமாய் வீரசைவ மருளைப் பார்த்தீர்களோவென்று பேசிக்கொள்ள, அந்தவிகட வார்த்தையை ஸ்ரீ-குமாரதேவர்கேட்டு இரதத்தில்வருந் தியா கராஜப்பெருமானைப்பார்த்து தீயாகராஜப்பெருமானே ! “வீர சைவம் மருளானால் இரதம் நடக்க, அருளானால் இரதம்நிற்க” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினவுடனே இரதம் நின்றவிட் டது : பிறகு ஸ்ரீ-குமாரதேவர் கொஞ்சதூரத்திருந்த ஒரு மா நீழலி லுட்கார்ந்திருந்தார். இரதம் நின்றவிட்ட சேதிதெரிந்த தர்மமகர்த்தராகிய நஞ்சாவூர் அரசன் இரதமானது நிலைவந்து சேர்ந்தபிறகு போஜனஞ் செய்கிறதென்னும் நிச்சயமுடைய

வனாதலால், என்னசெய்வோமென் றச்சமுற்று, இவ்விடத்தில் நடந்த இரகசியம் தெரியாதபடியினால், சாயங்கால பரியந்தமும் அந்த இரதம்நடக்கும்படி அனேகபிரயெத்தினங்கள் செய்வித்தும் அஃது சற்றுகிலும் அசையாது நிற்பதைப்பார்த்து, இனியென்ன செய்யக்கூடும் ! இது யாராலுற்ற இடம் ! அந்தோ ! வீணில்விரதம் தவறுதலாகிறதே ! எம்பெருமானே ! என்று வியசனமுற்று மெய்சொர்ந்துவாடி பிறகு தேறியிருக்குங்காலையில், மேற்படி அரசன் அவ்விடத்தில் நடந்த இரகசியத்தைக்கேள்விப்பட்டு ஸ்ரீ-குமாரதேவர் இருக்குமிடத்திற்கு வந்து அவரைக்கண்டவணங்கி விண்ணப்பஞ்செய்ய ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அரசனைப்பார்த்து இம் மறுளனிடத்தில் உங்களுக்கு என்ன அலுவல் போங்கென்று சொல்ல, அரசனும் சுவாமி ? இந்தப்பிழையை மன்னித்து, இரதத்தை நடப்பித்தருளவேண்டுமென்று வெகுவாகத் தோத்திரஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் திருவுளமிரங்கி அந்த இராஜனுடனுஞ் சேனைகளுடனும் எழுந்தருளிவந்து இரதத்தின்முன்னேநின்று தியாகராஜப்பெருமானைப் பார்த்து எமது தயாநிதியே ! “வீரசைவம் அருளானால் இரதம்நடக்க, மருளானால் இரதம்நிற்க” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளின மாத்திரத்தில், இரதம் சடுதியில் நடந்து யாவருங்களிக்க நிலையிற்போய் நின்றது.

இப்பால் ஸ்ரீ-குமாரதேவர் மறுபடியும் விருத்தாசலம்வந்து அவ்வாசமரத்தின்கீழ் வாசம்பண்ணிக்கொண்டிருக்குங்காலையில், பிரதேசத்திலுள்ள ஓர் மாந்திரீகன் விருத்தசைலத்திலுள்ள பத்திரகாளியைத் தன் கைவசமாக்கிக்கொள்ள எண்ணினவனாய்த் தனதுநாட்டைவிட்டு மணிமுத்தாநதிக்கு வடதிசையாகவருகையில், மேற்படி பத்திரகாளியறிந்து அச்சமுற்றவ

ளாய் ஒரு ஸ்திரீயைப்போல ஸ்ரீ-குமாரதேவரிடத்திற்குவந்து அவரைப் பிரதக்ஷண நமஸ்காரம்பண்ணி அவருக்கெதிரே நிற்க, அதுகண்டு ஸ்ரீகுமாரதேவரும் நீ யார்? என்றுவினவ; சுவாமி? நான் பத்திரகாளி, என்னைத் தன்வசஞ்செய்துகொள்ளும்படி ஒரு சண்டாளன்வருகிறான்: அதனால் பயந்துவந்தேனென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் என்னால் உனக்கு ஆகவேண்டிய தென்னென்றுவினவ, பத்திரகாளியும் சுவாமி? தேவரீரதுதிருவடிகளை அடியாள் சிரசின் மேல்வைத்தால் எனது ஆபத்துநீங்குமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் திருவுளமிரங்கி, அந்நேன நல்ல தென்று பத்திரகாளிசந்நிதிக் கெழுந்தருளிவந்து, அந்த விக் கிரகத்தின் முடிமேல் தமதுதிருவடியைத் தூக்கிவைத்த மாத்திரத்தில், அம்மாந்திரீகனுடைய இரண்டுகண்களும், அவன் மனவிருள்போலவே இருளடைந்தன: அதுதெரிந்து அந்த மாத்திரீகனும் பயங்கொண்டு, இந்தஸ்தலத்தில் பெரியோர்கள் வாசஞ் செய்திருக்கின்றனர்போலு பென்றெண்ணி, அவ்விடத்தில் விசாரிக்க: ஸ்ரீ-குமாரதேவர் எழுந்தருளி யிருப்பதைக் கேள்விப்பட்டு, அவரிருக்குமிடந்தேடிவந்து, அவரைக்கண்டு வணங்கிநிற்க, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அவனைப்பார்த்து நீ யார்? என்றுவினவ, சுவாமி? நான் மாந்திரீகன், நான் இவ்விடத்திற்கு இந்த உத்தேசமாய்வந்த இடத்தில், எனக்கு இவ்வகையான ஆபத்துநேரிட்டது, இதைத்தேவரீரோ தீர்த்தருளவேண்டுமென்று வெகுவாகத் தோத்திரஞ்செய்துநிற்க; ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் சற்றேதிருவுளமிரங்கி அடா? உன்சரீரமுள்ளவரையிலும் இந்த மாந்திரீகத்தை விட்டிருப்பாயாகில், உனக்கு ஒரு கண்மாத்திரந்தெரிய அறுக்கிரகஞ்செய்வோமென்னலும்,

அம்மாந்திரீ கனும் ப்படியே நல்லதென்ற ஸ்ரீ-குமாரதேவரது திருவடியைத்தொட்டுச் சொன்னவளவில், ஒருகண் தெரிந்து தன்னுடைய தேசத்திற்குப் போயினான்.

இப்பால் ஒருகுடும்பியானவன் புத்திராபேகையினால் ஸ்திரீயுந்தானும் நெடுநாளாய் வியசனப்பட்டிக்கொண்டு ஸ்ரீ-குமாரதேவரைக்கண்டு நாள் தோறும் தரிசனம் பண்ணி வருகையில், ஒருநாள் ஸ்ரீ-குமாரதேவர் திருவிளமிரங்கி மேற்படி குடும்பிக்கு விபூதியளிக்க, அவ்விபூதிப்பிரசாதத்தால் அவர்களுக்கு இரண்டு ஆண்டிள்ளைகள் பிறந்து, அவர்கள் வளர்க்கு, ஐந்துவயதாகிப் பள்ளிக்கூடத்தில்தைத்து வித்தியாப்பியாசஞ் செய்வித்தபிறகு, அந்தப்பிள்ளைகளுக்கு இலக்கணப்பியாசஞ் செய்விக்கவேண்டி இலக்கண வித்துவானாகிய சிதம்பரப்பிள்ளையென்பவரை மதுரையிலிருந்து வரவழைத்து மேற்படி இரண்டுபிள்ளைகளுக்கும் இலக்கணப்பியாசஞ் செய்வித்துவருங்காலத்தில், ஒருநாள் ஸ்ரீ-குமாரதேவர் குகலிபாதை நீமித்தம் அந்தக்குடும்பிவிட்டுக்கு வருகையில், மேற்படி சிதம்பரப்பிள்ளையென்னும் உபாத்தியாயர் இவரிடத்தில் மதிப்பற்று இறுமாந்திருப்பதைக்கண்டு அவரைத் தடுத்தாட்கொள்ளத் திருவுளங்கொண்டு அவரை நோக்கி, ஓர்வாக்கியத்தைக்கூறி அதற்குப்பயன் வினவ, அவருக்கென்ன விதவசமார்த்தியமிருந்தபோதிலும், இந்தச்சநிதானத்தில் நாவெழாமையால் பயன் கூறாதுமயங்கிநின்ற சந்தேகதெளிவுண்டாகி ஸ்ரீ-குமாரதேவரது திருவடியில்விழுந்து வணங்கி, சுவாமி? அடிமையைமன்னித்து இரக்கித்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்து, அது முதல் துறவுபூண்டு மேற்படி ஸ்ரீ-குமாரதேவரது பின்னாகச் சரையேபோற்றொடர்ந்து தானுங்கரபாத்திரம் பண்ணிக்கொ

ண்டிருந்தார், அவரது ஆராமையையும், மெய்யன்பையும், ஸ்ரீ-குமாரதேவாற்றிந்து அவரைத்தமது ஆசிரியரிருக்கும் திருப்பேரையுருக்குக் கூட்டிக்கொண்டு நடந்து, மடாலயத்திற்குச் சமீபமாகப்போகையில், விடியற்காலையாகையினால் எழுந்திருந்து வெளியேவந்துநிற்கிற, தம்பிரான்களைக்கண்டு, சுவாமிகளிருக்குந் சமைய மெப்படியென்றுவினவ, சுவாமிகள் பரிட்டையி லெழுந்தருளியிருக்கின்றதெனக்கூற, ஆனால் நாம் பணிசெய்வோமென்று நினைத்து ஸ்ரீ-குமாரதேவர் சாணச் சட்டியெடுத்துக்கொண்டு திருமெழுகிடசிதம்பரசுவாமிகளும் திருவலகெடுத்துக்கொண்டு திருவலகிட்டார் : இத்திருப்பணி முடித்தபின்பு, சுவாமிகள் திருக்கணவிழித்தருளிய சேதிதெரிந்து இவ்விருவர்களும் மடாலயத்துட்கென்று சுவாமிகளைக்கண்டு வணங்கிநிற்க, சுவாமிகளும் ஸ்ரீ-குமாரதேவரைப் பார்த்து அப்பா ? உன்னை யடுத்துநிற்கின்றவன் யார் ? என்று வினவ, தென்னாட்டுச் சைவனென்றுசொல்ல, இவனை ஏன்ழைத்துவந்தாய் ? என்றுகேட்க, அதற்கு ஸ்ரீ-குமாரதேவர் மௌனமாயிருந்து விட்டார் ; இப்படி இரண்டுதினஞ்சென்ற பின்பு, சிதம்பரசுவாமிகளது நடையைக் கையேட்டுத்தம்பிரானறிந்து சுவாமிகளை வணங்கிநின்று சுவாமி ? இந்தச்சைவன் மிகுந்தவல்லவனாயிருக்கிறபடியால் இவனைத்திருவடிக்கு ஆளாக்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, அதற்குச் சுவாமிகளும் மேற்படி தம்பிரானைப்பார்த்து அப்பா ? நமக்கிருக்கிற சந்ததிபோதும் ; நமது சந்ததிக்குச் சந்ததி நெடுநாளாயில்லாதிருந்து, இப்போது கிடைத்தபடியால் அப்படியே செய்விக்க வேண்டுமென்று கட்டளையிட, அதற்குத் தம்பிரான் மௌனமாயிருந்துவிட்டார் ; இப்படி இரண்

நொன்சுழிந்தபின்பு, மூன்றாவதுநாள் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் ஸ்ரீ-குமாரதேவரை அழைத்து நீ உன்னிருப்பிடம்போவென்று சொல்ல, ஸ்ரீகுமாரதேவரும் இவன் இவ்விடத்தி லிருக்கட்டு மென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சுவாமிகள் இவ்விடத்திலே ண்டாம், நீயே யழைத்துக்கொண்டு போவென்று சொல்ல, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் இவனைக்கொண்டுபோய் அடிமை என்ன செய்கிறதென்று கேட்க, சுவாமிகளும் ஸ்ரீகுமாரதேவரைப் பார்த்து அப்பா? நீ இவனைக்கொண்டுபோய்ப் பக்குவமறிந்து உனக்குச்சொன்னதை இவனுக்குச் சொல்வியென்று கட்டளையிட, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் மகாப்பிரசாதமென்று விடை பெற்றுக்கொண்டு இருவரும் விருத்தாசலம் வந்துசேர்ந்து, பிறகு சிதம்பரசுவாமிகளது பக்குவஞ்சோதித்து அநும்கிரகஞ் செய்தருளினார். இவர்தான் திருப்போரூர்ச்சந்திரதானம் விளக்கிய சிதம்பரசுவாமிகள்.

இப்படி நடந்துவருங்காலத்தில் பெரியநாயகியாரும் ஸ்ரீ-குமாரதேவரால் சாஸ்திரஞ்செய்விச்சும்படி திருவுளங் கொண்டு ஸ்ரீ-குமாரதேவரது யோகில்வந்து அப்பா? குமா ரதேவா நீ சாஸ்திரஞ் சொல்லவேண்டுமென்று திருவாய்மல ரந்தருள, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அம்மா? அடிமையாற் சொல்ல முடியாதென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரியநாயகியாரும் ஆனால் நாமே உனது நாவில்நின்று சொல்லிமுடிக்கிறேன் மெ ன்றனுக்கிரகித்து, அங்ஙனே இந்த ஷோடாமகாசாஸ்திரங் களையுஞ் சொல்லி முடித்தருளினார். இப்படி அனந்தமகத்து வங்களைச்செய்து அந்தத்தில் ஸ்ரீ - குமாரதேவரும் சொரூப சாஷ்வதக்கார பரிபூரணதீசையையடையுஞ் சமயமறிந்து, இர ண்டாவது அடிமையாகிய டேட்டி - சிதம்பரசுவாமிகள்

கஅ ஸ்ரீ-குமாரதேவர் சரித்திரச்சுருக்கம்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவரைப்பார்த்து சுவாமி? தேவர் பரிபூரணமான
பின்பு அடியார்கள் தரிசனஞ்செய் துய்யும்பொருட்டு ஓர் திரு
ப்பணி கட்டளையிட்டருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்
ய, அதற்கு ஸ்ரீ-குமாரதேவர் நாம் மறைந்தும் கமதுபெயரிரு
க்கவேண்டுமாவென்று அகண்டபரிபூரணசாக்ஷாத்காரகொரு
பவியாபகத்திற் கலந்தருளினார். இப்பால் ரேட்டி - சிதம்பர
சுவாமிகளும் ஸ்ரீ-பெரியநாயகியாரீகட்டளைப்படி ஸ்ரீ-குமா
ரதேவர் திருநாமத்தினால் கோயில்மடாலய முதலாகியதூரூ
ஞ்செய்வித்து, பிறகு தாமும் பரிபூரணதிகையை யடைந்தரு
ளினார்.

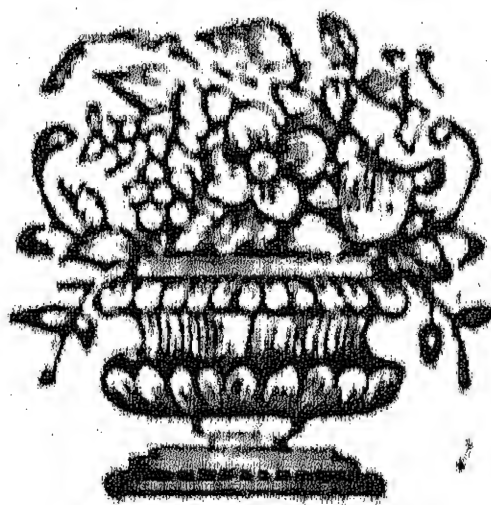
ஸ்ரீ-குமாரதேவர் சரித்திரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

இஃது, ஷை சுவாமிகள் மரபிலுள்ள அடியார்களில்

ஒருவரால் தெரிந்து சுருக்கமாக

எழுதப்பட்டது.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர்திருவடிவாழ்க.

உ

சிவமயம்.

திருச் சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ - சிதம்பர சுவாமிகள்

திருவாய்மலர் நீற்றுவிய

நெஞ்சு விடுதூது.

காப்பு.

தஞ்சமென்றோர்க் கின்பக் தருகுமர தேவன்மே
னெஞ்சுவிடு தூது நிகழ்த்தவே - விஞ்சும்
பழமலைவாழாழ்த்துப் பாழிமத வேழக்
கழல்னைவா ரீசமே காப்பு.

கலிவெண்பா.

பூவாய்த்தகற்பகப்பூம் பொங்கரிடத் திறநிறந்தோன்
நூவாய்த்தசெங்கடலத் துள்ளிருந்தோன் - மாவாய்த்த (அ)

மார்பகத்தோனாகமுற்றோர் வஞ்சகக்கடற்றைக்கடந்த
தீர்மிசுத்தகாயத் திறன்முனியோ - ரோர்மிசுத்த (ஆ)

மாணிக்கப்பைபவிரித்து வாழா கர்பாருறைவோ
ராணிப்பொன்போன் தமறை யாகமங்கள் - பேணி (இ)

யுருவையருவே யொளியேவெளியே
தெருளையருளே சிவமே - பொருளேயென் (ஈ)

தேத்துஞ்சுகசொருப மின்னருளேயோர்வடிவாய்
நாத்துதிசெய்பேரு நயந்தருளி - தீர்த்தனை (உ)

வந்தபிரானுயேன் மலதிமிரம்போர்குதற்கென்
சிறைதருடிகொண்ட செழுஞ்சோதி - வந்தனைசெய் (ஊ)

யன்பர்க்கெளியா னதிகரோயாயிடினும்
வன்பர்க்கரிதாய மாணிக்க-மன்புக்க (எ)

மந்தரமேமத்தாக வாசுகியேநாணாகச்
சந்திரன்னுணுக்கடலே தாழியா-வந்தரார்தம் (அ)

வன்பிற்கடைய வருமமுதம்போன்றெழா
தன்பிற்பெருகியெழு மாரமுதந்-துன்பத் (ஆ)

திரையாழிவீழ்ந்தவரைத் தீதறியாமுத்திக்
ககாமேல்விடுக்குமொருகப்பல்-விரவிவரு (க0)

மாகமேயாதி யநேகபிரபஞ்சமெலா
மேகமாய்க்காட்டு மெழிற்சித்தன்-மாகசுர (கக)

ரோமாக்கவெம்மனோ ரியாருமிருமாக்கக்
கோமாக்கருணைமழை கூர்மேகம்-பாமரருங் (கஉ)

கண்டபொழுதேகசிந்து கசிந்துள்ளருகித்
தொண்டுசெயமேவுஞ் சுவைக்கரும்பு-பண்டு (கங)

பிரமனகந்தை பிறங்காதடங்கப்
பரமவொளியாப் படர்ந்து-சிரமனந்த (கச)

கோடிபடைத்துக் குலவுலகெலாந்தானாய்
மூடிவிலைபெற்றமுதுகிரியா-னீடிக் (கரு)

குறிஞ்சியுணின் று குறவர்குடிச்சாடி
மறிந்துவிழமாலியானே மாய்த்துச்-செறிந்த (கக)

வகிலுங்கழைமணியு மந்திரையாலுந்திச்
சிகிநிறச்செம்பாலைவெப்பந் தீர்த்துப்-பகாரிய (கௌ)

மூல்லைபுகுந்து மூடைகெழுமூமாய்ச்சியார்தம்
பல்லையொத்தமூல்லை பறித்தெறிந்தங்-கொல்லை (கஅ)

தயிர்ச்சாடிமத்துடனே தாங்கிமருதத்
தியற்பள்ளாரர்ப்ப வெழுந்து-வயற்புடைக (ககூ)

ளேரிகுளங்க ளெலாநிை றத்துநெய்தநில்ஞ்
சாரவெழுந்து தரும்பரவர்-நேரும் (௨௦)

வலைமலையெலாந் தணித்து வன்படவுதள்ளிக்
குலவுகடலோடுறவு கொண்டு-நிலவலைய (௨௧)

மாழமொடுநீள மளத்தற்கரிதாகி
யேழ்கடல்வெள்ளமெனச்சிறந்து-மூழ்குமவர் (௨௨)

தம்மையழுக்கறவே தான்றுடைத்தலன்றியுயிர்
வெம்மையழுக்கு மிகத்துடைத்து-செம்மைதரு (௨௩)

வீட்டின்பவெள்ளத்து மேன்மைபெறவேமூழ்க
நாட்டுமணிமுத்தா நதியுடையான்-மீட்டரிய (௨௪)

மெத்துகடமாதி வெறும்பொய்க்கதிட்டானச்
சத்தெனுமோர்மேன்மைத் தருநாடன்-மொய்த்து (௨௫)

வரும்பேருருவமாய் மன்னுபொருளெல்லா
மொருங்கேசுகமான ஓரான்-விரும்பியமெய்ப் (௨௬)

பத்திப்பழவடியார் பைந்தமிழ்ச்சொன்மாமலரால்
வத்திக்கக்கட்டுபா மாலையான்-முத்திபெற (௨௭)

வோரறிவுகாணுமிடத் தொன்றென்றுஞ்சுட்டாது
சீரறிவாய்நின் றமனச் செம்பரியா-னேர்மருவு (௨௮)

பக்குவநான்கானபெரும் பாதங்கள்சோதிதர
மிக்கமறையாகமமாம் வெண்மணிகொண்-டுக்காத (௨௯)

விச்சைஞானங்குரியை யென்னுமுத்தா னம்பொழிந்தங்
கச்சமறத்துறத்த லாசையறந்-றுச்சமது (௩௦)

கோடாகவேந்திக் குளிர்கருணைமெய்யுணர்வாம்
வீடாதகண்ண மிகவிழித்துச்-சேடா (௩௧)

ரிரண்டற்றவத்துவித மென்னுங்கைநீட்டித்
தெருண்டதவம்பத்திச் செவிகொண்-டிருண்டபெருந் ()

- தத்துவசாலங்கனென்னுஞ் சாற்றுங்கவளமுண்ட
சுத்தமெனுஞ்சீர்வாய் துலங்கவே-பொய்த்த (௩௩)
- கருமவீக்கூட்டங் சடியாதுவீசந்
தருமமாநல்வாறயங்க-வொருமையிலா (௩௪)
- வாறுசமயக் குருடரநியாத
வீறுபரிபூரணமா மேனியுடன்-கூறுமலம் (௩௫)
- போகமுனிந்துயிரின் போதமழித்துத்தோன்று
மாகமிகளேத்து மறிவானையான்-முடிமுடன் (௩௬)
- வந்துதனையடைந்தோர் வன்பவனோய்தீர்ப்பதற்கே
யந்தமறக்கட்டு மருட்கொடியான்-சந்ததமுஞ் (௩௭)
- சேமநிதிபோற்றிகழ்மறைநான்கிற்சிறத்த
சாமமறையாந் தகுமுரசோன்-காமர்செறி (௩௮)
- கஞ்சனும்வேளுங் கடுங்குற்றுந்தன்னடியார்க்
கஞ்சநடாத்துதிருவானையான்-விஞ்சியபே (௩௯)
- ரின்பமுளந்ததும்ப வெல்லோருங்கொண்டாடு
நன்குமாதேவனெனுநாமத்தான்-மன்பயிலுஞ் (௪௦)
- சாதனநான்கானபெருஞ் சம்பத்தைக்கைப்பிடித்து
மாதனமாதர் மனைதுறந்து-திதறுசே (௪௧)
- ருள்ளிருந்தஞானம் புறனுமுதித்தாங்கு
வெள்ளேநிறநீறணிந்து மேனியெலாங்-எள்ளமுறு (௪௨)
- காமனைவென்றதிருக் கண்ணிற்பிறந்ததஞால்
யாமவனைவெல்வதற்கே தாமென்று-தோமறுசே (௪௩)
- ரக்கமணிமலை யதுதரித்துமவ்வுறப்பின்
மிக்கபணியாய் மிகப்பூண்டு-தொக்கபனை (௪௪)
- கொல்வார்மஞ்சற்றேய்த்துக் கூறகொரு மாதவித்தை
வெல்வான்கருதும் விருதாக-கல்லசெக்கர் (௪௫)

காவிதோய்துண்டங் கருதுமுழநான்குகட்டி
மேவுகருவிப்படையை வெல்வதற்கு-தாவிலாக் (சக)

கச்சைகட்டி னுற்போ கனவுதரபந்தனமே
லெச்சமறக்கட்டி யிடர்ப்பிறவி-யச்சம் (சௌ)

பிரிந்ததெனக்காட்டுமொரு பெற்றிபோற்றோன்றும்
விரிந்தசடையின்முழ விட்டு-திருந்து (சஅ)

முயிரங்கமீதி லுயர்பரமலிங்கஞ்
செயலறவேதோன்றுந் திறம்போற்-பயனார் (சக)

மருமத்திலிங்க மகிமையுடன்றாங்கிக்
கருமத்தூரிசு கழன்றே-யொருமித்த (ரு)

நெஞ்சுடனேவிடுதொறு நீடுபிச்சையேதெனினும்
வஞ்சமறவேகரத்தில் வாங்கியுண்டு-விஞ்சங் (ருக)

குருபரனாகத் துமாரதேவன்பாற்
றிருவடிபெற்றஞ்ஞானந் தீர்ந்தே-யுருநாம (ருஉ)

முள்ளவெலாஞ்சத்தித் சுகமாவொருங்குணர்ந்து
தென்வரியபரின்பவெள்ளந் தேக்கியே-விள்ளலிலா ()

தெல்லாஞ்சிவமாய்க்கண் டேபெற்றமாதவரு
மல்லார் திருவுடனே வாழ்ந்தானு-நல்ல (ருச)

விடையன்பாற்கும்ப யிருஞ்சென்னிதாங்கித்
தொடருமறிக்குட்டி யுடன்றோற்பை-புடையெடுத்துக் ()

கம்பளிந்தண்டாதி கைக்கொளினுமச்சென்னிக்
கும்பமிசைநெஞ்சவைத்த கொள்சைபோ-லெம்பிரான் ()

குளிலெநெஞ்சவைத்துத் தாங்குநம்பிபோனடிக்கு
மீள்குலாவன்புடைய வித்தகரு-மாளாத் (ரு௭)

தகைமையுடையோராய்த் தக்கபணிசெய்தே
யகமுமுகமுமலர் வாருஞ்-சுகசொருப (ருஅ)

- மொன்றென்றேசொன்னா லுலகமேதென்றிடவே
நின்றபழுதையிடை நீளரவ-மன்ற (௫௯)
- வுதிக்குமாறப்பொருளி லுண்டாமென்றேருத
விதித்தபழுதை விளங்கின்-மதித்தபாம் (௬௦)
- பேகுமதுபோ லெழிற்சிவங்கண்மும்மூலக
மோகாதிதோன்ற லெனையென்ன-மோகமறக் (௬௧)
- கானலினீரில்லையெனக் கண்டுநீர்தோன்றுதல்போ
லீனமில்பொய்யாத்தோற்று மென்றிசைப்ப-வான (௬௨)
- பழுதையினிற்பாம்பும் பகர்கானனீரு
மெழுமோதகையா யிவைதாங்-குழுமியே (௬௩)
- நாளுவாயோர்பொருளி னண்ணுதேதென்றிசைப்ப
வாளுதபொன்மண்ணி லாபரண-நாளு (௬௪)
- கடமாதிதோன்றுமொரு காரணம்போற்றேற்றந்
திடமாநீகாணென்று செப்பத்-திடவா (௬௫)
- னொருவன் னொழிலா லுளவாமிவைதா
மருவுமிவையாவ ரால்வந்த-துரையெனவே (௬௬)
- விண்ணிணிடப்பீலி வெயிற்குஞ்சந்தோன்றுவபோ
னண்ணுமெனவே நயந்துரைப்ப-வெண்ணுமவை (௬௭)
- பற்பலவானாலும் பகருருவொன்றாமிவைதாந்
துப்புடைநாளுவருவாய்த் தோற்றுவதென்-செப்புகெனக்
- காந்தருமாநகர்போற் காணெனவேயந்நகர்தான்
போந்தவிவகார மின்றாப்பொய்யாகு-மேய்ந்த (௬௮)
- விவற்றுள்விவகார மேய்வதெவனென்னக்
கவற்றுள்கனவுவிவகார-நவிற்றுதல்போ (௭௦)
- லாமென்றுரைப்ப வதுநீனைவின்வாதனையாந்
தோழுறுபொய்வாதனைதான் றாய்தாய-சேமப் (௭௧)

பொருட்கேதெனவந்தப் பூரணத்திற்கே றுன்றுந்
தருக்கநினைவாகுந் தானென் - றுரைப்ப (௭௨)

வதற்குநினைவெழுமோ யாதென்றுகேட்பக்
கதித்தகனலீல கண்டா - யிதைப்பொய்யென் (௭௩)

றுன்னுதுகேட்டி யுளஞ்சற்றசைந்தக்கான்
முன்னும்பரமுயிர்கண் மொய்த்தெழுந்த - மன்னு (௭௪)

வுலகமிவைதோன்று முளமிறந்தாலிந்தக்
கலகமெலாம்பொய்யாய்க் கனதை - யிலகியதோர் (௭௫)

மெய்யொன்றேயாகு மிளிருமுளத்துருவ
நையாவுருவமொடு நாமமாம் - பொய்யுளந்தா (௭௬)

ஹன்னினைவுதீதென்றே யுகத்தானோக்குமிடத்
தந்நினைவுநாமவுரு வாகுங்கா - ணந்நினைவு (௭௭)

கோடிகணத்திற் குதித்தெழலாலிவ்வுலகு
நாடற்கருவுருவ நாமமாய்ப் - பீடுபெறத் (௭௮)

தோற்றுந்நினைவைத் துணித்தாற்சற்சிற்கமே
மாற்றற்கரிதாய் வயங்கலுறுஞ் - சாற்றுமிதா (௭௯)

ஹள்ளமேயிவ்வுலகா மிவ்வுலகேயுள்ளமா
முள்ளமலாதேயுலக மொன்றில்லை - யுள்ளே (௮௦)

மதுரந்தருஞ்சாத்தன் வன்கோயின்முன்னே
சதுரங்கமாபலமாத் தங்குங் - குதிகாகரி (௮௧)

தேராளெனும்பெயருஞ் செப்பியபேர்கொள்ளுருவு
நேராதுபொய்யென்று நீக்கியே - தேருமிடத் (௮௨)

துற்றிடுமுக்காலத்து முள்ளமண்ணேமற்றெல்லாம்
வெற்றவெறும்பொய்யாய் விடுமிவைபோற் - சொற்ற ()

பெயருருவமானவெல்லாம் பேணுதுநீக்கிற்
செயிரறுசித்தொன்றே திகழு - மியல்பாங் (௮௪)

கடலிற்றுநாநுநா காண்டிவலைமொக்கு
ளிடமுற்றெழினு மிதுபொய் - திடமுறுமெய் (அரு)

யாவதெதுவென் றறியுமிடத்தப்பொருளின்
மேவுதிராநுநா வெண்டிவலை - தாவியெழு (அசு)

மொக்குளெனும்பெயரு மொழிபெயர்கொள்ளும்முருவு
மொக்கவெறும்பொய்யா முருசியுடன் - நக்க (அள)

நெகிழ்ச்சிகுளிர்ச்சிமய நீரொன்றேறமெய்யாம்
பகுக்குமவைபோலப் பாரிற் - றொகைக்கரிதாய்க் (அஅ)

காணுமுருநாமங் காணுதுபொய்யாரு
மாணுறுசற்சிற்கமே வாய்மையாம் - மாணு (அக)

இருப்பதுசத்துச்சத்தா லெண்ணுருவநாம
மிருப்பதுபோற்றேரூன்றும்வே நிலலை - யுரைப்பரிதாய்த்

தோன்றுதல்சித்துச்சித்தாற் றேரூன்றுமுருநாமந்
தான்றனித்துத்தோன்றுவது தானில்லை - யான்றசுகந் ()

தானேயுளதிதனம் நங்குமுருநாம
மானுசுகம்போ லணுகியிடு - நாணுத (காஉ)

வேறேதுமில்லை விரிதிரையாதிகடாங்
கூறுசலமொன்றே குறிக்குங்காற் - றேறிற் (காங)

பொருளொன்றேயாகும் புனிதமுறுநெஞ்சாற்
நெருளொன்றிக்காணென்று செப்ப - வருளொன்று ()

நெஞ்சடையாயென்று நிகழ்த்திவழுத்திப்பணிந்து
தஞ்சமெனப்பொருந்திச் சார்வாரு - மெஞ்சலிலா (காரு)

தெம்மருங்குஞ்சூழ்ந்துவர வின்னியங்களைவகையின்
சம்மைக்கடலின் றொனிகாட்ட - மெய்ம்மைதரு (காசு)

மேரார்பரிபுரண விற்போர்வடிவாகிப்
பேரோதவந்த பிரான்வந்தான் - ஞரான் (காஎ)

- மிடியாயிருள்போக்கு மேதகையான்வந்தான்
வடிவாலுவமையிலான் வந்தா - னடியார் (கூஅ)
- பவத்துயமைமாற்றப் பரிந்துவந்தான்வந்தான்
றவத்தலைவர்சற்குரவன் வந்தா - னுவக்கு (கூக)
- முதுகிரியான்வந்தான் முகிலனையான்வந்தான்
வதிதலுறுபேரின்பன் வந்தா - னதிக (கூ௦)
- கவிராசர்போற்றுங் கனைகழலான்வந்தான்
றவிராததண்ணளியான் வந்தா - னவியாத (கூ௧)
- ஞானகிரணமுறு நற்கூரியன்வந்தா
னீனமொன்றுமில்லா விற்றவந்தான் - தேனனைய (கூ௨)
- நந்தமாதேவனெனு ஞானபரன்வந்தானென்
றெற்பெருகுசின்ன மெடுத்தியம்பச் - சொற்பிரமன் ()
- முன்னோரனமாய் முடிகாணனீண்டிரண்டே
ழன்னமாக்காண்குவலென் றுங்கெழல்போல்-பொன்னார்
- கவரிபுடையிரட்டக் கண்டோர்க்கிவனை
தவரில்லையிலையென்று சாற்று - முவமையா (கூ௩)
- வாலவட்டம்வீச வடியார்களங்கநோய்
சாலவொட்டாதோட்டுந் தகைமையா - யேலு (கூ௪)
- மெனதுகளங்கமுந்தி ஒன்றிந்துவந்து
தனதுபணிசெய்யுந் தகைபோ - லினமருவு (கூ௫)
- முத்துக்குடைநிழற்ற முத்திபெறவேண்டுமென்றோ
ரித்திசைவாரீர்வாரீ ஒன்றென்று - மொய்த்து (கூ௬)
- கரத்தாலழைப்பதுபோற் காணார்கொடிக
ஞாநத்தாற்போலெவ்விடத்து மோங்க - வுரைப்பரிய ()
- மெய்யர்கரமாமேக மென்மலர்களாம்பெரிய
தூய்பமழையெங்குஞ் சொரியவே - செய்ப (கூ௭)

- மறைமுடிவுகாட்டு மணியேயெயமது
குறைதவிரவந்தபெருங் கோவே - நிறையு (ககக)
- மதியேசெழும்பாகே வானமுதேஜீரோ
ததியேயுலகுயிர்க்கோர் தாயே - சுதியேயெந் (ககஉ)
- தாதையேசெந்தருவே தண்ணளியேநாயடியேன்
நீதையேபோக்குமிருந் தெய்வமே - யோதுட் (ககங)
- டிமிரதிவாகரனே செய்யமுதுகுன்றிற்
துமரநேவேயென்று கூறித் - தமிழ்தொரிந்த (ககச)
- வந்திகர்பல்லாண்டிசைப்ப மாமகரதோரணமுஞ்
செந்திருவுமோங்குந் திருமறு - லந்தணளி (ககரு)
- மோனந்தயங்கி மொழிபொருளெல்லாந்தாளு
மானத்தபோதகமீ தாங்கேறித் - நானத் (ககௌ)
- தவங்கள்கிறப்பத் துநுநுமாநேவ
னுவந்துபவனிவர வுற்றே - நவஞ்சேரு (ககஏ)
- மவ்வீதியுள்ளோ ரனைவோரும்தவந்து
செவ்விபெறவே செறித்தெங்குந் - தவ்வாத (ககஅ)
- விம்மோனிகொண்டதிவ னெம்மனோருள்ளிருந்த
பொய்ம்மையறவென்றே புகழ்வாரு-மெம்மானே (ககஈ)
- யோர்வடிவுகொண்டதிது வுண்மையாமெங்கனெளி
லோர்வடிவாற்காணலா மென்பாருந் - தேர்வரிய (ககஓ)
- பூரணமானோக்குவிழிப் புண்டரிகனென்பாரு
மோரிணங்குபேரின்ப னென்பாருஞ் - சீரிணங்கு (ககஐ)
- கற்றோர்க்கினிய கரும்புகாணென்பாரு
முற்றுனெமக்கிவனென் றோர்வாரு - முற்று (ககஊ)
- விளமையானென்பாரு மெம்போல்வார்க்குற்ற
வளமையானென்பாரு மாடுப் - புளகமுடன் (கக஋)

கொள்ளப்பணிந்தவர்கள் கொண்டாடும்கேலேதனி
 னள்ளத்தமிழேனு நண்ணியே - விள்ளாது (௧௨௪)
 மின்றிரண்டுமொய்த்ததொரு மேன்மைபோலேமிளிர்ந்
 தென்றிரண்டுபின்முழ்த செஞ்சடையு - நன்றிதரு ()
 மூன்றுபிறைநிரையா மொய்த்ததெனப்புண்டரஞ்சே
 ரான்றதிருநெற்றி யழகினையுந் - தோன்றந் (௧௨௫)
 துளக்கமிலாமதிபோற் சோதிமுகமும்
 வளக்கமலநோக்கிணையின் வாசுங் - கிளக்குமறை ()
 யஞ்சமுதித்தங்கழகு தருநாசியையுந்
 விஞ்சோர்மொழிமலர்வாய் மென்னகையுந் - தஞ்சமுறு
 மந்தரமோரிரண்டின் மாமுடிமேலோரிரண்டு
 சுந்தரபாண துலங்குவபோற் - சுந்தமுறுங் (௧௨௬)
 காதிணையிற்பூண்ட கனகசெப்புக்குண்டலங்க
 டிதறவேகாட்டுமிரு திண்புயமு - மோதவிடம் (௧௨௭)
 போக்கிமிளிறும் புனிதத்திருமிடறு
 நோக்கிணைக்கின்பென்ற துவன்மார்பு - நீக்கரிதா (௧௨௮)
 மையத்திரிவகற்றி யச்சமறநிச்சயஞ்சொற்
 செய்யமுறைகொண்ட திருக்கரமு - மையலுறு (௧௨௯)
 சிவபரமிரண்டுந் தேருமிடத் தேகமென்று
 மேவியசின்முத்திலாகொண் மென்கரமுந் - தாயிலாச் ()
 செக்கர்வானம்பவளச் செம்மலையச்சுழ்ததுபோற்
 றக்காவித்துமில்சேர் தண்ணிடையுந் - தொக்கவதின் ()
 மேலொருமின்னுழ்ந் து விளக்குதல்போலத்திமழு
 மேலுதரபக்தனத்தி னின்னழகுந் - சாலவே (௧௩௦)

பற்றிவிடாத பழவடியார்க்கின் பவென்னம்
வற்றூதளிக்கு மலர்ப்பதமு - நற்றவரு (௧௩௬)

மாணிக்கமால்வரைமேல் வண்டுசேபோர்த்ததுபோற்
காணத்திருநீற்றுக் காப்பணிந்தே - யாணிப்பொன் ()

மேனியையுமம்மேனி மீதுலையக்கமணி
யானியிலாலிங்க மமைத்ததையு - நானோதக் (௧௩௭)

கண்ணினைக்கோரினனமுதாக் கண்டுபணிந்தேத்து
யுண்ணினைவுதோன்றா துறுபோதி - வெண்ணவொரு

மெய்யரொலாநிற்ப வினையேனோத்தானோக்கி
யையனருண்மாலளித்தா னன்றுமுதற் - நய்ய (௧௩௮)

வவன்றருமின்பம்பெறவே யாசைமிகக்கொண்டே
னுவந்தவன்பாற்றாதுவிட வுன்போ - னிவந்த (௧௩௯)

கடல்குழலகனைத்துங் காண்டிலெனெஞ்சே
யிடர்போக்குந்தாதாநீ யின்றுத் - திடமாகச் (௧௪௦)

செல்லவேவேண்டுஞ் சிறியேனுயிர்த்துணையே
நல்லவெனக்குதவு நாயகமே - புல்லறிவா (௧௪௧)

னாயேன்பிறந்திறந்த நானெல்லாமென்னுடனே
நீயேபிரியாது நின்றதனா - நீயேயென் (௧௪௨)

முதையுந்தாயுந் தமரும்பெறுநட்புஞ்
சுதையேசெய்வார் துணைவரோ - நீதயவா (௧௪௩)

யென்பாலொருமித்திங் கேகாந்தமாயிருந்தா
லுன்போலுமென்போலு மொப்பாரா - ருன்பெருமை()

யாகமமுமாரணமு மானபலகலையு
மியோகிகளுந்தாமே யுரைக்குங்காண் - மோகக் (௧௪௪)

கருத்தடங்கின்முத்தியது கையகலிற்கட்டென்
றுரைத்ததரனுமைக்கென் றன்னி - விரித்து (௧௪௮)

புகழ்ந்ததலவே புகலரியநெஞ்சே
மிருந்தபிறப்புலீ டென்னுந் - தருந்தொகைக்குக் (௧௪௯)

காரணமுநீயே கருதுமுலகமெலா
மேரிணங்குநின்னையல்லா தில்லைகாண் - பாரிணங்கு ()

நீசற்றசைந்தா னிகழுமுலகாரு
நீசற்றுந்தோன்றாது நின்றக்கான் - மாசற்ற (௧௫௦)

மெய்ச்சிவமேயாகு மிளிர்மிதாலுன்பெருமை
யச்சிவந்தானே யறியுங்காண் - மெச்ச (௧௫௧)

முறவாலுயர்வா லுனைப்போலெனக்குப்
பிறிதாருளரதனாற் பேணி - யறவாழி (௧௫௨)

யான் குமாநே வன்பா லன்புடனே தூதுசெல்ல
நான்கருதியுன்பா னவிர்த்தினே - னியான்புகலு (௧௫௩)

மவ்விறைவனென்று மமருமிடஞ் சொல்லக்கேண்
மௌவன்மணக்கு மலர்ச்சோலை - செவ்விறை (௧௫௪)

முத்தாநதருழ் முதுகிரியாமாங்குநீ
வித்தாரமாய்ச்செல்லு வேலைதனிற் - கத்துஞ் (௧௫௫)

சமயொனும்பொய்வேடர் தம்மைமிகநாடி
யமருமுறவாமென் றனுதேகல் - கமைவி (௧௫௬)

லரினையயர்தாமென்றியம்பு மாமாவைகாடேல்
கருதுவிடயமெனுங் காளின் - மருவு (௧௫௭)

நெறிதப்பிப்போயதனு ணின்றமயங்கேல்
பொறிமத்தமாவொடுபோ ராடேல் - செறிவுற்ற (௧௫௮)

காமமெனும்பங்கத்திற் காலிடேல்கோபமெனுந்
 தாமவழனமிதித்துத் துள்வியிடே - னாமவுரு (௧௧௦)
 முன்பின்புடைபெயர்ந்து முன்னினோக்காதேகி
 யன்பெலாமோருருவே யானவரு - மின்பமய (௧௧௧)
 மாகியிருப்போரு மரியதவச்செல்வர்களு
 மேகமெனுந் துணியைவெ யெய்தினரு - மோகமறு (௧௧௨)
 வீரசைவநாயகரும் வேதமுனிவரரு
 மோராகமசைவ வுத்தமரும் - பாரோரு (௧௧௩)
 நாற்றிசையுஞ்சூழவவர் நாப்பனுஞ்சூழ
 மேற்றிசூழிந் து விளங்குதற்போற் - போற்றுந் (௧௧௪)
 துமாரதேவென்னுங் கோமானிருப்ப
 † னமாவென்றவன் சபையையநாடி - யெமாலன்பு (௧௧௫)
 தன்னடிக்கீழ்வைக்கத் தருகருகே செய்தானைப்
 பொன்னடியென் சென்னி பொறித்தானை-மன்னு (௧௧௬)
 பவளமலையுபய பாரிசத்துஞ்செய்வை
 திவளருவிதூங்குந் திறம்போ - வைமார் (௧௧௭)
 கழுநீர்ந்தொடையல் கலந்தபுயத்தானை
 வழுநீர்த்தபாமலை மன்னினைத் - தொழுகார்க்கு (௧௧௮)
 வேண்டியவேண்டிய வெல்லாமிகவளிக்கு
 மீண்டியதெய்வ மிருத்தருவை - மாண்டறியா (௧௧௯)
 வானந்தசெல்வ மளிக்குஞ்சிந்தாமணியை
 வானந் துதிக்கவரு மாதவத்தை - தீனனே (௧௨௦)
 னேதுபிழைசெய்தாலு மேழையேனுக்கிரங்கித்
 தீதனிவென்னுத தெய்வத்தை - யோதும் (௧௨௧)

† நமா என்பது நமஸ்காரம்.

பழமலையான்பாகம் பதியாவினமை
யழகுடனேவாழுமுமை தம்மை-வழுவாது (கஎஉ)

தந்தசச்சிதானந்த சாதரத்தினூடாடுஞ்
செந்திருவாழும் துமர தேசிகனைச்-சிக்தைநீ (கஎங)

பொன்னேமரகதமே பூரணமேயாரணமே
யன்னேமுதுகிரியா ராரமுதே-மன்னேயென் (கஎச)

தேத்திப்பணித்தங் கெழுந்துகாஞ்சிரமேற்
சேர்த்துபின்னைககட்டிச் சென்றுநின்ற-தீர்த்தனை (கஎடு)

யுன்பவனிகண்டங் குணதுகடைக்கண்ணோக்க
மன்புடனேபெற்ற வரிவைதா-னிர்ப்பம் (கஎசு)

பெறுவதலாலவித்தைப் பேரிருளில்வாடி
யறுவளோயாவு முதிக்கச்-செறியும் (கஎஎ)

பகுதியுயனும்பெளவத்துப் பாடொலியினுலே
மிகுதிவரும் துவளோ மேனி-யகமென்று (கஎஐ)

மூலவகங்கா ரமெனு முரிமதவேளி னுற்
சாலமயங்கத் தருவளோ-கேவிலிய (கஎஊ)

கத்துசமயஞ்ஞயிலிற் காரொலியாலானந்த
நீத்திரைபண்ணுதுநீகழுவளோ-கத்தமுதுஞ் (கஎஊ)

சாத்தீகமாயெயனுஞ் சத்திரானுவெம்புகளோ
காத்தான்வாய்மற்றிவளோக் கானென்றே-யாத்தன் (கஎக)

நிருவடியில்லிண்ணப்பஞ் செய்துவணங்கி
யிருமைதருமில்லுலக மெல்லா-மொருமைபெறு (கஎக)

பெரின்பமாகியென்றும் பேராதிருத்தலித்தச்
சொன்பகாயென் செறிந்தோங்கத்-தாரன்பா (கஎக)

நட்ச ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள் நெஞ்சுவிடுநூது.

யின்றிவளுக்கீத லெழில்வள்ளா லென்றியம்பி
நன்மெனவேசம்மதிப்ப நன்குரைத்து-மன்றலுறு (1)

சந்திரமாதேவன் தருங்குவளைமலைநெஞ்சே
யிற்பெறவேவாங்கிவா வின்று (க.அரு)

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள் நெஞ்சுவிடுநூது

முற்றிற்று.

—:0:—

து தி.

எவ்வுயிர்க்குந் தாயா யிருந்தின் பமுதளிக்குஞ்
செவ்விதரு சந்திரமாதேவன்பா-லவ்வியந்தீர்
நெஞ்சமே செங்குவளை நீண்மலை வாங்கிவரசு
செஞ்சவே தூதாகிச் செல்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவாயகம்

—

உ
கணபதிமுனை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீகுமாரதேவர் அருளிச்செய்த

சாத்திரங்கள் பதினாறனுள்

மூதலாவது

மகாராஜா துறவு.

பாயிரம்.

[கணபதிமுதலிய ஐவர் வணக்கம்.]

அமரர்கள் பரவும் திருமுதுகுன்றி லாமுத்தூப்பின் னையச்
சிகரிக், குமரசற்குருவையிமகிரிராஜ குமாரியாம்பெரியநாயகி
யை, * மூலமும்மொருங்கேயுதற்றிடுமுக்கண் முதல்வனைச் சா
ந்தநாயகனை, நமதெனப்படியே முடிந்திடத்தினமு நாடிநின்
நிறைஞ்சிவாழ்த்திடுவாம். (1)

[முக்குருவணக்கம்.]

மறைமுடிவதனில்விளங்கிடு மொளியே மனிதனைப்போ
லவந்தெனது, சிறைதவிர்ந்தாண்ட சிவப்பிரகாச தேசிகன்
றன்னைமற்றவன்றன், நறைமலாடியைப் போற்றிடுஞ்சாந்த
நாயகன் றன்னைமற்றவன்றன், நிறையருள்பெற்ற பழனிமாமு
னியை நெஞ்சினுளிருத்தியேபணிவாம். (2)

* ஆணவம், காமியம், மாயை ஆக - ந.

[ஆழத்துப்பிள்ளையார்துதி.]

தொய்யின்முலைக்கோ டிரண்டுகவான் றுதிக்கைமூன்று விழிதுரிசில், துய்யசைவமுதன்மதமுந் துலங்கவருமொண் பிடியுலகம், உய்யவுதவுமொருகளிற்றை யுலவாவிருத்தசைலத் தில்,வையம்பரவுமாழத்து வாழைங்கரணை மனநினைவாம். (௩)

[விருத்தாம்பிகைதுதி.]

(வேறு.)

இருட்கலிவலியின் ஞானநன்னெறிக ளிறந் துயிர்கொடு நெறிமேவி, மருட்கொடுகலங்கா வகைகலியென்றும் வந்தணு காப்பதிதன்னில், தெருட்சத்திகருணை யுருவதாய்நின்று தெ ளிவிக்குமிறைவியெங்குருவோர், அருட்கடல்பெரிய நாயகியு ல்குக் கணைமுதல்வியைப் பணிந்திடுவாம். (௪)

[சபாநாயகர்துதி.]

திங்களார்சடையிற் கங்கைநீர் துளிப்பத் திருந்திழையு மையுளங்களிப்பப், பொங்கராவொடுநற் புலிமுனிவர்கண் மா ல்போதயனமரர்கள் போற்றத், துங்கநான்மறைக கிதித்திட வைந்து தொழில்விரிந்திடப் பொதுவதனிற், செங்கழலநிர நடஞ்செயும்பொருளைத் தினம்பணிந்திடரொழித்திடுவாம். ()

சிவகாமியம்மைதுதி.

(வேறு.)

அருளுருவாயுயிர்கடமக்கன்னையாகி யஞ்ஞானந்தனை யக ற்றியமலமாகி, மருளிலதாய்மெய்ஞ்ஞானமாகுமுத்திவாய்த்தி டவேகாத்தருளிவானோரேத்த, இருள்கெடவேமிளிர்ருங்கழ ல்களார்ப்ப விறைபுரியுந்திருநடத்தாற் களித்துவாழந், தெரு ண்மருவுமறைநான்கும் பரவுந்தில்லைச் சிவகாமசுந்தரியைச் சி ந்தைசெய்வாம். (௬)

[விநாயகர் துதி.]

(வேறு.)

செக்கர்போன்றொளிர் முக்கட்சிலம்பினை
மிக்கபேரருள்வேலையையோர்கொம்பால்
தக்கவன்பர்க்குதவுந்தருவினை
இக்கதைநிறைவேறவிறைஞ்சுவாம்.

(௭)

[சுப்பிரமணியர் துதி.]

(வேறு.)

சுகமிகழ்கரியகூந்தற்கனிமொழித்துவர்வாய்த்தெய்வப்
பிடிதனக்கோட்டால்வள்ளிப்பெண்கொடிபடருஞ்செய்ய
படிபுகழ்புயமாங்குன்றிற்பாயவண்கழுநீர்நீப
மடலவிழ்செழுந்தார்ச்செவ்வேண்மலரடிவணக்கஞ்செய்வாம்

[அடியார்துதி.]

(வேறு.)

வண்டுழாயலங்கன்மாயவன்மலர்மேல் வதிந்தநான்முகன்
மறையறியாத், தொண்டைவாய்க்கெண்டை விழிக்கழைமொ
ழியொண் டிடியிடையுமையையோரிடத்திற், கொண்டகோ
னருளைப் பொருளெனக்கருதிக் குலவியசாதனந்தரித்து, மண்
டியவடியார்யாவர்மற்றவர்தாண் மனத்தினுஞ்சிரத்தினும் வை
ப்பாம்.

(௯)

[அவையடக்கம்.]

(வேறு.)

சுகரர்தம்வலியையுந்தடந்திரைக்கடல்
அகலமும்பின்புளோரக * ழிலஞ்சிதான்

* இலஞ்சி - குளம்.

புகழுறவிளக்கலேபோலவிச்செயுள்
தகைதருகலைஞர் நூறனைவிளக்குமால். (௧௦)

[நூனுதலியபொருளும், நூற்பயனும், நூலாசிரியர்பெயரும்.]

(வேறு.)

திங்களொண்கவிகைத் திகிரியந்திணிதோட்டிகழ்கடற்றூ
னைமாராஜன், அங்கண்மாரிலத்திற்றுறந்து வீடடைந்தவரிய
விக்காதையைத்தமிழால், இங்குமாதவத்தோ ரிசையுமென்றி
சைப்ப விசைத்தனவீடுறக்கேட்டோர், கொங்கவிழ்பொழில்
சூழ்பழமலையுறையுங்குமாரதேவென்னுமாமுனியே. (௧௧)

[வாழ்த்து]

(வேறு.)

சிவன்றிருவுருவாமைந் துசின்மயவெழுத்தும்வாழி
நவந்தருநீரும்வாழிநயனநன்மணியும்வாழி
கவின்றருங்குமாரதேவன்சழவிணையிரண்டும்வாழி
அவன்றிருவடியார்தம்மோடாருயிரனைத்தும்வாழி. (௧௨)

பாயிரம்-முற்றிற்று.

நூல்.

[நைமிசாரணிய வாசிகளாகிய சவுனகாதிரிஷிகள் மஹா
ராஜன் சரித்திரஞ் சொல்லும்படி வேண்ட சூதமஹா
முனிவர் சொல்லத்தொடங்கல்.]

(வேறு.)

தருக்கிளர்நைமிசாரணியத்திற்றங்கிய முனிவர்கள் சூதன், வ
ரப்பணிந்தேத்திக் கதைகள் பற்பலவாவகுத்துரைத்தனை மஹா
ராஜன், திருக்கதையெங்கட்குரைத்திலையதுந் செப்பெனச்சுரு
தியிற் சொல்லுஞ், சுருக்கமில் காதை யிதுவெனத்தொகுத்துத்
தோமறக்கேண்மினென் னுரைக்கும். (க)

[இதுமுதல்-எ-பாட்டானும் அரசன் சிறப்புக்
கூறப்பட்டது.]

குழைத்ததன்சினைத்தேதமாவினொண்கனித்தேன் குலவிய
பலவினற்பலத்தேன், தழைத்திடுகதலிப் பழமுகுத்திடுதேன்
ரூன்றிரண்டிலஞ்சியிற்றதும்பி, விழுத்தகுவயலிற் பாய்தரவி
ளையுமிகுகருநாடதேசந்தான், இழைத்தநற்றவத்தாலுயிரொலா
ம் புரந்தங்கிருந்தரசாளுமோர் குரிசில். (உ)

(வேறு.)

மஞ்சமரிஞ்சிசூழ் மாபுரத்திருந்
தெஞ்சலிலெண் டிசைசயிறைவர்தாடொழந்
தஞ்சமென்றடைந் தவர்தம்மைக்காத்திகல்
வஞ்சகர்க்காய்மஹாராஜமன்னே. (ங)

(வேறு.)

தருமிழலரசுவைகுஞ்சதமகன்றிருவின்மீக்கான்
உருவினின்மதனின்மிக் காணுலத்தினிற்பலத்ததோளான்

செருவினிலரியேறன் னுன்றேறெனெடுஞ்ஞிமிறும்பாட
முருகுடைந்தொழுநந்தாரான் மூவுலகளிக்கும்வேலான். (சு)

(வேறு.)

அரசர்வந்திடுகிறையளக்குமுன்றிலான்
முரசுகளனுதினமுழங்குமன்றலான்
கரைபொருதிகையெறிகடலந்தானையான்
அருவரைமார்பினுன்யாளிமொய்ம்பினுன். (ரு)

அரசர்தம்முடியுமுதவிருந்தாளினுன்
எரிதவழ்திகிரியையேந்தூந்தோளினுன்
மருவலர்வலியினைமாற்றும்வாளினுன்
தருநிதிக்கொடையினுன்றருக்குநாளினே. (சு)

(வேறு.)

கவரியோடாலவட்டங்காரிசையார்கள் வீசப்
பவளவாயரம்பையன் னார்பாகடையுதவமுத்தத்
தவளவாணகையார்ஜீதந்தனிநடஞ்செய்யநின்று
சுவலயமன்னர்போற்றக்குரைகடற்றானேருழ. (எ)

இந்திரனாலயம்போலிலங்கியமண்டபத்தில்
சுந்தரமிருகராஜன்சுமந்தபூவணையின்மீது
வந்திருந்தவனிதனைமனுநெறிமுறையிற்காத்தே
அந்தமில்போகந்தூய்த்தங்கிருந்திடுமரசர்கோமான். (ஐ)

[அரசன் தனக்குப் புத்திரனில்லாமையால்
வியாகுலமுறல்.]

தூம்புடைப்பிறையெயிற்றுத்துத்தியீராயிரந்தோட்
பாம்பினுற்பரிக்கலுற்றபாரினைப்பரிக்கப்பின்னர்

மேம்படுபுதல்வர்நந்தம்வீறுடைவயிற்றில்லென்று
தேம்படுதெரியன்மார்பன்சிந்தையாகுலங்களுற்றான். ()

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும் தீர்த்தயாத்திரைமுதலிய
புண்ணியங்கள் செய்தமை கூறப்பட்டது.]

கங்கையேமுதலாமிக்ககடவுண்மாநதியிற்றேயுந் தம்
பங்கயாசனன்மாறிங்கட்பவளவார்சடையான்றன்னை
அங்கையாற்பூசைசெய்துமதிதிகட்களித்தூந்தியில்
பொங்குமாகுதிகளீந் தும்புவலம்வந்தூந்தேவர். (கௌ)

ஆலயஞ்சாலையக்கிராரநந்தனவனங்கள்
கோலமாரிலஞ்சிகூபங்குளம்பலசெய்துமீரெட்
டேலுமாதானத்தோடேயிரணியமுதலீரைந்து
சாலநற்றூனமீந் தூந்தருமமெண்ணுன்குசெய்தும். (கக)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும் புத்திரோற்பத்தியும் சாதககன்ம
முதலியன செய்தமையுங் கூறப்பட்டன.]

தவம்பலபுரிந் தும்வேந்தன் தனயனைப்பூத்தபின்னர்ப்
பவந்தனைத்தூடைத்தேன்மேலாம்பரமநற்பதமுமுண்டென்
றுவந்தூசாதககன்மத்தோடொழிவறுகருமமெல்லாம்
நவந்தரச்செய்துநாமநன்மஹாராஜனென்றே. (கஉ)

(வேறு.)

வேதநீதியிற்கூறுவியன்றர
ஓதவெண்ணெண்கலையுமுணர்த்துவித்
தேதமற்றகுரவற்கிரணியம்
போதுமென்னட்பொழிந்தனன்கொண்டல்போல். (கங)

[இரதமூர்தன் முதலியவற்றிற் பயிற்றுவித்தலும், விவாகத்
துக்குப் பிரயத்தினஞ்செய்தலுங் கூறப்பட்டன.]

கொடிநெருங்குங்கொடிஞ்சியந்தேர்பரி
கடிமலிந்தகயமொண்சிவிகையிப்
படியிலூரப்பயிற்றுவித்தாசிலா
வடிவிலங்குமகற்குமணஞ்செய்வான். (௧௪)

[அரசர்களுக்கு விவாகப்பத்திரமனுப்புதலும், அவர்கள்
வந்துசேர்ந்தமையுங் கூறப்பட்டன.]

மடங்கலன்னபலமுள்ளமாமன்னன்
இடங்கொன்னெண்ணமுதேசத்திறைவர்க்கு
முடங்கல்போக்கினன்கண்ணமுடிமன்னர்
தடங்கொள்சேனைகள்சூழ்வரச்சார்ந்தனர். (௧௫)

[இதுமுதல்-௨-பாட்டானும் நகரமலங்கரித்தல்
கூறப்பட்டது.]

(வேறு.)

வடிகொள்வெண்குதையாற் பித்திசைத்திற்றி வானுறமணி
க்கொடிநிறைத்துக், கடிநறுஞ்சாத்தங்குங்குமந்தன்னுற் கமழ்
தரமறுகெலாமெழுநிப், பொடிகொள்கிந்தூரத்தாற் கோலமே
புனைந்து பூமலர்பொரிகனிதிதிக், கொடிகொண்முதேயின்
மேன் மாடமொண்கிரிகோதரப்புதுக்கியேகுலவ. (௧௬)

(வேறு.)

கதலியுங்கமுகுநட்டுக்காவணமலங்கரித்துப்
புதியதோரணங்கள் கட்டிப்பொற்குடஞ்செறித்துத்தீபம்
இதமுறவெங்கும்வைத்தேயிந் திராகரம்போல
மதுமலர்த்தாமநாற்றிமாபுரியலங்கரித்தார். (௧௭)

[இதுமுதல்-ந-பாட்டானும் பெண்ணின் சிறம்பும்,
விவாகஞ்செய்தலுங் கூறப்பட்டன.]

(வேறு.)

வில்லிலங்குசைவேந் தர்மரபினில்
நல்லசாமுத்திரிகநூனன்கதாச்
சொல்லிலக்கணத்தே தாடுதூரிசிலா
முல்லைமலைமுருகுவரியவே.

(கஅ)

(வேறு.)

முவுலகதனிலுள்ள முகிழ்முலைக்கருங்கட்செவ்வாய்ப்
பாவையொழிலிற்போதன்பகுத்தெடுத்தாயிரேராதேய
ஒவியநீட்டிநுனென்றுலகினிலுரைக்கச்செய்ய
பூவுறைதிருவிரும்பும்பொற்புடனவதரித்தே.

(கக)

(வேறு.)

இலங்கியவாலொண் டளிர்குழைத்தினிய விருதனக்கோ
ங்கிணையரும்பி, நலங்கிள * சாம்பல் குமிழிரு குவளைநண்ணு
செஞ்சரோருகம்பூத்துத், துலங்கிய புயலைச்சுமந்திரு தாளாற்
சூழிலாமின்னெனறுடங்கிப், பலந்தரப்படருங் கொடியினை
வேதப் பண்பினின்மன்றல்செய்வித்தே.

(க௦)

[மஹாராஜனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்தல்.]

அரும் ததிகணவன் முதன்முனிவசர்க ளருமறைக்கிழவர்
கடம்மால், பொருந்தியகங்கைப்பூம் புனலாட்டிப் பொன்னவ

* சாம்பல் - அதரத்துக்கும், குமிழ் - நாகிக்கும், குவளை -
கண்ணுக்கும், சரோருகம் - முகத்துக்கும், புயல் - கடந்தலுக்
கும் உவமை.

மணிகளாற்குயின்ற, விரிந்திடுமடங்கன்மென்றவிசேற்றிபினிர்
நவமணிமுடிகவித்துப், பருந்தடர்வேலான் பெளவமார்புவி
யைப் பரியெனத்தோன்றல்பாலளித்தான். (உக)

[மஹாராஜன் மனைவியோடு வாழ்ந்திருந்தனெனச்
சூதமஹாமுனிவர் சொன்னதைக்கேட்டு, இரு
டிகள் பின்னும் வினவச் சூதமஹாமுனி
வர் சொல்லத் தொடங்கல்.]

சோகமேயின்றியிருந்தனன்வேந்தன் னோன்றலும்பார்பொ
துநீக்கி, ஏகமாச்செங்கோ லெங்கணஞ்செல்ல வெண்டிசைவி
சயமுஞ்செய்தே, மாகநாடென்னப்போகமேதாய்த்து மடந்தை
யோடிருந்தன னென்றான், வாகைவேலவன்பினென்செய்தா
னென்ன மறையவர்க்குயர்முனிவருக்கும். (உஉ)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும் மஹாராஜன்முத்திக்கு ஞானமே
சாதனமென் றுணர்ந்தல் கூறப்பட்டது.]

மனைவியுர்தானுமோர்நினைவாகி மாறுபாடின்றி யோர்கா
லுந், தனையுணர்யோகிதந்தைதாய் கடவுடங்கனையனுநினபி
றைஞ்சி, அனையவருணாத்த நெறிதனினைடந்து மருத்தங்கண்ம
னதினிற்றரித்தும், வினையமதுடனே ஞான்முறையவலாவின
வியுஞ்சிலபகல்பொக்கி. (உ௩)

தனியிடமதனி லிருந்திருவர்களுத்தங்களிற்றமுணர்ந்து
சாவித், துனிசெய்மாமாயைப் பிறப்பதுகீக்கிச் சுகமதையடை
ந்தனுநினமும், இனிமையதாகவிருக்கலா ஞானத்தென்றெணி
ஞானிகட்சார்ந்து, நனியவர்பாதபூசனைபுரிந் துறாடொறும்வின
வினர்கன்றாய். (உ௪)

[இதுமுதல்-ந-பட்டானும் அந்தஞானம் சற்குரு
சேவையின்றி விளங்காதென த்துணிதல் கூறப்பட்டது.]

இருவாரிலரசுன்றனக்கறிவோங்க*விருவகைச்சார்வையும
கற்றிக், கருவுடற்காவறனையுங்கைவீடுத்துக் கருத்தசையாது
மெய்யுணர்வை, மருவிடிலகப்பற்றற்றுமேல்வீடு வாய்த்திடுமத
ற்குமெய்ஞ்ஞானக், குருவருளின்றி விளங்கிடாதெனவே கொ
ண்டனன்மனத்தினிற்றுணிவே. (உரு)

மனைதனிலாசைபொருந் தியேநின்று டி மகிதனின் ஞானி
யாமெனவே, தனைமிகமதிப்போன்றனைவந்தொருவன் றந்தி
டுஞானமென்றிரந்து, வினவன்மட்டையினைப் பருகுவோன்
றனை வேண்டித்தென்னம்பழந்தனையே, இனம்பணித்திரி
வோன்புத்திபோன்மெனவே யியம்புவர்முற்றுணர்பெரியோர்.

வேதவாகமசாத்திரபுராணங்கள் விளங்கவேகற்றுணர்ச்சு
வற்றைத், தீதறவெவர்க்குந் தெளிவுறவோதிச்செப்பிய வந்நெ
றியதளிற், சாதகமிலாதகுருவினையொருவன் றுனடைந்தானந்
தம்வினவல், ஏதமாங்கமுதைதனைக் குங்குமத்தினியல்புகே
ட்டிடுதல்போன்மென்றே. (உஎ)

[சற்குருவையடைந்து விண்ணப்பித்தல்.]

சீவர்களிடத்திலருள்சிவபத்தி திருந்தியதுறவுமெய்ஞ்ஞா
னம், ஆவதோர்வடிவாம்வேதமாமுனியை யமலவாரணியத்தி
லடைந்தே, தேவர்கடேவேதுன்பமோர்காலுஞ் சென்றிடாமு
த்திதானெய்திச், சாவதும்பிறப்புநீங்குமோர்நெறியைச் சாற்
றெனத்தாழ்ந்திடமுனிவன். (உஅ)

* இருவகைச் சார்வு=உயிர்ச்சார்வு, பொருட்சார்வு.
(வைராக்கியதீபம்)உக-வது பாட்டில் காண்க. டி மகி-பூமி.

[சற்குரு மாணுக்கனுக்கு உபதேசித்தல்.]

இருவகைச்சார்வாம்புறப்பற் றைநீக்கு யிச்சையின் மீட்ட
தினினைவு, மொருவியேயுடற்கா வலையுங்கைவிடுத்தே யுட்கர
ணங்கள் வாதனையும், குருவருணைநியே யொடுக்கிடிவ்லீடுங்
கூடுந்தானாகவேபவத்தின், கருவழிந் திடுமிந் நெறியைந் விரை
விற் கைக்கொண்டுசெல்வெனவுரைத்தான். (உக)

[மஹாராஜன் சிலகாலத்தின்பின் தனித்திருந்து
உபதேசமொழிக்களைச் சிந்தித்தல்.]

* அந் நெறிகுருவாலையமுந் திரிவு மகன்றிடத் துணிவதாக்
கேட்டு, முன்னெறியான வாசியற்கையினின் முயன்றனன்
சிறிதுநாளொருநாட், பின்னெறியதனை நனைந்தனைவரையும்
பெயர்ந்திடவிடைகொடுத்தரசன், முன்னெறிக்கொல மகன் தந்
தப்புரத்தில் வதிந்தனனொருவனாய்த் தனித்தே. (கஉ)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும் தன்னைவந்து எண்ட அரசர்
முதலாயினோர்க்கு இனி அரசியற்றலை வேண்டாது
துறவுபூண்டு வீட்டைவேனென்பது
கூறப்பட்டது.]

அரசர்களமைச்சர் புரோவதர்பெரியோ ரனைகருமங்விட
த்தேகி, அரசனைநோக்கி நித்தியகரும மகன்றுவாளாவிரும் திடு
தல், அரசிலக்கணமன் றெனவவரவேண்ட வவர்களைநோக்கி
யேவேந்தன், அரசியற்கையினை வேண்டலெனன்னை யறியவே
வேண்டினனன்றே. (கக)

ஆண்டதோ ரரசுதனிலுட்போகத்து மாயையற்றேறனினி
வேண்டேன், மாண்டதோர்வனத்தி லொருவனாய்த் தனித்தே
மனத்தசைவறுத்துவீட்டைவேன், பூண்டவென்மனமிக்கினித்

* இப்பாட்டு - மெல்லினவெதுகை.

திரும்பாது போகத்தைப்பொருளெனவெண்ணி, வேண்டல்
ஸீங்களரசனாவேறே விதித்துக்கொளுங்களென் றுரைத்தான்.

[இதுமுதல்-௩-பாட்டானும் இராச்சியத்தை விடலாகாதென
மந்திரிமார் வற்புறுத்த மஹாராஜன் இராச்சியத்தின்
றுன்பமும் முத்தியினின்பமு முரைத்தல்
கூறப்பட்டது.]

ஆதியினினது தாதையுநினையே யரசினினிளமையிற் சூட்
டத், தீதின்றியுனதுபுயவலிமையினிற் செகமதைத் தாங்கினே
யினிமேல், நீதியினுணியமதியினுதரவி னினினைப்போ லொரு
வர் மற்றும்ளரோ, நதியற்கையதன் நிவ்வுடலுடனே யிச்செல்வ
மன்றிவேறுளதோ. (௩௩)

அலதுநீயெனவனியுங்காப்பற் றவத்திலே யலைந்திடும்
யாமும், சலனமதுறுவேமித்தகையெமைநீ தவிக்கவிட்டேகு
தல்கடனன், நிலகிடவெமக்கீதருளெனவமைச்ச ரியம்பிட வா
சனும்பார்த்தே, உலகமெய்யெனவெண் ணுறுமதியுடையார்
க்குரைப்பினுமுணர்வுதியாதால். (௩௪)

இவ்வரசியற்கையற்பமற்றிதனா லெய்திடுந் துன்பினுக்கள
வின், தவ்வகையதனை யூகமின்மையினா லநிடுவிர் நீங்களின்பெ
ன்றே, எவ்வகைநினைத்திரினி யெக்காலுங்கட் தீதின்பமலதெ
னத்தேதான்தும், ஒவ்வமற்றிதனுக் கூகமேதோன் றுதுங்களுக்
குலகயுகுதிக்கும். (௩௫)

[மஹாராஜன் துறவறம்பூண்டு நகணாவிட்டுப்போம்போது
நகரத்தார் போய்ப்புலம்பல்.]

என்றுமற்றனைக மாவிரித்தரச னெடுத்தமைச்சர்கடமக்கு
பூரம்பி, பின்றுபின்னவரை நிலுமெனநிறுத்தி நிதினும்பொன்

மனைவிடுத்தே, சென்றுபின்னகர வீதியினடக்கத் திரண்டனை
வர்களும் பின்னொடர்ந்து, வன்றுயரடைந்து வாடியேடுவிக்
து வாரியினேசையினமுதார். (க.க)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும் நகரத்தாருடைய துக்கத்தைச்
சாந்திபண்ணுதல் கூறப்பட்டது.]

அவரவர் வினையி னவரவர்வருவா ரவரவர்வினையளவுக்
கே, அவரவர்போக மென்றதேயாயி னுருக்கார் துணையதாகு
வர்கள், அவரவர்தேகமுளபொழுதுடனே யாதரவாரொனநாடி
அவரவரடைத னெறிகன்மத்தடையு மாதரவாதரவாமோ. ()

வினையுளவளவுங் கூடியேநிற்கும் வினையகன்றிழற் பிரிக்
திமால், வினையினுல்வருமா தரவினினியற்கை மெய்யுணர்வ
ந்தகையலவே, வினையிலையுங்களித த்தினுனிருக்க மெய்யுணர்
வொன்றையேநாடி, வினையறுகானம் புஞதவேவேண்டி விரும்
பினேனீர்நிலுமிந் நன். (க.அ)

உறவினர்கள் தமதுறவுபாராட்டி அரசனைத்
தடுத்தல்.]

என்றுநல் வேந்தனேதிலார்போல வேகின னனைவருங்க
ண்ணீர், நின்றெறிர்சொரிய வாய்விட்டேயலறி நின்றனர்தமர்
கள்பின்னேகி, இன்றெமையாவர் காத்தளித்திடுவ ரினியைநீ
யேகுதனீதி, அன்றெனவுரைத்தாரவர்களைநோக்கி யரசனீது
ரைத்தனனன்றே. (க.க)

[அரசன் உறவும் பகையும் வேறுவேறெனக்கூறல்.]

(வேறு.)

உறவாகுமெனவெனைநீர் தொடர்பதியல்பன்ருகு முயர்
கட்கெல்லா, முறவாகுஞானகனிபகையாகு மஞ்ஞானமுய்த்து

கோக்கி, னுறவானவதைதயடைந்து பகையான விதைநீங்கியொருமையாக, உறவாதறனக்குத்தானேயென மற்றுறவுவிடுத்து றையுமென்றான். (சு 0)

[தாய்தந்தையர் அரசனைத் தடுத்தல்.]

தந்தைதாயிருவரும் தம்புதல்வனெனும் வாஞ்சையினுற் றுப்பின்னேடி, மைந்தவா வெங்களிருவரையுமெவர்காப்பதற் கு வைத்தாய்ந்தான், சித்தைதானுணக்கெங்கே மகனேயுன்றிரு முகத்தைத் திரும்பிக்காட்டாய், கொக்குதான் பெற்றவயிறெரி கின்றதெனவுரைக்க கோக்கிமன்னன். (சு 1)

[அரசன் நீலிர் தாய்தந்தையர் என்றெனல்]

அறிவைநோக்கிடிதற்குத்தாய் தந்தையிலையிவ்வுடல்த னோகோக்கி, விற்றையுநீருபாதானகாரணமன் ள் றிருமாலையினி லுண்டாகும், குழியினுலிங்காயின் மண்ணிலெனப்பெனா தவ ரிலையக்கொள்ளைகீரு, நிறையுமநிலகோகீர் நீன்றுமெனவீரு வையுநீத்துப்பொனன். (சு 2)

[மனைவி ஆவலுடன் வந்து தடுத்தல்.]

அறிவைபர்கடமக்கிலக்கணம் கடறு தூசுதனிவதனை யெல் லா, முரிமைபதாவுடையவளாயினியமனைதொடர்ந்தேகியுருகி நின்ற, பரிவிலுடனடி கன்பணித்தாந்தியே பனதபனதத்தப் பணிகண்பாயத், தரியனுமைவிடுத்துலக மதனிபிலாரு கண மேனுஞ்சாவேனென்றான். (சு 3)

[அரசன் காயகன் வென்றெனக்கூறல்.]

நின்னுடையகாயகனை நினதுள்ளேயுந்நோக்கி நீற்கமரட் டா, துன்னுடையகாயகனைன்றென்றனையே சுருதிரீயுழல்வ

* இராமாய—சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை.

தென்னே, மின்னனையவிடையாய்கேளனை வருக்குநாயகனோர்
மேலாமீசன், ஆன்னவனையேதேடிப்போகின்றேனென வரசற்
கரிவைசாற்றும். (சச)

[மனைவி பெண்களுக்குக் கணவனையின்றிக்
[கதியில்லையெனல்.]

ஞானமானதுபொதுவேநூலதனிற் றுறவதற்கு நவில்வ
தில்லா, ளானமாதினையலவோவிடுகவெனவறையும்பதியானவு
ன்னே, ஈனமாவிகுவென வறையுமதோ துறவறமிங்கெனக்
கென்சொல்லும், ஆனதாலுமையொழிந்து கதியிலையென
வெணியானடுத்தேனென்றாள். (சரு)

[அரசன் மறுத்துக்கூறுதல்.]

ஆகமத்தின் விதிதவறாததைந்தனை நீவிவேகியேயாவாயா
னுந், தேகமுதற்பிரபஞ்ச மதனினைசைவிடுத்துவனஞ் செல்லா
நின்றேன், நாகமுலையாயெனுரைத்தடுத்தலுன் றன் விரதமலநாடு
தன்னிற், போகுதியென்றவனைவிடுத் தேதிலரைப்போலகன்று
போகாநின்றான். (சசு)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும் மனைவி புலம்பிக்கொண்டு மானு
வன் வீட்டிற்குப்போய்விடல் கூறப்பட்டது.

விரிவாய்ஞானமதை யுணர்ந்தாலு மடந்தைபதிவிலங்கநி
ற்றல், அரிதாயதகைமையினு லேங்கியே பதைபதைத் தங்க
வனைநோக்கித், தரியாதுகதறியேவினைதனையே நொந்துதான்
றளர்ந்துநின்று, தெரியாதுமறைந்தவிடந்தனின் மிகவுமுருகி
யேதேம்பிவீழ்ந்து.] (சஎ)

வேந்தனையுனைவிடுத்து முலகமதிலிருக்கவோ விதித்தா
னீசன், தீர்ந்ததோவுமக்கெனக்கும் வினைதானுமின்றளவிற்

சேர்ந் துந்நீர்கும், போந் தவுமையெக்காலங்காண்பேனா னினி
யெனவே புலம்பிமா தும், சார்ந்தன ன்பின் றிருப்பீயேநகரதனி
ன்மா துலன்றன் சார்புதன்னில். * (சஅ)

[இதுமுதல்-௧௪-பாட்டானும் அரசன் வனத்திலே
ஞானியாய்த் திரிதல் கூறப்பட்டது.]

அரசனந் தநகர்விடுத்துத் தேசநாடுகளுமகன் றடவிசெ
ன்றே, இரவுபகலகநிலையே நிலையாகவிருந்தவர்க ளிடமேசே
ர்ந்து, பரகுருவினுபதேசத்தரியபொருள் வினவியவர்பகரக்
கேட்டுத், திரயனமாயொருவராற் சலங்காசஞானியாய்த் தீர
னாகி. (சக)

(வேறு.)

நகர் தனிலேகிப்பிச்சைநண்ணியேமனை கடோறும்
அகமகிழ்ந் தங்கையேற்றேறயவ்விடத்தருந் தியாங்கே
செகமுளோர்பேயென்றெண்ணிச்சரித்திடநாணமின்றி
இகபரத்திச்சையற்றேறயேகனாயுலாவ லுற்றான். (௫௦)

பொருந்திவாழிடமொன்றாகிற் பொருந்திடிப் பற்றென்றெண்
இருந்திலனோரிடத்துமெங்கெங்குமொருவனாகித் [ணி
திருந்தியசமாதிவிட்டுத்திரும்பிடா துறைக்கவுன் னி
இருந்திருந்திடங்களைங்குமேகமேநோக்கின் றான். (௫௧)

தோன்றிடுமூலகமெங்கே தோன்றிடுமென்னநோக்கித்,
தோன்றிடுநினைவிலென்றேதோன்றியநினைவுதானும், தோன்றி
டுமிடத்தைப்பார்த்துத் தோன்றிடுஞ்சொருபத்தென்றே, தோ
ன்றிடும்பொருள்களெல்லாஞ் சொருபமேயென்றுசண்டான்.()

* இப்பாட்டு-ஆசிரியைட்ட வெறுகை.

தோன்றிடும்பொருள்சுருண்டாய்த் தோன்றியேயின்பமா
கித், தோன்றிடுமதனாலந்தச் சொரூபமேயென்றுகண்டு, தோ
ன்றிடுஞ்சொரூபந்தன்னிற் றேரூன்றுமீதசத்தேயென்று, தோ
ன்றிடுஞ்சொரூபந்தானாய்த் துளக்கமற்றிருந்தான்வேந்தன். ()

கடிகர்தோறுஞ்சென்றுங்கானகந்தோறுஞ்சென்றும்
படிவலமாகவந்தும்பார்வைமாறாட்டமின்றி
மடிவிலாமனத்தனாகிமாசிலாநிலைமைபெற்று
முடியுடைவேந்தர்வேந்தன்முத்தியேவடிவமானான். (௫௪)

முத்தியேவடிவமானமுடியுடைவேந்தர்வேந்தன்
எத்திசைதனக்கும்ராஜனெமைவிடவேறில்லென்று
சத்தியமாகவெண்ணித்தன்னிடமதனிற்றன்னைச்
சத்திசெய்தனைத்துமாகிச்சுயஞ்சோதியாகிநின்றான். (௫௫)

தன்னையேயன்றியொன்றுந்தானுதியாவிடத்தின்
மின்னையேயொத்தவையமித்தைகற்பிதமெதன்றும்
பொன்னையேயன்றிவேறுபூடணமில்லாதுபோல
என்னையேயன்றியொன்றுமில்லெனத்தேர்ந்தான்வேந்தன். ()

உலகினைவேறதாகவுணர்ந்திடிந்தந்தமாகும்
உலகினைத்தானேயாகவுணர்ந்திடினமுத்தியாகும்
இலகிடத்தோன்றலெல்லாமென்னினைவேயென்றெண்ணி
இலகிடக்கண்டுவேறற்றிருந்தனனிளமைவேந்தன். (௫௬)

ஏகசக்கரமதாகவிருந்தரசாள்வோன்செல்வப்
போகமுந்திரணமாமப்போதநாட்டரசியற்கை
பூகபுந்தியினாலாசானுபதேசத்தாளவந்தச்
சோகமற்றிடுநாடெய்தித்தொழிலெல்லாமுடித்தான்மன்னன். ()

பந்தம்வீடென்றுமில்லைபரம்பொருளொன்றேறயென்றும்
தந்தஞ்சங்கற்பத்தாலேசாலமோகிப்பர்தீயோர்
அந்தமாதிகளுமில்லாவரும்பொருளையென்று
சந்ததநோக்கியந்தத்தற்பரந்தானையானான்.

(ருகூ)

குறைவிலாநிறைவதாகிக்குளிர்ந்திளைப்பாறியேந்தன்
இறையளவேனுந்துன்பமின்றியேயின்பமாகி
உறைவிடமின்னதென்னவோரிடமின்றியெங்கும்
நிறைவதேயிடமாய்நின்றானிகரின்மாராஜன்றானே.

(ரு௦)

எங்குமாய்நிறைந்துநின்றவேகராச்சியமதாள்வோன்
தங்குதலின்றியெங்குந்தாவெனனக்கண்டதாயோன்
* இங்குறைந்தகன்றபாண்டத்தியல்பினெஞ்சருவம்பற்றி
அங்குருவகற்றிநின்றானுந் தியாகிவேந்தன்.

(ரு௧)

சீவன்முத்தர்கள்பாணிற்செஞ்செப்பியமனத்தருபம்
மேவரும்பரமமுத்திமேவிடினாசமாரும்
தாவருநிலைமைநன்றச்சுருவருளாற்பெற்றுக்
கேவலமாகிநின்றான்கேடிலாஞானவேந்தன்.

(ரு௨)

[இதுமுதல்-ச-பாட்டானும் மந்திரி அரசனிடத்திற்போய்
அவன் நன்மையைக் காண்டல் கூறப்பட்டது.

இத்தகைஞானம்பெற்றேறயெழின்முனியாகியெங்கும்
சித்தனாய்த்திரிதறன்னைச்செப்புமுன்னமைச்சர்தம்முள்
வித்தகெனாருவன்கேட்டுவினவிடவேண்டுமென்றே
கத்தனாமரசைந்தேடிக்கண்டபணிந்துநின்றான்.

(ரு௩)

பூவணையாகிவானம்பொருந்துமேற்கட்டியாகித்
தீவமதாகியிந்துசெங்கதிர்வீசங்காற்று

* இங்கு=பெருங்காயம்.

மேவுசாமரமதாதிவீடுதலைமனைவியாகிக்
கேவலமின்பமாகித்தினர் ச்சியாய்தின்னானேவந்தன். (௧௪)

ரதமுதற்சேனைசூழாத்கசிங்காசனத்தில்
விதவலங்காரத்தோடுவீற்றிருந்தமறும்வேந்தன்
உதவுகோவணனாய்மேனியுருத்தெதரியாதநீளும்
முதன்முடிவிரித்துநின்னானமுனிவனாயொருவனாகி. (௧௫)

காரிதமிவர்தலின்றிக்கானடையாகியெங்கும்
உரியதோர்மனையுணின்றியூனொருமுண்பானாகி
அரியராசாங்கக்கோலமகற்றியேதவாங்கமாகித்
இரியுமவ்வரசைகோக்கிச்செப்பினனமைச்சன்முனை. (௧௬)

[இதுமுதல்-௨-பாட்டானும் மக்திரி அரசனை
வினாவதல் கூறப்பட்டது.]

அவனியினினக்குமேலாராசனமில்லையித்த
தவவடிவாகியெங்குஞ்சரித்திடவெற்றிநுங்கோ
நவமதாயுடலிதோடேநன்நனுவதெனையீசன்
இவனெனக்கருளவேண்டிமெனக்கறிவேங்குமாதே. (௧௭)

பதத்தினைவேண்டிந்முன்னம்பற்றினநில்லதத்தைப்
பதப்படநிறுத்தியேகல்பண்பதாமேலமுத்திப்
பதத்தைவேண்டிடிவேலாஞானப்பார்வையிற்கூடுயெப்
பதத்தினைவேண்டியித்தப்பரதேசியானதென்முன். (௧௮)

[இதுமுதல்-௩-பாட்டானும் அரசன் மக்திரிக்கு
விடுத்த விடை கூறப்பட்டது.]

அமைவுடையமைச்சின்மிக்கோயடைவுடன்வினவிக்வேட்டா
இமையளவேனுஞ்சித்தமிதுவதுமெனவேடாது [௧௯]

சுமைவட்டன்கேணிச் சொன்ன சங்கைக்குத் தரங்கணன்றாய்
நமைவிடவேளோர் வேந்து நாட்டிலையென்பதொக்கும். (௬௯)

பதமதைவேண்டினில்லைப்பதப்படநிறுத்தியேகல்
இதமென்றலொக்குமுத்தியெய்துதன்னொன்பார்வை
விதமதிற்றோன்றுமென்றாய்விருப்பமாய்க்குடும்பபாரத்
திதமதாயமுத்துவோருக்கெங்ஙனம்பார்வைதோன்றும். (௭௦)

மனமிருபொருளைப்பற்றமாட்டா தட்டாவதான
இனமவைபுறநோக்கானவேதினாற்குடும்பிடு
கனவுண்டேனாக்காருமில்லங்கருதியபுறநோக்காகும்
அனகவிவ்வுகந்தோன்றவறைருவநாமேகேளாய். (௭௧)

(வேறு.)

தென்றிசைநடப்போர்கங்கைசென்றுதோய்ந்திடுவரோதான்
அன்றியுமவனிவாழ்க்கைக்கமைச்சர்களுடனேகாந்தம்
ஒன்றியேழுகஞ்செய்வோருலகவேந்தாயினோர்கள்
நீன்றிதைநோக்காயில்லினிற்பவர்முத்திசோமார். (௭௨)

பாசந்தான் பகையதாகப்பார்வைபெற்றிடிற்பாசத்திற்
பாசந்தான் வைத்துப்பின்னும்பற்றவுக்கடமோதான்
பாசந்தான் பகையதென்றேறபகருதான் மட்டேகற்றோர்
பாசந்தான் விடவுமாட்டார்பரமலாமெனவாய்ப்போக்கும். ()

அந்தமாதியுயிலாவீட்டைந் துடற்றிற் பற்பறுக்கச்
சுந்தரஞானம்போதுக்குறவறமேதுக்கென்றே
மத்திகாசி யாவாமதித்துநாலுலாக்குஞ்செய்தி
அந்தமதானபேருக்கத்தகைவிளம்பாத்தென்றும். (௭௩)

(வேறு.)

தோன்றுகின்ற பொருளியல்புத் தோற்றவிக்கும்பொரு
ளியல்புத், தோன்றவுனக்கிபாமுனைக்கச் சோகமறவேகட்டி

வொய், தோன்றுபொருள்க ளநித்தமுமாய்த் தூய்மையின் நித்
துக்கமுமாய்த், தோன்றுந்தோற்றுவிக்கும்பொருள் சுகமாய்ச்
சுத்தநித்தமுமாம். (௭௫)

பாலனாபருவம்போம்பன்னுமாரப்பருவம்போம்
கோலமானதருணம்போங்கோலையுன்றிக்குனிந்தெழுந் து
காலன்மாய்க்கவனைவர்களுங்கல்வென்றழுதுபேர்மாற்றி
ஏலப்பிணமென்றொருபெயரிட்டிகொட்டிதெலொருதலையே.()

கருவினின்றுமழிந்துபோங்கண்டகுழந்தையினுங்குமரப்
பருவந்தனிலும்போந்தருணப்பருவந்தனிலுமழிந்துபோம்
உருவநடுங்குமூப்பதினுமொடுங்குமெந்தக்காலையினும்
ஒருவியழிதலியல்பாகுமூலகத்துடலின்வாழ்க்கையுமே. (௭௭)

பஞ்சபூதமழிந்துபோம்பானுத்திங்களுக்கள்போம்
வஞ்சவசுரர்மடிந்திடுவர்மாகர்பதம்போம்வல்லரக்கர்
துஞ்சவார்கள் * போகிபதந்துஞ்சம்பிரமன்பதந்தானும்
துஞ்சந்திருமால்பதந்துஞ்சந்துஞ்சாதொன்றேபரமபதம். (௭௮)

தோலிரத்தமெலும்பிறைச்சிசுக்லமேதைமச்சையொன்றாய்த்
தூலிகரித்தவுடம்பாகுந்தொட்டவெவையுந்தன்வடிவாய்க்
கோலியடக்கிக்கொளுமிதனைக்கூறுகூறானோக்காது
போலியுணர்வோர்மகிழ்வெய்தும்புனிதமென்றும்பரமபதம்.()

அரந்தையதனையொழுங்காக வறையக்கேணி யவனியெ
ல்லாம், பரந்தசிருட்டிதியொடுக்கம் பண்பாய்நிகழுஞ்சிருட்
டிதனில், பொருந்துபெரியதுன்பைந்து போய்மாண்டுறிலதெ
ண்மடங்கே, இருந்ததிதியுமிரண்டாகு மிளமையென்று மூப்
பென்றும். (௮௦)

மஹாராஜா துறவு.

விருத்தபருவ மிகத் துன்பம் விளங்குமிளமை யிரண்டவையின், வருத்துபிணியின் மிகத்துன்பம் வளைமையிளமைமூன்றாகும், கருத்ததறியாக்குழந்தையென்றுங் குமாரமென்றுங்காளை யென்றும், அருத்தமறியாததிற்றுன் மடையும்பாலப்பருவத்தில். (அக)

தந்தைதாயாராசிரியர்தாங்கண் முனிதறனக்கஞ்சிச் சிந்தைகலங்குங்கவுமாரஞ்சிறந்தகாளைப்பருவத்தின் மூந்துபசினோய்காமனோய்முடுகித்தணிக்கப்பொருடேட இத்தப்புவனத்திரவுபகலிடையுததொழிற்றுன்பம். (அஉ)
பொருளுண்டாகிற்காப்பதனாற்பொருந்துந்துன்பமரசாகின் ஒருதம்மிகுத்தவரசராலுதவுந்துன்பமொருகுடைக்கீழ் நிருபனாகினோய்மரணநேருமென்னும்பயத்தானும் வருவதெனையோமறுமையினிலென்றும்வாடித்துன்புறுமே. ()
மாகர்க்கசுரார்பகையுளதுமகிழ்ச்சிவாட்டமிகவுமுளதாகத்தகலானோயுமுளதனங்களுளதுநசையுளது போகத்தமுந்தன்மிகவுளதுபொன்றலுளதுகற்பத்தே சோகத்திறங்களிவையுடையதுறக்கத்தென்னைசுகமுளதே. ()
தேவர்மனிதர் துன்பத்தின் நிறங்களிவ்வாறாகியிடில் ஆவனீழா*மிரு*முதலசரமீருமைவகையில் ஓவலில்லாத்துன்புக்கேகாருவமையில்லைநிரயத்தில் நோவதுன்பஞ்சொல்வதெனேநோயேபவத்திற்குக் கம்வீடே. ()

(வேறு)

இந்தவிழிவையுடையவின் தமாயையசத்தே
அந்தவுயர்வையுடையவன் தப்பிரமஞ்சத்தே

* விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம், ஆக-டு.

௫௮

மதுராஜா துறவு.

தந்தமனத்திற்றேற்றந்தோர் தள்ளியெலையெதிர்ப்பர்
உந்தன்மனத்தினன் ஞாநுகித்தமைச்சபாராய்.

(௮௬)

பொய்யென்றிதனை யறிந்தோர் பொருந்திறிற் பதுளதோ
மெய்யென்றதனை யறிந்தோர் மேவா திரப்பதுளதோ
ஐயமுளதோ விதனிலமைச்சபாராய்கன் றாய்
உய்யவறிவிலாதோருழல்வார் நீக்கமாட்டார்.

(௮௭)

பொய்யைமெய்யென்றறிந் துபோதநின் மையாலே
மெய்யைப்பொய்யென்றெண்ணிமெலித்தேயுழல்வருலகர்
பொய்யைப்பொய்யென்றறிந் துபோதருவினருளின்
மெய்யைமெய்யென்றறிந் தேமெலிவுதிர்வருயர்ந்தோர்.

(௮௮)

துன்பத்தோன்றிலெவருத் துறந்தேகராய்த்தனித்தே
இன்பத்தேடலியற்கையின்பமென்றேதோன்றில்
அன்பதாகநீங்காரவர் கட்கெந்நன்குடும்
நன்பரமஞானநாட்டமைச்சசொல்லாய்.

(௮௯)

இழிவையுணர்ந்தாலுயர்வையெவருந்தேடிநோக்கும்
இழிவையுணராருயர்வையெய்தநோக்கா கொன்றும்
இழிவையிழிவென்றுணரவெந்தக்காலம்வாய்ச் சூம்
இழிவையுடையோர்க்கமைச்சவிதனை யுகித்துணராய்.

(௯௦)

பேதவாதிகளைப்போற்பிரபஞ்சம்பேறெனவே
நதகன்றதலவேயெமையன்றியதில்லென்றே
போதவிழியிற்றுறந்தபுனிதத்துறவேகண்டாய்
சிதமநிபோற்குளிர்ந்துசெனனவெப்பந்தீரும்.

(௯௧)

இருந்தவிடத்திலிருந்தேயெய்தலாமென்றுரைக்கில்
நருந்தாநிலமனத்தோர்தீரொணினுமொழிந்தே

பொருந்தியேகாந்தத்திற் போதமடக்கவேண்டும்
வருந் துமனந்தேதார் க்கென்னை வாய்க்குமமைச்சொல்லாய். ()

முனமேயனைத் துமுடித் துமுழு துமுணர்ந்தேதாரில்லின்
இனமேசென்றநின்றமேகநீங்காொன்னில்
தினமேயகமாய்நிற் போர்செகத்தினியல்பையுணரார்
கனமாய்மாய்ப்பாணத்தின் கப்பலோட்டம்போல. (கூந)

ஒருத்தேனொருளனை யொருவேந்தாக்கின் முன்னம்
இருக்குமிடத்தைநீக்கியேகராசநானி
இருக்குமன்றிமுன்கணிருக்குமோதான் சொல்லாய்
* இருக்குஞானமுடையோர்செகத்தைமெய்யென்றுழலார். ()
(வேறு.)

மனையினின்றாலும்பொருளுயிர்ச் சார்வின்வருத்தனங்கெ
தலின்மகிழ்ச்சி, இனிமையில்வாட்டம் விடயலின்பதனி லெ
ட்டிணையாயினுமாசை, பிணையதிற்றமதுபிரவிர்த்தி தானும்
பேசமிந்நான்குமில்லெனினும், தனையுணர்வதற்குச் சாதகஞ்
செயங்காற்றள்ளி யின்னிற்றலேதகுதி. (கூரு)

திதுறுமனையின் பிணையிகழ்ந்தந்தச் செம்பொருளின்பமே
வேண்டிச், சாதகமதனிற்றொடங்கு கால்விடயந்தடையதாஞ்
சாத்தியமான, போதினிலவையுந்தோன்றிடாதந்தப் பொருவி
லானந்தமேலிடவே, ஆதலிற்றுறவின் ஞானமஞ்ஞானமாகு
மென்றதைறகுவர் பெரியோர். (கூசு)

இல்லறமதனி லுறைந்துளோரிடத்தி லிருப்பிலுஞானங்
கீழிருப்பிற், புல்லியமாரத்தினமெனவிளங்கும் போக்கியில்லி
னைத்துறவென்னும், நல்லறமடைந்தோரிடத்துறைஞானந்
றங்கமிசை யிரத்தினம்போல், எல்லையிலொளியாய் விளங்கிடு
மாயினிள்கிறப்பன்றுஞானிகட்டே. (கூஎ)

* இருக்கு=அறிவு. † இல்=மனை.

முனமனைவர்களு முறைவதுமில்ல முத்தியையுணர்ந்தறி
ஞர்களும், பினமதினின் தபடியினும் சங்கைபேசுவர்துறவுடை
யோனா, இனமதைவிடுத்து மில்லதமதுவே தலையெனவியம்பு
வதுண்டோ, மனமதிதனைபூகிநீயமைச்ச மகிமையன்றில்ல
ஞானிகட்கே.

(௬௮)

ஆடியசகலமடங்கு கேவலமுமகற்றியே யொளிப்படை
கொண்டு, முடியவிருளை முழுதையும்வீசி முடிவில்வீடதனை
யேயுணர்ந்தோர், நீடியஞாலமிகையினிற்பால னிசமருளுடை
யன்பேய்பிடித்தோன், கூடியகுணத்தினூரிற்போய்க்குடியின்
கூவியாளினி னியல்படைவார்.

(௬௯)

வினைகளோரிரண்டுஞ்சமமதாய்ஞான மேலிடுபாலையினிந்
த, மனையின்பங்கான்றசொற்றிற்கண்டுவர்த்து மாற்றியேகை
விடவருமேல், தனையுளபடியேயநுபவமதனிற் றுணுணர்ந்தா
னந்தமடைந்தோர், பினையுமவ்விடயம்பூண்பர்களுனவே பே
சுதல்வழங்குமோசொல்லாய்.

(௭௦)

விடயவின்பதனி * நசையுளோர்தமக்கும் விரிவதாம்பே
ரின்பச்சுவையின், அடைவினைச்செவியிற் கேட்டவக்கணமே
யவற்றினையகற்றிடவருமேல், இடைமுதலீறின் ஞானவானந்த
மெய்தி ஞோர்களும்பினுமிந்தக், கடைமனைவாழ்வை நினைவர்க
ளுன்றூற் கண்டனர்நகையரோசொல்லாய்.

(௭௧)

பற்றிலையாயினவையினிலிருப்பேன் பழையபூழ்வினையெ
னிலாசை, சற்றெறனுமுதிப்பித்தல்லவோலுட்டுஞ் சகவின்பிவி
றையெனுமிச்சை, முற்றுணர்ஞானத்தோர்கள் பூண்பர்களோ
முடிவிலானந்தமேபருகி, நின்றலேமீட்டும் விழிப்பினுங்கான
னீரிற்கண் + இண்முகமடைவார்.

(௭௨)

* நசை = ஆசை. + உண்முகம் = அந்தர்முகம்.

பவமதைதயினிமையென வெணிலிடயம் பற்றிநின்றழன்
றவர்தாமே, பவமதைதயினிமையலவெணிலிடயம் பற்றறுத்த
ருட்குருவடைந்து, பவமதைதயறுக்கு நெறியுணர்ந்தருளிற் பர
விற்பமடைந்தவர்தாமும், பவமதைதயினிமை யெனவெணின
லவோ பற்றுவர்விடயவின்புரையாய். (க௦௩)

கொடிமுதல்வாடும்வோர் முழுதினையுங் கோதறக்களைந் தி
டற்களைந்தும், படிமிசைகொடிபுகாய்பழமோங்கல் பகரதிசய
மஃதினைப்போல், அடிநடுவீறில்பிரமந்தானாகி யகப்பற்றைய
றுத்தவரிடத்தும், மடிவுறுமனையில்விரும்பியேநெஞ்சம் வருத்
தனமாதலென்றறவார். (க௦௪)

ஆணவமதனைத்தோய்ந் துடலினை நாளுமெனத்தினவெரி
வவையைப், பேணலைச்சுகமென்றுண் மகிழ்ந்திடுவோன் பே
ரிற்பத்தாசையதாகிப், பூணவஞ்ஞானமிலையதின்ஞானம் பொ
ருந்தியச்சொருபந்தானாகி, ஏணவானந்தத்தமுந் து வோன்விட
யமெய்திடினஞானமேயிலையால். (க௦௫)

(வேறு.)

கனவதனிலுணர்விலதுகாணுந் தனுவாதினைக் கருதியே
நின், மனுவரினினுநவென்றுணர்ந்தவர் கணசையிலதினு
லகுதன்னில், தனதுசயவுருவதனை யதுபவத்திற்றுணுணர்ந்திச்
சகமதெல்லாம், மனமதனிற்சாலமெனவுணர்ந்தவ ரிக்வுலகின்
பின்மையனிங்கும். (க௦௬)

கதிரவன்முன்னிருளிருக்கு நயனமுடையொருவன் குழி
க்கண்ணேலீழும், அநிகவலிச்சூரனமார்க்களத்து வெருவுவன்
கிருதநறையக்காரம், இதமுளபாயசமுநிரம் பருந்தினன் கூழ்
தனிற்செய்வ னிச்சையென்றால், விதமிவை நான்கினுக்குங்
குறையதின்ஞானிக்கிழுக்காகும் விடயஞ்சென்றால். (க௦௭)

இங்குறைந்தபாண்டமதின்வாதனையில் வாதனைகளிருக்கு
மென்றல், துங்கவறிவுடையோர்கட் கின்றியமையாததொழி

ஞானம் கிழித்தல், அன்புமையுத்தம் பணம் வன்மை - கனம் கட்டாத
 திணைவியை களையுதல், தன் குற்றங்களைக் கனம் வியை
 மனில் விருப்பம், தோறும் தெய்வம். (404)

[illegible]

* கருவயிற்சுதாபுடையதுவுந் கருவயிற்சுதாபுடையதுவுந்
கருதிப்பெண்ணின், உருவதனைக் கருப்பதினது கருத்தின
தமுளபடியேயுருத்தலின், கருவையுடையதுவெனியித்தொ
ருபத்தையுடையவாக்குநித்தனொளும், கருவையுடையதாய்
வந்தையுடையவாக்குநித்தனொளும், (கருவ)

[illegible]

வந்தவழியேதான் நிரும்பிவளப்பமுடையமாபுரிக்கே [ம்.
பந்தமுடையோருடனிருந் துபகர்ந்தான ரசனியற்கையெல்லா

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும், கேட்டோர்கள் அரசனைக்
கண்டவிடத்து அவன் பேசாதிருத்தலின் அவர்கள்
தம்மிடத்திற்குத் திரும்பிவிடப் பின் அரசன்
விவேகமுத்தியடைதல் கூறப்பட்டது.]

கேட்டபேர்கண் மிகவியந் துடிட்டாதென்று மிம்முணிபோல்
தேட்டமுடனையவரவர் கூடேடிவந் துபணிந் திடவும்
வாட்டமுடனே தாய்தந்தைமனை யாள் பதத்திலீழ்ந் திடவும்
நாட்டமாறுபாடின்றிகைசெய்திருந் தானற்றவனே. (கக௪)
வந்தபேர்களுடன் வார்த்தைமலரா திருப்பதவரறிந்து [பித்
பந்தமுடையோருமக்கென்னை பகர்ந்தாற்றேழுன்னுமெனத்திரும்
தந்தமிடத்திற்சென்றார் கடவனுஞ்சிறி துநாட்கழிந்துத்
தொந்தமொன்றுமில்லாதசுயமா முத்திபாளுனான். (கக௫)

(வேறு.)

[நூற்பயன்.]

இந்தமாராஜன் சென்றவிதிகாசந்தன்னைப்பார்ப்போர்
சிறந்தனையொன்றுமின்றித்தீரவேதுறவராங்
அந்தமுமாதியில்லாவமலமேவடிவமாவர்
எந்தமையருளினாண்டவெழிற்குருபனாயேவாழி. (கக௬)

(வேறு.)

அரியது துறவறமல்லதில்லையான்
மருவியதுறவறமொருவிமன்னனாய்
உருகெழுமுடிசுவித்துலகமாள்வது
பெருவிசைபணியினே பிண்பிண்டிச்சீதலே. (கக௭)

பாயிரம் உட்படத் திருவிருத்தம் - ௧௨௬.

மஹாராஜா துறவு-முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

* பிண்டி=பிண்ணுக்கு.

உ.
கணபதிதலை,
திருநீதிமயம்.

ஒப்பாவது.

சு த் த ச ர த க ம்.

பா யி ர ம்.

[சுரத்தாப்பிள்ளையார் துதி.]

சுரானமாயமோனாத் துதிக்கையாலெடுத்தமேலாம்
சுதாரமானவந்தவருளிலிளிருக்காவைக்கும்
தாதாவாய்விருத்தவெற்பித்தந்தியோபிராரிக்கும்
பரதானத்தானபாதம்பனிக் தபேர்த்திதெச்செய்வாம்.

[விருத்தாசலேஸ்வரர் துதி.]

(வேறு.)

சுருமனையுச்சிதலில்லிளருவதா யானுநியாயமலன்மத்த
மலை, இருவர்க்குநெழ்ச்சியாயந்த விதைவந்தியமாய்விக்கருப
மதாய், ஒருவிரிவடிவாய்க்கொடுமுடியனந்த முடையதாயலகெ
ங்குகிறவாய்த், திருமுதுகிரியென்னொருபெயர்படைத்த தே
வைகாடொறுமிதைஞ்சுவாம். (உ)

[பெரியநாயகியார் துதி.]

மரகதவடிவுமதித்திருமுகமு மலர்க்குமலங்குறாகையும்த,
கரகமலமுங் கூர்விழியுஞ்செவ்வாயுங்கச்சணிதனமுநூலிகைட
யும், அரகரவென்போர்க் களித்திடும்பதத்தோ டஞ்சலென்

சுந்தராதகம்.

சுரு

நென்னெதிர் தோன்றி, உரகதியளித்தபெரியநாயகியை யுளத்
தெனிலிருத்தி வாழ்த்திவொம். (௩)

பங்கயன்றிரு டாற்கரியதோர்பரமன் பங்கியெபெரியநாய
கியே, சங்கைகளிலதாய்த்தடைகண்மற்றிலதாய்த்தத்துவயசிக்
கருத்தமதை, அங்கையினெல்லியெனவிளக்குவதா யமலையே
யுளக்கிதயாமதாம், துங்கநன்னெறியொன்றுளத்தினும்விளக்கித்
தொண்டனென்வாக்கினுமுரைப்பாய். (௪)

நூல்வரலாறு.

உலகிலெச்சமயங்களு முரைத்திடுதற்கொருவினோதங்களு
மின்றி, இலகுமச்சமயங்களுக்குமேலாகியிலங்கிடுமுபநிடநெறி
யை, அலகிலெம்மண்ணலருளிய வாகையுன்னுத்திலும்விளக்கி
வாக்கினிலும், குலவிடவுரைப்பேமன்றைள் விருத்தக்குன்றி
ல்வாழ்பெரியநாயகியே. (௫)

பெரியநாயகிதன் கருணைபாவிக்குப் பிராரத்தமுப் பொழி
ந்தோர்க்குத், திரிவதாமாயாவடிவதுகரைக்கு திருவருளேவடி
வாக, அரியவாஞ்சாமத்தியுரைப்படியேயமைத்திக் தச்சுத்தசா
தகத்தைத், தெரிவிலாவெளியேன் வாக்கினினின்று திருவுளம்
பற்றியதிதுவே. (௬)

பாபிரம்-முற்றிற்று.

நா ல்.

சசனதுணாயுங்கிரியையதென் துரியத்திடுமுபாசனை யென் றும், பாசமதகன்றகத்தபதென் தும் பகர்க்திடுமுன் துசாண்டம தாம், நேசநற்கிரியைசைவம்வைதீகநீழ்க்திடுமுபாசனை கத்தம், ஆசில்சிவாத்துவிதயிவைமுன் துமடக்கிடுந் தத்துவமசியே. (1)

கிரியையிடுநெறியையிலக்கிட வியம்புகுகிளர் தந்திரம்மெ முநான்கும், ஆரியநல்லுபாசனா நெறியதனை யுறந்திடு மறை யொருநான்கும், உரியவச்சுத்தநெறிதனை யுறாங்கு முபநிடச் சுருதியெண்ணுன்கும், கிரியையெதாம்பதத்தர்பத முபாசனையக் கேடில்கத்தம்மசிபதம். (2)

இருக்குமுன்னுன்கின் முடிவிலெண்ணுன் காயிலகிடுமுபநி டமவையே, வருக்கமுமிரண்டாம் பூருவமென் தும்வைய்க்கிடுமு த் தரமென்றும், சுருக்கமகின்றியத்தியான் கிக்கு சொற்றிடும்பூ ருவபாகம், இருக்குகளி ன்றியங்கவிங்கயிக்கஞ்செப்பிடு முத்தர பாகம். (3)

முத்தியாமிடத்துமும்முதலென்றே மொழியுமாகமமுமங் கொன்றும், அத்தியான் கியைறையுபநிடமுமவனியில்வழக்கமே யன்றிப், பத்தியாலடையுமங்கவிங்கயிக்கம் பகர்க்திடுமுபநிட மொன்றும், அத்தினுலிவையிலடக்கமதென்ப ரதைவிளக்கிடுந் தொந்தத்தசியே. (4)

சைவநன்னெறியுந் தந்திரமவையுந் தற்பரன்முகத்தினி ன்றுதிக்கும், துய்யவைதீகமும்மறையவையுஞ் சுவாசமற்றதனி னின் ன்றுதிக்கும், உய்யுமச்சிவாத்துவித நெறியதுவுமுபநிடமும் முளத்துதிக்கும், ஐயமுந்திரிவுமறவிவைக் சுருத்தமறைந் திடுந் தத்துவமசியே. (5)

ஆகமரிபுபத்தெட்டிளின் முடிவா மாசமம்வாதுளாதளி
ல், ஏகமென்றியம்புமறையதுசரித்தே யியம்பிகொன்மறைய
வையில், பாகமதுதஞ்சாமத்தின் முன்னெறியும் பகர்சிவாத்து
விதவாநெறியும், யுகமதிலங்கவியம்பிமதனானுண்மைசாமத்தி
ளின் முடிவே. (௬)

பந்தமதகன்றுசுத்தமாயிருந்தல் பரமமாவத்தியதென்று
ம், அந்தகல்லிடட்டானம்மதுதான மாதுதன்முத்தியதென்
றும், கந்தவிச்சிவத்துக்கங்கமாயிருத்த னைஞ்ஞமுத்தியதென்
றும், தந்திரமறையுபகிடதமிர்முன்றுஞ் சாத்தூந்தாத்மபரிப
தேட்பாய். (௭)

பந்தமதுறுமான்மாவைபேசுகொச்சிப் பந்தரீஞ்ஞன்முத்தி
யென்றும், அந்தகந்தத்தான்மாவைபேசுகொச்சி யாவ்விட்டான
நீயென்றும், கந்தவிப்பரமானமனை யுகொச்சி கந்திவத்தகங்க
யென்றும், தந்திரபாதி முன்றுகாண்டமதுஞ் சாத்திகுமினவ
தொந்தத்தகியே. (௮)

முன்பதகிருட்டிப்பதிபகபாச முன்னதமமனதியாய் நீறு
வும், பின்பதகிருட்டிச்சகமித்தையந்தப் பிரமபேஷதெனயி
றுவும், சின்பதமானவசிபதகிருட்டிச் சிவசத்திலையாய் நீறு
வும், மன்பதமுன்னும்பின்னையபிணையு மசனசிவமுமென்று
ணர்வாய். (௯)

முன்பதமானதொம்பதப்பகவேமுடிருணீந்வித்தத்தமதா
ய்ப், பின்பதமானதற்பதவருளிற் பிறங்குந்தாதான்மியமடைந்
தே, சின்பதமானவசிபதகிவத்ததைச் சேர்த்ததற்கங்கமாய்நின்
முல், மன்பரமுத்திமுடிந்ததுவாகு மற்றவைதனினிந்நிர்மு
றையே. (௧௦)

கங்கையுமிடைச்சேரியுமொன்றுக்கொன்று கைவிட்டத
துவிட்டதொக்கும், இங்ஙனங்குந்தமும்மொருவனுமற் றிடை
விடாததுவிடாதொக்கும், எங்ஙனமவனுமிவனுமற் றிடைவிட்
டிடைவிடாதிருத்தலுங்கூடும், துங்கவவ்வசிக்குப்போந்திடுமரு
த்தந் தோன்றிடாமறைநெறியோர்க்கே. (கக)

சீவனதுபாதியீசனதுபாதி தீர்ந்துசித்திரண்டதுமொன்
றே, ஆவதுவிட்டுவிடாதலக்கணையென் றறைந்திடினுபாதி
யோரிரண்டும், மேவலைநீங்கல்விட்டலக்கணையாம் விளங்குஞ்
சித்திரண்டதுமொன்றே, ஆவதுவிடாதலக்கணையாகு மவைக்
குமேலிலக்கணையின்றும். (கஉ)

விட்டலக்கணையும் விடாதலக்கணையும் விட்டுவிடாதலக்
கணையும், திட்டமதுறவேதேர்ந்திடிற்பந்தந் தீர்ந்திடல்விட்ட
லக்கணையாம், இட்டநல்லதிட்டானம்மதுதானா யிருத்தலே
விடாதலக்கணையாம், மெட்டறுசிவத்துக்கங்கமாயிருத்தல் வி
ட்டுவிடாதலக்கணையே. (கங)

தத்துவமசியென்றுரைக்குமுப்பதத்திற் றருவன்னநான்க
தாமவையும், ஒத்துறுதொந்தற்பதமவைதன்னி லொன்றொன்
றாமசியினிலிரண்டாம், தொத்துதலகன்று சுத்தமாயிருத்தறொ
ல்லதிட்டானந்தானாதல், ஒத்துறுமவையிலொன்றொன்றே ய
சியிலோரிரண்டங்கமுஞ்சிவமே. (கச)

சுத்தமாய்நின்ற லிச்சைசுத்தியதாந் தொல்லதிட்டான
மாய்நின்றால், சித்தமாநானஞ்சுத்தியதாகுஞ் சிவத்தினுக்கங்க
மாய்நின்றால், மத்தமாங்கிரியைசுத்தியதாகும் வகுத்தவிம்மூன்
றுமற்றொழுங்கில், சித்தமாய்ச்சுத்தியிலாவிடின்மீட்டுந் தேக
மொன்றெடுக்குமென்றுணர்வாய். (கரு)

தொம்பதம்விளங்கின்மேல் வினைமறைத்த தொல்லிருள
கன்றுபோயொளிக்கும், தம்பதமானதற்பதம்விளங்கிற்*சஞ்சி
தமாயைபோயொளிக்கும், அம்பதமானவசிபதம்விளங்கி லரும்
பிராரத்தம்போயொளிக்கும், செம்பரவருளேவடிவதாயான்மா
சிவத்தினுக்கங்கமாய்நிகழும். (கசு)

அடுத்தமற்றி ரண்சனனத்தில் வீட்டை யடைந்திடுந் தொ
ம்பதநெறியோர், அடுத்தமற்றொருநற்சனனத்தில் வீட்டைய
டைந்திடுந் தற்பதநெறியோர், அடுத்தவிச்சனனந்தனிலடைந்
திடும்வீட்சிபதநெறியுளோரிவரும், அடுத்தவின்வடலேலாடடைந்
திடாவிடின்மே லாக்கையொன்றெடுக்குமென்றுணர்வாய். ()

ஒடுங்கிடுங்காலந்தோன்றினவடைவி னொடுங்கிடுமென்று
ரைப்பதனால், ஒடுங்கிடுங்காலஞ்சுத்தியவாதிக் கொடுக்குமில்
வுடறன்மாத்தினாயின், ஒடுங்கிடுங்காலம்சுத்தியவாதிக் கொ
டுங்குமில்வுடலசுத்தியமாய், ஒடுங்கிடுங்காலமுடலிங்கே வீழ்ந்
தா லொடுங்கினதில்லையென்றுணர்வாய். (கஅ)

மேலொருவடியையெடுத்ததேயாகின் மேலுமில்வுடலிங்
கேவீழும், மேலொருவடியையெடுத்ததின்னாகின் மேலுமில்வு
டலிங்கேவீழா, மேலொருசிவத்தைச்சீவன்சென்றடையுமேவு
மில்வுடலிங்குத்தானே, மேலொருசிவத்தின்வடிவதாமருளாய்
வெளியதாயுலகுகண்டிடவே. (கக)

சூக்குமமதனினின்று முன்வினையிற் நூலதேசமுமுளதா
கும், சூக்குமந்தனதுகாரணமடையிற் நூலமுஞ்சூக்குமத்தடையு
ம், சூக்குமந்தனதுகாரணமடையத் தூலமிங்ககன்றதே யெ
ன்றால், சூக்குமந்தனதுகாரணம்விடுத்ததூலமொன்றெடுத்
ததென்றுணர்வாய். (உ0)

*சஞ்சி=பை. டு சுத்தியவாதி எ-து பேதவாதியை

† அசுத்தியவாதி எ-து அபேதவாதியை,

தூலவிவ்வுடலைவிடுந்துநில்லாது சூக்குமஞ்சூக்குமம் விடு
த்துத், தூலநில்லாதீதிரண்டையும்கிடுத்துத் தொல்லுயிர்நிலா
வுயிர்விடுத்துத், தூலசூக்குமங்கணின்நிடாதுயிருஞ் சூக்குமமு
ம்முடிவடைந்தால், தூலமுமுடிவையடைந்திடாதிந்தத் தொ
ல்லுலகினில்விழுந்திடுமோ. (௨௧)

வினையினிலெடுத்தவிவ்வுடன்மேலும்வினையுளதெனிலிங்
கேயகலும், வினையிலதெனிலிங்கிவ்வுடனானே வினையறுமோ
மயமாகி, வினையுளவுடல்போற்றேற்றன் மாத்திரபாய்விளங்கி
யேவெந்துறுபுரிபோல், வினையிலாப்பரமமுத்தியில் வெளியா
ய் விமலநல்லருளதாய்விடுமே. (௨௨)

சீவசிற்றறிவுமிம்முத்தவறிவாய்த் திகழ்ந்திடினுடன்மருள்
வடிவும், தாவருமோங்காரவ்வடிவாகுந் தக்கசீவன்முத்தவறிவு
ம், மேவரும்பரமுத்தவறிவாகில் விளங்குமோங்காரவ்வடி
வும், ஒவலிலந்தவருள்வடிவாகுமொழுங்கிதேயென் றுணர்ந்தி
டுவாய். (௨௩)

பிராரத்தமுடன்பாடென்றெந்தநெறியும் பேசுடுமிந்நெறி
யதற்குப், பிராரத்தமுடையோரருகோயன்றும் பிராரத்தம்
புசித்திடுவோர்கட், கருதிந்தமாயாதனுக்கரணங்க ளதனிநூற்
சிவத்துவமதனை, உருதுமற்றவரைச்சீவன்முத்தர்களுன்றுரை
த்திடப்படுவதெப்படியோ. (௨௪)

அன்னைதன்முலைப்பாலருந்திடும்பருவ மகன்றப்பாற்பருவ
ம்வந்ததற்பின், அன்னைதன்முலைப்பாலருந்த வேண்டிடினும்
முலைவற்றியேயிடும்போல், பின்னையின்போகம்புசித்திடும் பரு
வம் பெயர்ந்தப்பாற்பருவம்வந்ததற்பின், பின்னையின்போகம்
புசிக்கவேண்டிடினும் பிராரத்தநீங்கியேயிடுமால். (௨௫)

இந்தநல்லொழுங்கின்முன்னிருபதமு மெய்தியிவ்வசிபத
த்தடைந்தால், பந்தமில்லிவத்தை விடிவொடுமடையும் பகுத்த
வையொன்றிலொன்றொதுங்கிச், சந்ததந்தருக்கியசிபதத்தருத்
தந் தனைத்தத்தம்பதத்தினிலொடுக்கும், அந்தகர்தமக்குமற்றொ
ருக்காலு மசிபதமுத்தியேகிடையா. (௨௬)

முத்தியிற்சிவமு முயிரிரண்டாகின் முத்திசாயுச்சியமின்
ளும், முத்தியிற்சிவமுமுயிருமொன்றாகின் முத்தியேபெற்றவ
னின்றும், முத்தியிற்சிவத்துக்குயிரங்கமாகின் மொழியுமற்ற
வையுண்டாமதனான், முத்தியிற்சிவமுமுயிருஞ்சையோக மொ
ழியுந்தா தான்மியங்குறையே. (௨௭)

சச்சிதானந்ததற்பரசிவமே தனதுதன்னிலையிலேநிற்க, அ
ச்சிதானந்தலீலையினாலே யனைகமாய்ச்சராசரமாகிச், சச்சிதா
னந்தமேயுடல்பொறிக டகுசுரணங்களாய்க்கொண்டே, அச்சி
தானந்தலீலையினடித்து மடைந்திடும்பண்டையப்படியே. ()

எசுமாயசையாத்தற்பரலிங்சமி லீலையிற்சரமனேசமதாய்,
மோகமாமிருளாயவ்விருளதனின் மூடமாய்ச்சிறிதுநாளிருந்து
ஞ், சோகமாமிந்தமருளதாயதனிற் றவக்குண்டுசிறிதுநாண்டி
த்தும், பாகமாமோவாயதிற்கின்றனாண்டித்தும் பண்டுபோனின்
றிடுமன்றே. (௨௮)

சலமதுதானே திரண்டுப்பதாய்ச் சலம்வந்துட்புகவர்தச்
சலமாய், நிலமதின்விளங்குமஃதனைப்போல நிமலமாருரு
டானே. குலவுலீலையினற்றிரண்டுருவாகிக் கூறின்றிக்கூறதாய்
நடித்தும், இலகன்மாத்திரமாய்நடித்து முன்போலு மிருந்திடும்
பண்டையப்படியே. (௩௦)

சரமந்தவிருளிவிருந்திடுங்காலேத் தனுமுதனன்குமவ்விரு
ளாம், சரமந்தமருளினடித்திடுங்காலேத் தனுமுதனன்குமம்மரு
ளாம், சரமந்தவோவ்னடித்திடுங்காலேத் தனுமுதனன்குமவ்
வோவாம், சரமந்தவருளினின்றிடுங்காலேத் தனுமுதனன்கும
வ்வுருளாம். (௩௧)

இருள்வடிவதுவுமருள்வடிவதனி லெய்தியேமறைந்திடுமி
ந்த, மருள்வடிவதுவுமோவடிவதனின் மறைந்திடுமோவடிவது
வும், அருள்வடிவதனின்மறைந்திடுமந்த வருள்வடிவதுவுமச்சி
வத்தில், தெருள்வடிவானசத்தியாய்முன்போற் நிகழுமென்றசி
யுரைத்திடுமே. (௩௨)

அருளுறுவடிவே முன்னியல்பான்மா வாணவவிருளுறும
ன்றே, இருளுறுசமுத்திவிழுங்கிடுமதனுக்கிந்தமாயையின்சிரு
ட்டியதாம், மருளுறுகனவுவிழுங்கிடுமதற்கு வந்ததுபிரணவசி
ருட்டி, தெருளுறுமந்தப்பிரணவம்விழுங்கத் திகழுமவ்வுருட்சி
ருட்டியதே. (௩௩)

மருள்வடிவதனினீங்குதலின்றி மற்றுமொன்று நிவிலாச்சு
ழந்தை, வெருவருங்குமாரந் தருணமூப்பென்றே விளங்குதல்
போலவான்மாவும், அருள்வடிவதனினீங்குதலின்றி யாணவமா
யையேவருளாய்ப், பருவமற்றவை யிலந்தந்தவடிவாய்ப்பண்டு
போன்முடிவினின்றிடுமே. (௩௪)

இருளினிற்பகுப்பின்றியசடமயமாமிம்மருளுதயமதாகின்,
உருவதாம்பஞ்சபூதமேடயமா மோவெளியுதயமதாகின், உரு
வருபஞ்சாக்கரமதேமயமா மோங்கருளுதயமதாகின், அருவதா
ம்பஞ்சசத்தியேமயமா மாருயிர்வடிவமென்றுணர்வாய். (௩௫)

வடிவதவ்விருளதாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்பசுவதாய்நிற்கும், வடிவதம்மாயையாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்சீவனாய்நிற்கும், வடிவதவ்வோவதாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்சீவன்முத்தனுமாம், வடிவதவ்வருளதாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்பரமமுத்தனுமாம், (௩௬)

இருளுறுபசுவதாய்நிற்குங்காலை யிருளதுவாகியேநிகழும், மருளுறுசீவனாய்நிற்குங்காலை மருளதுவாகியேநிகழும், தெருளுறுமோவின்முத்தனாங்காலைத் தெருள் பிரணவமதாய்நிகழும், அருளுறுபரமமுத்தனாங்காலை யருளதாய்நிகழும்வ்வுருளே. (1)

இருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலை யிரும்பதியாகியேநிகழும், மருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலை மகபரமாகியேநிகழும், தெருள் பிரணவமாய்நிகழ்ந்திடுங்காலைச் சிவலிங்கமாகியேநிகழும், அருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலை யச்சிவமாகுமச்சிவமே. (௩௮)

அரியவ்வ்வுருளே மூன்றியல்பதுவு மைந்துநற்குறியுமாய்நிகழும், இரியுதலில்லாச்சத்ததைதயாச்சித்தா யின்பமாய்நிற்குதலியல்பாம், கிரியையுஞ்ஞானமுமிச்சையதுவுங் கிளர்திரோதையும் பரையதுவும், உரியது குறியாய்விரியிலையைந்தா யொடுங்கிடிவொன்றதாய்நிற்கும். (௩௯)

பிரணவமதுவுமூன்றியல்பதுவும் பிறங்குமைங்குறியுமாய்நிகழும், திறமுறவவ்வுமுவ்வுமவ்வதுமாய்த் திருந்தவேநிற்குதலியல்பாம், உரமுறநவ்வுமவ்வுமச்சிய்யுமோங்கியவ்வம்யவ்வதுவும், விரவுறகுறியாய்விரியிலையைந்தாய் மேவிடிவொன்றதாய்நிற்கும். (௪0)

மருளுறுமாயையதுவுமூன்றியல்பும் வகுக்குமையுங்குறியுமாய்நிகழும், உருவுறுதமசுரசசுசத்துவமா யொன்றியேநிற்குத

லியல்பாம், பிருதிவியுஞ்சலமுமனலதுவும் பெருகியவாயுவும்
வானும், வருகுறியாகும்விரியிலையைந்தாய்வந்தொகிங்கிடிவொ
ன்றாய் நிற்கும். (௪௧)

ஐந்துநற்குறியுமன்றியல்பதுவு மாகியவருளதேயருவாம்,
ஐந்துநற்குறியுமன்றியல்பதுவு மாகியகோவருவுருவாம், ஐந்து
நற்குறியுமன்றியுல்பதுவு மாகியமாயையேயுருவாம், ஐந்துநற்
குறியுமன்றியல்பதுவு மாகியவிலையிலு ணுளவாம். (௪௨)

உருவமாமுணவேயெதிரதாமுபய முளத்தினிலுருகிமாத்த
திரமாம், அருவமாமுணவேதிருத்திமாத்திரமா யறிவினிஸ்வி
ளங்கிடுமக்த, உருவமாமுணவேகோருக்குரித்தா முபயவிம்முத்
தருக்குரித்தாம், அருவமாமுணவேயம்முத்தருக்குரித்தாமென
வறைத்திடுமகியே. (௪௩)

உருவமாமுணவாலுருவமாமுபய வுணவினாலுபயமே மய
மாம், அருவமாமுணவாலருவகீமமயமா மச்சிவாங்கிசன்வடிவ
துவே, உருவமாமுணவாற்றீவனாமுபய வுணவினாற்றீவன்முத்
தனுமாம், அருவமாமுணவாற்பரமமுத்தனுமா மச்சிவாங்கிச
னுயிரதுவே. (௪௪)

அன்னியதசையையருந்துதன்மனிதர்க் கடாதுமற்றதை
யருந்திடுகோர், அன்னியபிருகாதிக னெனவறைய லாகுமற்
றடிம்சிவாங்கிசரும், அன்னியமாயாவுணவருந்திடுதலடாதுமற்
றதையருந்திடுகோர், அன்னியமாயாசுதிதீவர்கனென் றறை
ந்திடலாகுமென்றனர்வாய். (௪௫)

அசுத்தவீவ்வுணவேபுசித்திடுமளவுமசுத்தவாதனையதுநீங்கி,
அசுத்தவத்தையினேவிழுங்கிடுஞ்சுத்த வவத்தைவந்தடைதலே
யிலையாம், அசுத்தவீவ்வுணவைச்சுத்தபதாக வசத்தினிர்ப்பா

வணை செய்தால், அசுத்தவிற்கிணைவை நீங்கியந் நினைவை யசுத்
தினிற்பொருந் தியோநிற்கும். (சுசு)

திரிவிதகுணத்திற்முமதமோகந் திகழுமிராசதமிராகம்,
உரியசுத்தாவமேனானமதாரு முலகிலிம்முக்குணவுணவே, விரி
யுமற்றவையி லெவைபுசிந்ததுவோ விளங்கிடுமக்குணமல்
லால், அரியசுத்தவத்தையடைவதேயிலையவ் வசுத்தவந் று
றும்வதை கேட்பாய். (சுஎ)

அவ்ணை தன்வயிற்றிற்புசித்தவக்குணமா யாக்கையுட்பொ
றியுமம்மனமும், மன்னியும்பினுமப்புசிப்புமன்மிகவும் வாஞ்
சையுற்றருந் தியேயுமலும், உன்னலுட்பொறியு முடலுமிம்மு
ன்றுமொத்திடுமெனத் தெளிந்துணர்ந்து, தன்னுள்ளவையி
லுருகுதிருத்தி தனில்வயிராகமேயாகும். (சுஅ)

உலகினில்விடயவிச்சையையுடையோ னுணைவதற்கேற்
கவேகூட்டி, இலகிடப்புசித்தான் முயற்சிமேன்மேலு மேறியே
வளர்க்கிடுமதுபோல், குலவிடும்கீட்டிலிச்சையையுடையோன்
கொண்டதற்கேற்க்கீவாயுணைவை, இலகிடப்புசித்தான் முயற்சி
மேன்மேலு மேறியேவளர்க்கிடுமென்றே. (சுஈ)

தமகுணப்புசிப்பமயக்க க்லையளிக்குந் தருமிராசதகுண
ப்புசிப்பே, மமவைதையயளிக்குஞ் சுத்துவப்புசிப்பே மயக்கமும
மவைதயுமகற்றி, அபலநல்லுணர்வேயளித்திடுமதரு லவையிரா
ண்டிஹைவையகற்றி, நீயவைத்துவமே | வருத்தனையாகநின்று
சத்துவப்புசிப்பருந்தும். (இப)

அடிசின்முன்னுணக்கு மறுகவையவையைய டுருத்திகொ
லையிக்குக்கிக், சுடினமுமுறைப்புமிராசதயவையிற் சுழிந்திகும்
புராத்தனமுதன், மடிவுறுதமசென்றிருவையுமகற்றி மாலைகாலை

1 வருத்தனை எ - று பெருகுதல்.

ப்பொழுதகற்றிக், கடினவுச்சியிற்சத்துவகுணப்புகிப்பேசைக்
கொண்டுதினமறந்திடுமால். (௩௧)

இடம்பொருளேவன்மூன்றையுமுடையோர்க்கித்தசையு
ணவுறுமந்த, இடம்பொருளேவன்மூன்றையுமகன்றோர்க்கித்
தசையுணவுறுததனால், இடம்பொருளினுச்சியிலேகித் திருவ
ருள்புகிப்பித்ததென்றே, விடம்பெறினுங்கைப்பெற்றதையருத்
தில்விமலமாய்நின்றிடுஞ்சித்தம். (௩௨)

தந்திரகிரியைகெறிதனிவீசன் நந்திடப்புகிக்கும் பின்ம
றைசொல், அந்தநல்லுபாசனாகெறியதனிவீசன் தந்திரமெனக்
கண்டுபுகிக்கும், இத்தவன்வுணவின்மாறுபாடின்றி யிருமையு
முடித்தேயாகின், தொத்தமில்லிவமேசடுமுகமாகித் தொக்கி
ருத்தருத்தன்மேளினேவாம். (௩௩)

இருவகைகெறியும்வரவுபோக்குடைத்தா யியங்கிடுமிதுவ
ன்றிமாயை, ஒருமுதலென்றமித்ததயதென்று முறைத்திடுநிட
டையும்கிற்ப, நிருவிகற்பமுமாய்நிகழ்க்கிடுஞ்சகச நிட்டை.
யெக்காலையுமின்றென், ஒருருவிமற்றவையைச் சகசநிட்டை
யரை யுலகெங்குந் திதடியேயிடுமால். (௩௪)

முன்புறநிட்டைசவிகற்பமாகி முத்தியின்மூன்றநின்றில
கும், பின்புறநிட்டைநிருவிதற்பமதாய்ப் பிரமமற்றென்றுநின்
றிலகும், வன்புறநிட்டையிருமையுமுற்றினும் வரவுபோக்கு
டையதாய்நிகழும், இன்புறநிட்டைசகசமதாகி யிலக்கிநின்றி
டுகின்றபடியே. (௩௫)

சவிகற்பநிருவிகற்பநிட்டையதஞ் சத்துவகுணத்திலவக்
ததுவாம், இவிகற்பநீக்கிவருடயாயிரமங் கிருத்திடினுப்பினும்
வீழிக்கும், செவிதனிலடையுஞ் சகசநிட்டையதே திருவருட

ன்னிலவந்ததுவாம், தவிருதல்கூடலின்றியேயங்குந் தங்கினின்
றிடுநின்றபடியே. (௫௬)

சகசநன்னிடடை யியல்புதம்முயற்சி சந்ஞென்றுமின்றி
யேயருளால், சகமதும்போசமதுவுந்தம்முடலுந் தஞ்சுரணமு
மவையெவையாய், அகமதுலுதித்ததுபறையாம லகன்றதுபி
ன்னுதியாமல், அகமுரைகாயவருந்தமேயின்றி யமர்ந்துநின்றி
டுநின்றபடியே. (௫௭)

அருளண்டமாகிலுயிர்பிண்டமாகு மண்டமுந்தோற்றன்
மாத்திரமாய், அருள்நின்றதாகிற்பிண்டமுமதுபோ லாகியே
நின்றிடுமண்டம், அருள்வடிவாகிற்பிண்டமுமுயிரா யருளிற்
முதான்மியமடையும், அருளந்தச்சிவத்துக்கங்கமதாகி யமர்க்
துநின்றிடுநின்றபடியே. (௫௮)

இருளினிலிருந்தும்பருவம்வந்ததற்பி னியற்றிடுமுயற்சி
யொன்றின்றி, மருளினிலடைந்துமருள்வடிவாகி வயங்கிடுஞ்
சகசமேபோல, மருளினிலிருந்தும்பருவம்வந்ததற்பின் வருந்
திடுமுயற்சியொன்றின்றி, அருளினிலடைந்தங் கருள்வடிவா
கியமர்க்துநின்றிடுநின்றபடியே. (௫௯)

மருள்வடிவதற்குமஃதைநானென்றே மன்னுஞ்சீவனுக்கு
மாதரவாய், மருள்வடிவமுதம்புசித்திடுமதுவே வயங்கிடுமற்ற
தையொருவி, அருள்வடிவமுதமுறிடவருந்தியஃதுபிச்சீவனு
ங்கனாந்தே, அருள்வடிவதுவுஞ்சிவாங்கிசனும்பா யமர்த்துநி
ன்றிடுநின்றபடியே. (௬௦)

சாக்கிரமதனிளிற்ருந்தத்துவத்திற்சாற்றுகேவலத்தினி
ற்சிறிது, நீக்கிமற்றதற்குநிற்குந்தத்துவத்தை நிறுத்தாதல்போ
லநின்மலமாம், சாக்கிரமதனிளிக்ருதலின்றித் தத்துவமதனைத்

அஞ்சுத்தத்தில், ஆக்கியேறினது துந்திருவருள தனாடைச் தநின்
நிகுநின் றபடியே. (கக)

மருள்வடிவாகியிருந்திடுமிடமு மருள தாய்ப்புசிப்பது மரு
ளாய், அருளினின்மறைத் துநிற்குமென்பதுவு மன்றியேநின் ற
முன்போல, அருள்வடிவாகியிருந்திடுமிடமு மருள தாய்ப்புசிப்
பதுமருளாய், மருளினின்மறைத் துநிற்குமென்பது வுமார்நின்
நிகுநின் றபடியே. (கஉ)

சகசநிட்டையதுலபித்திகுங்கலை தம்முயர்சியதொன்று
மின்றிச், சகசமதாடுத்தன்னுளமதனிற் றுளின்நிங் கிடையிடா
தூறும், சகவருளமுதமதனையேயருந்தித் தொள்வடிவதுமென்
ளச்சுரைந்து, சகவருள்வடிவாய்ச் சுட்டெலாபருளாய்த்தோன்
நிநின்றிகுநின் றபடியே. (கக)

அருளொளியிச்சையதுதனி லுதிக்கி லைசுவநின்நிகுஞ்
சித்தம், அருளொளிஞானமதுதனி லுதிக்கி லகிலமவ்வுருளதாய்
த்தோன்றும், அருளொளியிரியையதுதனி லுதிக்கி லாத் துளி
ன்றருளமுதூறும், அருளொளியமுதமருந்தியவ்வடிவா யமர்க்
துநின்றிகுநின் றபடியே. (கஉ)

இருளுறுமவத்தையடைந்தெங்குமிருளா யிருந்துபின்வி
ழித்திடல்போலும், அருளுறுமவத்தை யடைந்தெங்குமருளா
யமர்க்துபின்விழித்திடுமென்னில், இருளுறுமவத்தைதயசினுல
டைந்தே யிராசதத்தாற்பினும்விழிக்கும், அருளுறுமவத்தை
சத்துவத்தடைந்தே யந்தராசத்திற்பின்விழிக்கும். (கக)

மாயையிலடைந்தபின்புருளவத்தை வந்தடையாதுபின்
படைதன், மாயையின்றமசாலாதலாற்போன்றும் வரவுமாய்
நிகழ்த்திடுமதன்மேல், ஆயவவ்வுருளையடைந்தபின்மாயை ய

டைவதேயிலையினுமடைந்தால், ஆயவ்வருளையடைந்தேயி
ன்றா மடைந்ததுமாயைசத்துவத்தால். (௬௬)

இருளினிலடைந்துதானுமவ்விருளா யிருந்தன்குநின்றதா
யிடினும், அருளினிலடைந்துதானுமவ்விருளா யிடந்தன்குநி
ன்றதாயிடினும், மருளினிலடைந்தவடிவநில்லாது வடிவதிக
வருந்தலெதென்னில், இருளருளவத்தைதனிற்ருண்போத மி
லங்கியங்கிருத்தலினன்றே. (௬௭)

சத்துவருணமேவருத்தனையாகித் தங்கியையுளத்தினுணி
ன்றால், ஒத்துநிட்டைகடிகுமிலதே லொருவியிச்சலகேவ
லத்தைத், தொத்துமன்றிக்குணமுபாயையினிற் றேன்றி
னதாதலாலிந்த, ஒத்துநிட்டையுண்மையையன்றா முபாசாநி
ட்டையென்றுணர்வாய். (௬௮)

ஆசலிற்சகலகேவலசுத்த மடைந்திடலிங்குமாயையதாம்,
வாதனையொழிந்துங்குணமிருத்தலினிவ் வடிவகன்றிடிந்
ஞ்சுத்த, சாசமுற்றிக்குதலன்றியேலிட்டைத்தானடைந்துதே
யின்றும், ஏதமிலருளினுண்மைநிட்டையினே யெய்துகொர்
வன்முத்தர்களே. (௬௯)

கேவனிம்மாயை தனின்முத்தனருளிற் கீவன்முத்தன்னடு
வோவின், மேவலிற்சீவன்றனக்கந்தவருளு மெய்ம்முத்தன்ற
னக்குமாயையுமில், கீவன்முத்தனுக்கேரியின்சொமீதிற நிசபு
ந்திடுவோனேப்போற்றேன்றும், ஆவதுநாகங்கண்ணகரிதுதிக்கை
யறிதல்போற்காகங்கண்மணிபோல். (௭௦)

அந்தரவடிவகீவன்முத்தர்களிவ் வடிவிலைப்புசித்ததேயின்
றும், இத்தவிக்வுலகிவிதுபுசித்திடுகென் றிற்கெறியோர்சனின்
றிறைஞ்சித், தந்திடினுணவுமளவின்றிப்புசிக்குஞ் சமித்ததுமல

மதுமாகா, மந்திரமதனைவடிவதாகக்கொண்ட மகிமையிலென்று
ணர்ந்திடுவாய். (எக)

எங்கெங்குநோக்கின்மருண்மயமாகி யிருந்திடும்பந்தமான்
திசையில், தங்குந்தன்வடிவமருண்மயமாகித் தயங்கியேநின்ற
துகுறிபோல், எங்கெங்குநோக்கிலருண்மயமாகி யிருந்திடுமுத்
தியாந்திசையில், தங்குந்தன்வடிவமருண்மயமாகித் தயங்கியே
நிற்குதல்குறியே. (எஉ)

அருள்வடிவதுவேபார்வையிற்றொக்கி லகப்படாதென்று
நின்றிலகும்; மருள்வடிவதுவேபார்வையிற்றொக்கில் வந்தகப்
பட்டுநின்றிலகும், அருண்மருணடுவாமோவடிவதுவே யகப்படு
ம்பார்வையொன்றுக்கே, மருள்வடிவுலகு மோவடிவோர்க்கு
வாய்த்திடும்பார்வையொன்றுக்கே. (எங)

பழுதையிற்கிளிஞ்சில்கட்டையினின்றும் பாம்பும்வெள்
ளியுங்கள்வனும்போல், எழுதரு * மாரோபிதமதிட்டானமில்
ங்கிழிலிராததுபோலும், முழுதுணர்சிவம்வந்துதித்தவிச்சீவன்
முத்தருக்குலகமின்றுதித்தல், ஓசமுதிரதம்போற்காட்சிமாத்தி
ரமாய்க் கவும்விவகாரமேயின்றும். (எச)

கனவதுபோல்விவகாரமுன்டென்னிற் கனவதுநீங்கியே
விழித்தால், கனவிதென்றுணருமாங்கவர்தமக்கக் கனவுவந்து
தவுதலுண்டோ, கனவுமுன்கண்டநினைவுமாத்திரமாய்க் காணு
றுமகற்றதுபோலக், கனவிந்தவுலகுஞ்சீவன்முத்தருக்குக்காண
ன்மாத்திரமதாய்நிகழும். (எடு)

சொற்பனமதனிற்கனவிதென்றிடுமோர் சொற்பனசாக்கி
ரநடுவே, நிற்பனபோலுமருண்மருணடுவே நின்றிடும்பிரணவ
வடிவம், சிற்பரசீவன்முத்தனவ்வடிவாய்ச் செகமிதுஞ்சிவம

* ஆரோபிதம்=ஒன்றின்செய்கையைமற்றொன்றிலறிதல்.
(உ-ம்.)—கிளிஞ்சில்வெள்ளி. ஓசமுதிரதம் எ-து கானற்சலம்,

தந்தோன்ற, நிற்பன தனக்குநிழலின்றிநிழற்போ னிலத்தடியி
ன்றியேநிகழும். (எசு)

வெந்துறுபடமும்வறுத்திடும்வித்தும்விளங்கிடுங்கானலிற்
சலமும், இந்திரதனுவுங்கனலிருந்தகன்ற விடமதுமிங்குமுன்
னிருந்த,முந்துறுகடமுங்கடமதைபெடுத்து முடிந்தபின்னிகிரி
யிற்சுற்றும்,கந்துறுநகரும்போன்முத்தர்வடிவுங் காட்சிமாத்தி
ரமதாய்நிகழும். (எஎ)

மண்ணினின் றடுக்கச்சலத்தினினனைக்க வருங்கனலிற்சு
டவளியால், நண்ணிரின் றசைக்கவெளியிடம்விடவே நணுகி
டாபெதன் றுநின்றிலகும்,புண்ணியசீவன்முத்தர் தம்வடிவம்பொ
ற்புறவ்வடிவுகண்டளவே, விண்ணின்மண்ணினிற் பாதலத்தி
னினுள்ளோர் வியப்பொடுமெழுந்திறைஞ்சிடுவார். (எஅ)

மூன்றுந ற்சுடரினினையொப்பவராய் மூன்றுகால்முமு
ணர்ந்தவராய், மூன்றுலகத்துமுவமையில்லவராய் மூன்றுலகு
ம்மறிந்தவராய்,மூன்றுந ற்காண்டமுந்தெரிந்தவராய் மூன்றுசி
ற்பதமுமுற்றவராய், மூன்று முன்மலமு மொருங்குப்பவராய்
மூன்று தாபமுமகன்றவராய். (எக)

அகவிருண்மாயைகருமமில்மூன்று மகற்றியேசுத்தங்கமா
க்கித், தகநிறுத்திடுதல்கையதாமப்பாற் றன்னுயிராகியேநிகழு
ம், சுகசிவவுதயமாக்குதநீயாஞ் சொற்றிடுதீக்கையினருத்தம்,
ஜெகமிதிலவையிற்பாவனைகடந்து செய்தங்குநிறுத்தவல்லவ
ராய். (அ0)

பிரணவவமுதேபுசித்தனுதினமும் பிரணவமயமதேயாகி
மரணமதுறுமிம்மனிதரைப்போல வடிவமாத்திரமதேதோன்றி
ப்,புரணநல்லொளிக்குமாயைக்குருடுவே புகுந்திருந்திலங்குநற்

குருவைச், சரணெனவடைந் திங் கவனஞ்ஞாலே தரிக்கப்பெற்
றங்கத்திலிங்கம். (அக)

தேகமும்பொறியுங்காணமுமுயிருந் திரிவுறுமாயையின்
மயத்தை, ஏகநின்றகற்றித்தீக்கையிலாசா னிவைக்கதிட்டான
மந்திரமே, ஆகநின்றமைத்தவகைகுருவருளா லறந்ததிற்பாவ
னேதிடமாய், ஊகமதுடனேமுன்னினை வகற்றி யுளத்தினிற்சக
சமேபிற்றது. (அஉ)

இக்குலந்தனக்கிச்சமயமதென்றிங் கியம்புதலிலையதனா
லே, இக்குலந்தனைவிட்டெச்சமயத்து மெப்துதனியாயமதா
கும், இக்குவலயத்திலெச்சமயத்து மிலங்கிடுஞானமுண்டத
னால்த், இக்குவலயத்திலெச்சமயத்து மிபற்கையவிட்டிட
லாகா. (அங)

அன்னியசத்தங்கவருதலகற்றி யன்னியரசனையுமகற்றி, அ
ன்னியருபநோக்குதலகற்றி யன்னியபரிசமுமகற்றி, அன்னிய
சத்தங் கேட்குதலகற்றியன்னியநினைவதுமகற்றி, அன்னிய
ருடனையிணங்குதலகற்றி யன்னியருறைவிடமகற்றி. (அச)

அன்னியர்கையில்வாங்குதலகற்றி யன்னியர்க்கேகுதலகற்
றி, அன்னியகடவுள்வணங்குதலகற்றி யன்னியகிரியையுமகற்
றி, அன்னியநூலையோதுதலகற்றி யன்னியகேள்வியுமகற்றி,
அன்னியபாகமருந்துதலகற்றி யன்னியவகையறத்துடங்கி. (அ)

சமயநற்கிரியையனைத்தையும்விடினும் தனக்கந்தப்பிரண
வமுதம், அமையநின்றூறியதனையேயருந் தியவ்வடிவாயிடும
ளவும், சமயிகள்பாகமதனையேகொண்டு தற்பரவிவேத்தியம்புரி
யும், அமைதியைவிட்டான்மேற்கொளாதென்ப தறிந்ததைய
மமாய்க்கொள்ளும். (அசு)

புரிசடையோனுக்கற்பித்தக்கொளினும்பொருந் தியபொ
ருளதேவேண்டும், துரிவின்றியொன்றாய்ப் பாலித்துக்கொளி
னுஞ் செல்லல்போலொழுங்கதேவேண்டும், அரியநல்லதத்
தேவேண்டி டிற்பொருளு மறமதாயீட்டவேண்டி டும்போல்,
உரியதற்சமயத் தொழுங்கினிற்புதித்தா லுளத்தழுக்கின்றியே
வதியும். (அஎ)

ஞானிசங்கமத்துக்கிந்நெறியதனை னவிற்நிடுஞ்சாதியுஞ்சம
யத், தீனமிலாகா ரமு'விசாரித்த விபற்கையேயன்றெவளோனு
ம், ஊனமிலங்கந் தனிலிங்கமொன்றே யுளபிரமாணமாய்க்கொ
ண்டங், கானநற்*பயிக்கமவார்மனை தேதாறுமங்கையேற்றருந்நிட
லாமால். (அஅ)

சுத்தலமதினுமிலிங்கமேயாகித் தானெனல்விடுத்தருந்நி
யபின், கொடுத்தவன் றுனுங்கொடுத்திடுபொருளங் கொள்ளு
வொன்றனுமொன்றாக், துடுத்தவிம்மாயாவடிவதை நோங்கியக
ற்றியவ்வோமயமாக, விடுத்தனுதினமும் புதித்திடினைத்தும்
† விமல || வோமயமதாய்விடுமே. (அக)

இன்னதன்மையவா ளுக்கத்தபாவனையி லிரும்பிராரத்தம்
பொயொளித்துத், தன்னதணின்நிங்கிடைவிடாநூறுந் தக்க
தோர்பிரணவமுதம், அன்னதையருந்திமுன்வடிவதுவு மந்நா
னமோமயமாக, இம்நிலமதனிற் று ருற்றன்மாத்திரமாயியங்
குதல்சீவன்முத்தியதே. (க௦)

அறிவிலாக்குழந்தைப்பருவத்தின்முலைப்பா லருந்திடுங்கு
மாரங்கானையினில், அறிவிலாக்குழந்தையருந்ததல்கண்டு மதி
னசைசகசமாயிலதின், அறிவிலாச்சீவத்துவப்பருவத்தி னருந்

* பயிக்கம் எ-து பிச்சை. † விமலம் எ-து மலநீக்கம்.

|| ஓம்=பிரணவம். று தோற்றல்மாத்திரம் எ-து சட்கந்
ங்கலாக மற்றைய ஸ்பரிசம்முதலிய நான்கு இந் திரியங்களால்
அனுபவிக்கப்படராம்.

அச

சுத்தசாதகம்.

திடுமாயையினுணவை, அறிவிலாச்சீவரருந் துதல்கண்டு மதின
சைசகசமாயின்றும். (கூக)

அனமதும்பாலுஞ்சருக்கரைகண்டு மங்கனிவகைகளுந்தே
னும், இனமவையொன்றாய்க்கூட்டியருசியி னிதயநின்றிடை
விடாதூறும், கனபிரணவவமுதத்தையேயருந்திக் களிப்பவர்
மீட்டுமிச்சகத்தின், பினமுறுவிடயவிற்பையெண்ணிடுமோ
பிராரத்தமும்மிலையவர்க்கே. (கூஉ)

உபயநல்லமுதேபுசித்தனுதினமு முபயமேவடிவதுவாகி,
அபயமென்றுரைக்குமுயிர்களுக்கிரங்கி யஞ்சலென்றவர்களை
நோக்கி, உபயவந்நெறியின்பயனைமுன்னுணர்த்தி யுபநிடச்சுரு
திறின்றுரைக்கும், அபயமற்றொன்றமிலாதவிந்நெறியே யனு
க்கிரகம்புரிந்திடுமால். (கூங)

இந்நிலைசின் னுட்கீவர்கணிமித்த மிருந்தனுக்கிரகமேபுரிந்
தும், தந்நிலையதனிநின்றருளமுதந் தான் புசித்தருண்மயமாகி,
அந்நிலைபரமமுத்தியிற்சிவத்துக் கங்கமாய்நிகழுமுன்போலெ
ன், நிந்நிலைசாமத்தசிபதமுரைக்கு மிதுசிவாத்துவிதமென்றுண
ர்வாய். (கூச)

என்றெனையாண்டவிருத்தவம்பிகையே யிதயத்தும்விளக்
கிவாக்குள்ளும், நின்றிறைத்திந்தநெறிசொலுமருத்த நினக்கு
ம்வாய்த்திடுமென்றுவாழ்த்திச், சென்றெனதுடலுங்காணமுஞ்
செகமுஞ் சேர்ந்திடும்போகமுந்தானாய், நின்றனள்கண்டேனி
தற்குக்கைம்மாறென் னிருமலைவாழிகீழி. (கூரு)

சுத்தசாதகம்-முற்றிற்று.

ஆட பாயிரம் உட்பட - ௧0௧.

உ
சிவமயம்.
தீருச்சிற்றம்பலம்.

—
முன்றுவது.

வி ஞ் ஞா ன ச ர ம்

—
காப்பு.

பா யி ர ம்.

விநாயகர் - துதி.

அஞ்சகரமுடைக் - குஞ்சரந்தனைத்
தஞ்சமென்றுநில் - கொஞ்சமொன்று மில்.

(வேறு.)

[பெரியநாயகியார் - துதி.]

அமலபஞ்சகிருத்தியங்கண்டத்துமதற்காதார மாகிஞானை
விமலருளத்தகலானையெனையொர்பொருளாயாண்ட விஞ்சை
யானை, நிமலமுதுகிரியிலமர்பெரியநாயகியையொரு நிமலைதன்
னை, முமலவிருட்கிரவியையென்கண்மணியைப் பணிந்திடுவா
மூன்றுபோதும். (க)

(வேறு.)

இ து வ ம து.

ஊனாயுழல்வேன்றனையாண்ட வுமையேபரையேயுயிர்க்கு
யிரே, தானாய்நிகழுஞ்சயவொளியே தாயேவிருத்தவம்பிகை
யே, ஞானானந்தரசம்விளக்கும் ஞானசாரமெனக்கருவி, நா
னாய்நீயேயென்னுடைய நாவினின்று முரைசெய்வாய். (உ)

அருளுமுமையினடிபணிந்தே யஞ்ஞானத்தின்றிமிரகன்
று, மருளுமயமுமில்லாத மாவீட்டின்பாசப்தவிளங்கச், சுருதி
நெறியிற் பிசகாது சொல்லார்த்தங்கடமையமைத்திவ், வொரு
விஞ்ஞானசாரமதை யுரைத்தேன்பரையினருளாலே. (ங)

பாயிரம் - முற்றும்.

நா ல்.

முன்னுட்புரிந்ததவப்பயனான் முதல்வனெருவனுள்ளனென்றே, அன்னுன்பணியேமுத்திபத மடையக்கூட்டுமெனவெண்ணிப், பின்னொசான்முன்னுருமூன்றும் பேணியொழுங்கிற்சாதனங்கள், மன்னுன்கிணையுமுடையோனே வகுத்தவிந்நூற் குரியவனாம். (க)

சத்யாசத்யவத்துவினைத் தகவேபிரித்துத்தானறிதன், மிதையானபோகத்தின் விராகம்பெறுதல்சமையா திக், கொத்தானவைகளோராராறுங் கொன்னைதனிலேபெற்றிடுதல், அந்நியான்மிகமுத்திதனி லபேட்சையாதவினைநான்காம். (உ)

சித்தம்பிரகாசத்தையுறிற் சேருநான்ஞசாதனமும், சத்திநிபாதந்தான்பிறக்கிற் சாருமொளிசித்தந்தனிலே, ஒத்தவினைகடள்ளுபடி னுண்டாஞ்சத்திநிபாதமதும், பத்திபுரியின்மூவடிவிற்பண்டார்வினைகள்சமமாகும். (ங)

விடயம்தின்மோகியைப்போல வீமலந்தானேமூவுருவாய், அடையுமெனவேகண்டவுடனடிகன்பரவியன்பாகத், தடைகளிலதுகாயமனந் தனமீர்திடிந்சார்ந்திடுகன்மம், உடையுமலுமற்றெருன்னுடையாதிதுவேயொழுங்காமால். (ச)

தந்தைதனதுசுதர்சையின்முன் நந்தபொருளைத்தானேபின், சிந்தைமகிழ்ச்சியுடனிறக்குஞ் செய்திபோலமூவடிவாய், வந்துசிவமேயிரப்பாக வாங்குந்தனதுமாயையினை, இந்தவனையையுணர்ந்தீயி னிரியும்வினைகளென்றறிவாய். (ரு)

மூன்றுவடிவாய்மூர்மலத்தை மூன்றுபங்காய்த்தான்கொண்டு, மூன்றுங்கெடுத்தநமதுடைய மூன்றுபொருளும்பங்காக்

இ, மூன்றுவடிவுங்கைக்கொளவே மூன்றுமுதலுமானசத்தே
மூன்றுவடிவாமெனப்பொருள்கண் மூன்றுமீந்தேபணிபுரிக.()

இந்தத்திறனிற்பணிவிடைக ளியற்றிவினைகள்சமமாகில்,
அந்தத்தடங்கொத்துநிற்ரு மந்தத்தராசினாவேபோல், புந்தி
க்கிலேசமேயின்றிப் போதஞ்செவிதாம்வினைகள்கெடும், சந்தி
ப்பதுவாமப்பொழுதே சத்திநிபாதந்தான்பிறத்தல். (எ)

சத்திநிபாதந்தான்பிறந்து சாற்றாமந்தக்கரணங்கள்,சத்
தியதாகினவ்விடத்திற் றேன் றுநான்குசாதனமும், எத்திற்ரு
னும்வேறென்ற லெய்தாதெய்திற்ருயினும்பின்,குத்திரமாகி
ப்போபெனவே கொள்ளார்மேலோரீதன்றி. (அ)

சத்யாசத்ய வத்துவினைத் தகவேபிறித்துத் தானறியில்,
கொத்தாய்மற்றைமும்மூன்றுங் கூடவுடன்வந்தவனையுறும்,அ
த்தாலதூர்யென்றுரைக்கு மடலவாக்கியப்படியே, ஒத்தார்பிர
மந்தானாயே யுணருங்குருவினருளாலே. (க)

இந்தநான்குசாதனமு மில்லாதவர்கட்கொருக்காலும்,அந்
தஞ்ஞானம்எளியாகா தங்கிறயனத்தொடுதோன்றிப், பந்தமற
வேயுறைத்திடினும் பாழுக்கிறைத்தநீரொக்கும், மந்தநான்கு
சாதனமு முத்தியடைவோர்க்குறவேண்டும். (க0)

பண்டித்தலந்தையுழவாளர் பண்டிமுகத்திற்கொழுப்பி
ணிக்கின், மண்டித்தலையற்றமுமஃதின் மயக்கமுடையோர்
க்கறிவருளின், மிண்டிப்பயமுமறமுமவிட்டு வேண்டும்படியே
சரிக்குமெனக், கண்டித்திறத்தோர்க்குபதேசங் சபுலார்ஞான
சற்குருவே. (கக)

இந்நேர்நெறியிற்சாதனங்க ளிவைநான்கினும்வந்தெய்தி
யதேதல், தன்னேர்குரவன்றனையடைந்து சாற்றஞ்சீடாசாரமு

றை, அந்நேர்பிசகாதேவல்புரிச் சருடன்மீதிற்சுரப்பளவும், பின்னேதிரிந்துமவன்கொடுக்கப்பெறவேவேண்டுமீஞ்ஞானம்.

ஞானமார்க்கமிருவகையாய் நவில்வர்விகங்கம்பிபீலிகையென், ஞானவகையில்விகங்கமே யமலவேதமுடிவதனில், ஞானமாகுமபிபீலிகையே நலிறந்திரத்தின் ஞானமாம், ஆனவிகங்கத்துணராமற் றதனின்வழியேயுணர்ந்திடுவாய். (௧௩)

ஆசான்மாணுக்கன்னுடைய வதிகாசங்களவைபார்த்தே, பேசாநிற்கும்விகங்கமதைப் பிரமமொன்றுமெய்யாய், மாசாருலகம்பொய்யாக மாணுக்கன் றன்னுபவத்தில், தேசாய்விளங்கியக்கணமே சிரத்தைபிறந்துதிடமாக. (௧௪)

தோன்றுமுலகமெய்யாகிற் றோன்றுமதிலைவிடயங்கள், தோன்றுமந்தவிடயமதைத் தோன்றவறியவைம்பூதம், தோன்றுமிந்திரியந்தோன்றுந் தோன்றுமந்தக்கரணங்கள், தோன்றும்புருடன்காலபரந் தோன்றும் ஃவியோமம்பரந்தோன்றும். (1)

உலகமெதின்னுதித்திடுமென் றுன்னிநோக்கினினைவதனில், இலகவுதிக்குமெனநினைவு மெதின்னுதிக்குமெனநோக்கில், திலகவறிவுதனிலென்றே சேரவனைத்துமறிவாணல், கலகமிடுதத்துவெடல்லாங் கலங்காவறிவாயேகரையும். (௧௫)

உலகமில்ங்கும்வகையுண்டா யுதித்தின்பமதாயுநநாமத், திலகவிளங்குமிவையைந்தி லியம்புமுன்மூன்றங்கிசமும், குலவுசொருபசம்பந்தங் கடலும்பினிரண்டங்கிசமும், கலகமாயாசம்பந்தங் கருதிநோக்கிற்சுற்பிதமே. (௧௬)

மூன்றங்கிசமுமதிட்டானமொழியும்பினிரண்டங்கிசமும், ஆன்றவதிலாரோபிதமா மதனாற்சொருபங் ‡ காரணமாய்த்,

* வியோமம் எ-து சிதாகாசம் ‡ காரணம் எ-து முதற் காரணம்.

தோன்றுமுலகுமசத்தாகுஞ் சொரூபமொன்றேசத்தாகும், ஊ
ன்றிநோக்கிலெக்காலு முளதேதோன்றுமிலதிலதே. (கஅ)

நாமரூபந்தனைமெய்யாய் நாடுமிடத்தின் முப்பொருளாம்,
நாமரூபந்தனைப்பொய்யாய் நாடுமிடத்திலொருபொருளாம், நா
மரூபந்தனைமெய்யாய்நாடிற்சீவனவனையாம், நாமரூபந்தனைப்
பொய்யாய் நாடிற்பிரமமவனையாம். (கக)

ஆடியதனிற்றேன்றுநீழ லதுபோல்விகற்பந் தீர்ந்தறிவி
ல், கோடிவிவிதசகந்தோன்றுங் கொளுங்காரணகாரியமின்றி,
நாடிவேறுபோற்பாய்த் குகமதத்தாற்றன்னிழலை, ஒடிப்பாயும
துபோலென் றுணைப்பர்பிரமவாதிகளே. (உ௦)

ஒருவிகற்பங்களுமில்லா வொன்றும்பிரமமதினின்றே,
ஒருவிகற்பநினைவரலே யுலகுசீவபரமாகும், ஒருவினினைவை
முப்பொருளு மொடுங்குமதுவேமுப்பாழாம், ஒருவிகற்பநினை
வதனுக்குக் குதிக்கவொடுங்கவிடமதுவே. (உ௧)

தனதுமாயைதன்னுலே தனையேயனேகமாய்க்காணும், த
னதுஞானந்தன்னுலே தனையேயனேகமாய்க்காணும், தனதுசத்
தியிவையிரண்டுஞ் சத்திமாநுந்தனையன்றி, தனதுசத்திவேறு
கா ததனாற்றானேதானிசமும். (உ௨)

என்றுநிலையிலொருபடியா யிருந் துதனையேகண்டிருக்கச்,
சென்றுநினைவிற்பரலே செகமாய்விரியுமுன்னிலையில், நின்று
நினைவைத்தானொடுக்கி னேனோமூன்றுஞ்சென்றொடுங்கு, மெ
ன்றுகண்டோன்மூன்றும்பா ழிறந்தசொரூபமேயன்றே. ()

ஆடியமுடியுந் தெய்விலாவகண்டவொளியா மொருதனையே,
கடியநினைவாமாயையினுற் கலங்கிலேறாயனேகமாய்ப், படிக்க

மலையிற்சுணங்கனேப்போற்பார்த்தலெனவேயதிட்டான, முடி
விறன்னைத்தான்கண்டே மோகமின்றிப்பார்த்திருப்பார். (௨௪)

இந்தநெறியிலுணராதார்க்கியம்பும்பிபீலிகையினெறியை,
வந்தவழிக்கும்போம்வழிக்கும்வாதமின்றியொழுங்காகப், பந்த
மவையையிதிகொடுபார்த்தேயொன்றொன்றாயகற்றி, எந்தப்
பொருணின்றதைக்கண்டே யெல்லாமதுவாயுணர்ந்திடுக. ()

வந்தவாறுநெறியுரைக்கின் மாயைதோன்றும்பிரமத்தில்,
அந்தமாயைதனிலீசனகிலவிடயமாய்நிகழும், இந்தவான்மா
மற்றவையிலேகதேசவிடயமாம், வந்தவாறேயொடுக்கிவிடில்
வயங்கும்பிரமமேயென்றும். (௨௬)

அந்தப்பிரமந்தனினின்றே யநிர்வாச்சியமாம் பினைதோன்
றும், அந்தப்பினையின்மாயைவருமதனிற்பரதத்துவமதனில்,
வந்தப்படியேவியோமமதில் வருங்காலபரமதினின்றே, தொந்
தப்புருடன்புருடனிலே தோன்றும்பகுதிபகுதியின்மான். ()

மதியினகங்காரந்தோன்றிவகுத்தமூன்றுகுணமாகும், அ
திகசாத்துவிதகுணத்திலாகுமனஞானேந்திரியம், விதியாயிரா
சதகுணத்தில் வெளியாங்கருமவிந்திரியம், ஒதியதமசகுணத்தி
ன லுண்டாந்தன்மாத்திரையைந்நும். (௨௮)

அவையைப்பஞ்சிகரிக்குமிடத் தாகுமைந்துமாபூதம், இ
வைகளிருபத்தெட்டுமுடனியம்புமாயைபின்னையுமே, கவை
செய்முப்பதாகுமிவைகண்டப்படியேதானொழுங்கில், சிவை
யினருளானியதிபணிற்சேரும்பிரமந்தானாக. (௨௯)

முப்பதினையுநீங்கிநிற்க மொழியுமவத்தைபந்தாகச், செ
ப்புநனவுகனவினுடன் சீவசமுத்திபரநனவு, வெப்பமகன்றபர

கனவு வியோமஞ்சிவசாக்கிரங்கனவு, ஒப்புமிலதுமூன்றும்பா
மூண்மையானகுருவொன்றே. (௩௦)

(வேறு.)

நனவதனில்விசுவன்கன வினிற் றைறசதனாகும்
நண்ணரியசமுத்தியினிற் பிராஞ்ஞன்பரநனவில்
கனவிராட்டன்கனவி லிரணியகெர்ப்பனுமாங்
கருதரியபரப்பாழி லவ்வியாகிருதன்
உனவரியசிவகனவிற் சிற்சொலிதைவிசுவம்
ஒடுங்கியிடுஞ்சிவகனவிற் பிரசாபத்தியனாம்
வினவரியபின்னையினிற் பொற்புவிசாந்தனுமாய்
விளம்பிடுவரபிமானி யவத்தையொன்பதினுமே. (௩௧)

நனவதனிற் பூதஞ் சூக்குமபூதமறியும்
ஞானவிந்தியங்கன்ம விந்திரியமிவைகள்
கனவதனின்மனமதி மற்றகங்காரமூன்று
கருத்தொடுங்குஞ் சமுத்தியினிற்பகுதிபரநனவில்
அனபுருடன்பரகனவிற் காலபரன்வியோமம்
அதீதமதிற்சிவநனவிற் பரதத்துவமந்தக்
கனவதனின்மாயையுப சாந்தமதிற்பின்னை
கண்டிவ்வொழுங்கினி லகற்றிற்காணுமந்தவீடே. ()

(வேறு.)

பிண்டந்தானாய்நின் றறிவைப் பிறிக்குலந்தவனுபவத்தில்,
அண்டந்தானாய்நின்றிடுமற் றந்தவறிவைத்தான் பிறிக்குல், கண்
டவிவைகட்குட்புறம்பாய்க் கலங்காவறிவாய்நிகழுமிதை, உண்
டபொழுதேபொனிற்பணிக ளொன்றும்போற் சித்தொன்றே
யாம். (௩௩)

பூதநீங்கிற்பகுப்புபோம் பொறிகணீங்கிற்காட்சிபோம்,
ஒதந்தக்கரணம்போகி லுளவாதனைபோமிருள்போகில், போத
ந்தோன்றும்புருடன்றான் போகிற்சர்வஞ்ஞத்வாதி, போதம்
போகுங்காலபரம் போகிலவ்வாதனைபோகும். (௩௪)

வந்தவியோமநீங்கியிழில் வாங்குமிரண்டாம்பாழ்பரத்தி
ன், தொந்தநீங்கிலுலகம்போந் தோன்றுமாயைதானீங்கில், ப
ந்தமுறுமவ்வாதனைபோம்பகரவொண்ணாப்பினைநீங்கில், அந்த
மூன்றும்பாழ்போகு மனைத்துமானசிவந்தோன்றும். (௩௫)

ஏதேதகன்றததுமுன்ன மியற்றுந்தொழில்க டன்னிடத்
தப், போதேயகன்றவ்வனுபவத்திற் போக்கவேண்டிமெலாமக
ற்றி, ஈதேயுளமற்றவையெல்லா மில்லதென்றே யுணர்ந்தவை
யும், ஈதேயெனக்கண்டச்சிவத்தை யிடைவிடாதேபார்த்திருப்
பார். (௩௬)

நேரோநெறியிலடைவோர்க்கு நியதிநெறியிலடைவோர்க்
கும், ஊரோதொன்றேயோரொருவர்க் கோரொன்றதனிற்சம்
மதமாம், ஆரோயெனினுமிவையிலொன்றி லாசானூன்மாண
க்கொத்தால், சாரோதொன்றுமில்லாத தனிவீடேதாமாகுவ
ரால். (௩௭)

அறையிவ்வொழுங்குகளிலொன்றி லாசானூன்மாணக்க
ொனுவவக், கறைசெய்யைம்பூதங்கண்முதற் கழொருணாதபினை
யீரூய், இறையேயெனினும்வேறின்றி யெல்லாந்தாளுயேகண்
ட, நிறைவோரறிவின்மகிழ்ச்சியினு னின்றுகூறுநிலகேளாய்.

நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாயுண்டாயிருக்குகேன்,
நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றய்த்தோன்றிவிளங்குகேன்,

நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாயின்பமாய்நிகழ்கேன், நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாய்வினையாடாநிற்கேன். (௩௯)

உண்டாயென்று மெவ்விடத்து முளதாயிருத்த வென்சத்தே, உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாய்விளங்கவென்சித்தே, உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாமின்பமென்னின்பே, உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாமென்னுள் யான்மகிழ்கேன். (௪௦)

இருந்தேதேதோன்றியிடவேண்டு மெந்தப்பொருளையானாலும், இருந்தேதேதோன்றியிடம்பொருளே யின்பமாகியேநிகழும், இருந்தேதேதோன்றுமெவ்விடத்து மென்றுநிகழ்தலொருநானே, இருந்தேதேதோன்றுமென்னிடத்தி லின்பமாயானேமகிழ்கேன்.

எனதுசுயலீலையினாலே யென்னைத்தானேநானாவாய், எனதுசத்திதன்னாலே யின்னானன்னுனிதுவதுமற், நெனதுபிறர்திதுவதுவென் நெண்ணிமானமுடைத்தாகி, எனதுகண்ணேயான்ருளே யிருந்துவினையாடாநிற்கேன். (௪௧)

எங்கும்விடயமாய்நிகழு மீசனானாயங்கங்குத், தங்குமுயிர்களவைநானாய்ச் சாற்றுஞ்சங்கற்பமுநானாய், அங்குநாமருபமதை யையஞ்செய்யுமனநானாய், அங்குத்துணியுமநானாய்பிமானங்காரமுநானாய். (௪௨)

சித்தநானாய்ச்சத்தமுன்னாய்ச் செப்புங்கந்தமீராக, ஒத்தவிடயமைந்தினையு முணருளானேந்தியநானாய், சத்தமுதலைந்தினையுணர்ந்து சாற்றும்வசனாதிகள்செய்ய, வைத்தகருமேந்தியநானாய் வகுத்துவினையாடாநிற்கேன். (௪௩)

உம்பர்நானாய்நரர்நானாயூர்வநீருறைவநானாய், வெம்புமிருகங்களுநானாய் விகங்கமொடுதாபநானாய், அம்புநானாய்ப்புவி

நானா யனலுநா னாய்வளிநா னாய்த், தம்பவாகாயமுநா னாய்த் தா
னேவினையாடாநிற்கேன். (௪௫)

தந்தைநா னாய்த்தாய்நா னாய்த் தனையர்நா னாய்த்தமர்நா னாய்
த், சிந்தைமகிழ்தாரமுத்தவனுஞ் செப்புசுமையன் றம்பியுடன்,
விந்தைபுரிபூடணநா னாய் வீடுதாதாபொருளுனாய், புந்திமகிழ்
கூர்தலுநா னாய்ப் பொருந் திவினையாடாநிற்கேன். (௪௬)

தோற்றநா னாய்த்திதிநா னாய்த் துடைத்தனா னாய்த்திரோ
பாவம், ஏற்றமானவனுக்கிரக மிரண்டுநா னாயிவைவையந் துள்,
சாற்றலானதொழிலனைத்தூந் தகவேயடக்கியன்று முதல், தேற்
றமானசத்தியினுற் றிருந் தவினையாடாநிற்கேன். (௪௭)

தங்கத்தனந் தவிதமாகித் தானேநிகழும்பணிதியெல்லாம்,
தங்கத்தினுக்கோர்காலையினுந் தானவேளுகத்தேதான் ஞானின், ப
ங்கற்றொளிரு மென்னிடத்திற் பலவாய்நிகழுஞ்சகமுமுதும்,
பங்கற்றொளிருப்பாயனென்றே பார்த்துவினையாடாநிற்கேன்.

சத்தையன்றி யொருபொருளுந் தானே யுண்டாயிருக்கு
மோ, சிந்தையன்றியொருபொருளுந் தேனுசுண்டாய்விளங்கு
மோ, மித்தையானசகமுமுதும் விளங்குமநினின் றதினாலே,
எந்தைநோக்கிமகிழ்ந்தடினு மியானேயென்று மியான்மகிழ்
கேன். (௪௮)

நித்தமாகியேநிற்கி னிகழுங்கால*பரிச்சேதம், ஒத்தபரிபூ
ரணமாகி லோதந்தேசபரிச்சேதம், மத்தமானதேகமேயாகின்
வத்துபரிச்சேதஞ், சித்தமாகியிம்மூன்றுஞ் செல்லாயென்னுள்
யான்மகிழ்கேன். (௫௦)

சத்தைவேறொன்றிலாமையினுற் சாதிபேதமதுமாயை,
சித்தைவிடவேறிலாமையினுற் செப்பும்விசாதிபேதமது, மித்

* பரிச்சேதம் எ-து எல்லை.

தைநிரவயவமாகின்வேறுவேறுஞ்சுவகதமும், மித்தையானவெ
ன்னிடத்தின் மேவிவிளையாடாநிற்கேன். (௫௧)

என்னையெனதுநினைவினா விதுவாய்நானுவாய்க்காண்கே
ன், என்னையெனதுநினைவிலதினேகமாயதுவாய்க்காண்கேன்,
என்னையன்றியொருபொருளு மிங்குமங்குமிலையதனால், என்
னையிங்குமங்குமா யானேகண்டுநான்மகிழ்கேன். (௫௨)

எல்லாநானாயன்றுமுத லிருந்துவிளையாடாநிற்க, எல்லா
மேவெறென்றெண்ணியே யிருந்துமோகமடைந்தேனை, எல்லா
முடையவருட்சத்தி யிரங்கிமோகமறவீச, எல்லாநானாய்ப்பண்
டைப்படி யிருந்துவிளையாடாநிற்கேன். (௫௩)

இதுவேதுணிவென்றறியாதா ரென்றுநீந்தாரிடர்க்கடலை,
இதுவேதுணிவென்றறிந்தோர்க ளென்றுநீந்தார் சுகக்கடலை,
இதுவேவேதமுரைப்பதுவு மீசன்முதலோரனுபவமும், இது
வேதுணிவென்றங்கையினி லெடுப்பேன்மழுவைச்சத்தியமே.

இந்தஞானமகிழ்ச்சியுளோர்க் கியம்புஞானசாரிதைப்படி,
அந்தவூழேழின்றிடுமற் றவைகளெல்லாமகன்றிடுமால், வந்ததே
வர்மானிடர்க்கு மாதர்முதலோர்சங்கடில்லா, அந்தவூழேழின்
றிடல்போ லாமென்றறைவோர்கற்றுணர்ந்தோர். (௫௪)

குலத்தையுடையோர் தங்களுக்குக் குலாசாரத்தின்வழிநி
ற்கும், கலத்தையுடையசமயிகட்டு நவிற்துநெறியேதானிற்ரு
ம், பலத்தையுடையஞானிகட்டுப் பகரும்படியேதானிற்கும்,
வலத்தையுடையவூழென்றே வகுத்தேயுரைப்பருயர்ந்தோரே.

விடயமீதி*உபரதியு மேவுமுயிர்மேனனரியருளும், அடை
யுமாசான்மேலன்பு மந்தப்பிரமஞானமுமே, தடையேயின்றி

யிவைநான்கோர்தனுவாயுடையோர் தமைஞானம், உடையோ
வென்பரல்லாரை யுரைப்பர்சோரஞ்ஞானியென்றே. (௫௭)

ஆசாரங்களவையில்கூட வசுடரிடத்திலிஞ்ஞானம், தே
சாய்வினங்காதபரமதுஞ் சிறப்பெயின்றிச்சண்டாளர், மாதார
பாண்டந்தனிலுறையும் வான்கங்கையினீரினினிழிவாம், ஏதா
கிலுமீயோக்கியத்தானத் திருந்தாற்பிரகாசத்தையுறும். (௫௮)

கான்றசோற்றின்விடயமதைக்கண்டுமுனங்கைகவிடுத்தொ
ழித்தே, ஆன்றவாசானடிபரவி யமலவேதநெறிசென்று, தே
ன்றவனுபூதியிற்பரம சுதத்தையடைந்தோர்பினும்பெய்த்தோ
ர், போன்றவிடயமேவிடுமோ பொருந்திலவர்கூளியையெயா
க்கும். (௫௯)

இயமநியமத்துடையார யெழிலார்ஞானயோராகாய், உயர்
நற்குருவினாளாலே யோரஞ்ஞானநிவிர்த்தியையும், சுயசித்
தாத்தவாதியையும் தோன்றுமனுபூதியிலடைந்தோர், பயனில்
விடயந்தனைவிரும்பார் பற்றாயுழலுமற்றையோ. (௬௦)

மனனசமாதியுடையோர்சுரு வகுத்தவியமநியமமுமில், சு
னனமரணவித்தான தசூரிருருநிவிர்த்தியுமில், கனநற்பரமா
னந்தமதுங் கைகூடாதுதான்வாளா, மனனமதிவேமடுழ்வெய்
திவசனஞ்செயுமுன்படிமயங்கும். (௬௧)

அந்தரங்கத்தொருவனையோ ரரிவையொருத்திதான் புண
ரும், அந்தவகையின்வெளியாகு மரிவைவடிவிலதுபோல, பந்
தமறுதத்துவமுனர்தல் பரமாந்தரங்கமாளுமும், தொத்தமகன்
றவகைதோன்றுஞ் சொல்லானடையாற்பாவனையால். (௬௨)

மருளையுடையபித்தனையு மருளில்லாதசுத்தனையும், மரு
ளையிலோ துணிவாகமதிக்குமதுபோல்தன்றே, தெருளையுடை

யஞானியையுந் தெருளில்லாவஞ்ஞானியையும், தெருளையுடை
யோளோ துணிவாய்த் தேருமவர் சொன்னடையினுமே. (சுரு)

தத்துவங்களெழுநான்குஞ் சாற்றுமாயைதானியைவின்,
கொத்துகளைப்பார்த்தறவீசிக் கூறமுன்றும்பாழ்கடந்து, தொ
த்துமற்றொன்றில்லாத ஈவையானந்தப்பூவைவையே, அத்து
விதமாய்த்தினம்புணர்வோ ரழியும்போகம்மேவண்டிடுமோ. ()

யோகமதனிலுறுபயனை யுவர்த்தேஞானநெறிமேலி, ஏக
மெனுமப்பிரமபத மெய்தியாளுடம்பிறந்தோர், தேகவடிவாயே
நின்று சித்தித்தனுசிந்திக்கிலுள, போகமதனைமேவிடுமோ பொ
ருந்திலுர்ப்பன்றியையொக்கும். (சுரு)

அலைவையிறந்தவிடத்தந்த வானந்தம்மற்றவ்விற்பம், அ
லைவையுடையவிடத்தென்றெ லறியாமையினுலெவ்விடத்தும்,
அலைவையிறந்தவிடத்தன்றி யானந்தஞ்சற்றும்முதியா, தலை
வையுடையவிடத் * தரந்தையென்றேயறிஞரலையாரோ. (சுரு)

சுணங்கன்றனதுரசமிதென்றே தோன்றவறியாதெலும்
பின்கண், இணங்கிமகிழு மதினிற்ப மெய்தும்வழி காணுதென்
போல், பிணங்களெல்லாஞ்சுகமென்றே பேணிப்போகந்தனை
விரும்பும், குணங்கொள்ளுனியொருவனுமே கொள்ளானின்
புண்டெனப்போகம். (சுரு)

உள்ளபொருட்கேயின்பென்று முளதாமென்றுமில்லாத,
கள்ளமுடையபோகத்திற் காணுஞ்சுகமேநின்பென்றே, உள்
னமகிழுமசத்தரொலா முணர்த்தஞானியொருவனுமே, பொள்ள
லுடையபோகத்தைப் பொருந்தான் பொய்யாதவினாலே. (சுரு)

உள்ளதாகிதிற்போற்கே யுலகனென்றுபேருடைத்தாம், ஆ
னலுனிதனக்கறிவா னந்தந்தோன்றுமோவஃதின், ஞானமாநி

* அரந்தை எ - லு துன்பம்.

எ

நிற்போர்க்கே ஞானியென்றுபேருடைத்தாம், ஆனஞானிதன
க்கிந்த விலவிற்பந்தோன்றாதே. (அக)

ஏகதேசதேசமதா யிருந்தேயறிவானந்தமதை, ஏகபோக
ஞ்செயக்கூடா ததுபோற்சொருபஞானிக்கும், ஏகதேசவின்
பத்தை யெங்கும்பூர்ணமாயிருந்தே, ஏகபோகஞ்செயக்கூடா
தினமுடையோர்சுமென்பார். (எ)

எங்கெங்கிருந்தெய்திடுமின்ப மெழில்வீட்டின்பமெனவே
கண், டங்கங்கருந்துவோமென்னி லறிஞர்குறுமுனையன்றே,
இங்கங்கென்றில்லாவிற்ப மெய்திடுஞர்கட்கொருக்காலும், இ
ங்கங்கென்றேதோன்றிடுமோ வென்றும்*புரணமியல்பானால்.

பங்கேதொன்றுமில்லாத பரமாயெங்குநிற்குமுன், இங்
கேறின்றவாதனைக ளிருக்குமெனின்முன்சாதகத்தில், தங்கே
தொன்றுமில்லாமற் சரித்ததாகிலதேநிற்கும், இங்கேயுறைந்த
பாண்டத்தி லிலுப்பைப்பூவின்மணமுண்டோ. (எஉ)

இயமமியமமியற்றாம லெழிலார்நிட்டையடைவோர்க்குச்
சுயநற்சொருபாநந்தமதுந் தோன்றாதுருளுமாளுது, பயந்தபா
மமடைந்தவர்போற் பாலித்தனத்திற்பினுமித்தக், சுயவர்க்குரி
த்தாம்போகத்தைக் கருதியிருந்துந்தொடர்ச்சியென்பார். (எங)

தனதென்றுரைக்குமவைவெல்லாக் தன்ளியினிமேற்றன
தென்னாக், கனவவ்வறிவுதானாகக் கண்டானந்தமடைந்தோர்க்
குமனதில்வருந்துமவைவெல்லாம்வந் துவருத்தாதுடலினையே
தினமும்வருந்திவிடப்படாச்செய்கை யதுவேவாதனையாம். ()

உடந்தையானவுடன்முதலை யுயர்க்குவேறுகருங்கிக், க
டந்தசிவமேதானாகக் கண்டதெளிந்தோர்க்குடன்முன்னாத், து

* புரணம் எ-து பரிபுரணம்.

டர்க்தபோகங்கலங்கியிடுந் துடர்ந்தேறித்தேறினதில், கடை
ந்ததயிருங்கடையாத் துட்தயிருந்தோன்றிடுமே. (௭௫)

ஆகுவுறையுங்கட்டிய்தென் றறியப்போமோவெனிலந்த,
ஆகுவுறையுந்தற்கானதிலேயையந்தோன் றுமதுபோல, ஆகுமொ
ழியையுடையோர்க ணையந்தோன் றுஞானமதத், காசும்விடய
முடையோர்க ணையந்தோன் றுதுணர்ந்தோர்க்கே. (௭௬)

துகத்திலுள்தேபுறத்துண்டா மகத்தில்லாதேபுறத்திலே,
சுகத்திலுள்ளோரோடுமித் தகைகையென்றுமதுபோலத், த
கர்த்திவிடயமனுபவமாய்த் தனையோகண்டோர்புறத்துறினுக்
தகர்த்தபடியேநின்றவிலுஞ் சாராதிதயத்துளபடியி. (௭௭)

போடவேண்டுற்புடவெல்லாம் போட்டுத்தகங்கமாகினதில்,
கேடநானகளிம்பென்றுங் கிட்டாதேநினியதிபணித், கேடமா
ளகிவமாகித் தினமுமதுவாய்நின்றிகேவார்க், கேடநானமாயை
யென்று மிலதேயாகிற்போவ்கிடமால். (௭௮)

உலகத்துளவெப்பொருள் ளோயுமுளலக் கணங்கொண்டி,
ல்தேதென், நிலகக்குணிக்கலாமே. இ னில்லாமாயையிலென
வே, கிலகியிதனுக்கதிட்டான மெய்யாய்பிரமமாருணாக், ளு
லவுமுணர்வுசரிதைகொண்டே குணிக்குமாயையொழிந்தோ
ரே. (௭௯)

பிணிகளொழுங்கிலாயுமற்றைப் பேசுந்தெய்வீகத்தாயும்,
சுணியிலுடலிற்சுகம்பிறந்து தணிக் துதோன்றுமதுபோல, எ
ணியவெணியாங்கெவ்விதத்து மெய்திடகிழந்தோர்தமதறிவீல்,
கணமதேனும் விடயமதுற்கலங்காதறிகாய்த் தணிந்திருக்கும். (௮௦)

எறியிற் கடுகோன் சாளாத்தி லிருந் துதோன் றும்புதவ னு,
அறிவிட்டெறியும்பெரொளியி லு. துதோன் றுததுபோல, அறி
விற்குஞ் சூன் றமுலசெனினு மகண்டாகாரவறிவதனில், செறிய
த்தோன் றுச்சிற்றறிவிற் செகம்போல்விளங்கியிடுமன்றே. ()

தனையுளோர்கண்மிகவருந் தித் தரினுமுடைபுணரிவையன்
றிப், புளாயில்லோர்கண்மற் றென்தைப் பெருந்தகினையா
ன்போலும், வளாவிலோர்கண்மிகவருந் தி வாங்கிப்பொருந்
திமயங்கியிடும், களாயில்கருமர்தன்னுலே கைவிட்டொழிந்த
ஞானிகளே. (அஉ)

உடலேக்குறித்தோபாலருந் த லுனாக்குறித்தோவவரவர்க்
தே, * நடலையுலகையொழிந்தத்த நாட்டம்பிறத் தவ்வானந்தக்
கடலையமிழ்ந்தலெனிலந்தக் கடலிலமிழ்ந்துமன்றே னுனாக், கட
லேமண்டைக்கொண்டோனாக் காணு மதுபோற் றேன்றியுமே.

கனியும்பா லுஞ்சருக்களாயுந் கலந்தவன்னிரம்பவே, அ
னிகம்புசிப்போர் நீர்க்குழை யருந்தகினைக்குமோ உ. தின், இ
னியகுருவினருளாலே யிருஞ் சீங்கியானந்தம், கனியுமுடை
யோர்விடையறதை நணுகார்நணுகினகைக்கிடமே. (அச)

ஞானமுடையோர்க்கேதுறினு நணுகாருற்றமெனத்தூற
லோர், ஊனமனையோருநாத்திடினமற் றென்றேருற்றமனை
யுடையோர்க், கீனமுடையதுறவியர்க்கே யிரண்டாங்குற்றம்
பரப்பிரட்டும், ஆனதுறவிவிழிவுமென வறையுமகன்றபெரி
யோரே. (அரு)

அபரஞானமுயர்குருவா லையந் திரிவுமறக்கேட்டு, விபர
மாகவந்நெறியின் மேவிப்பூதமாத் திரமே, சபலமாகநீங்கிடத்

* நடலே எ-து பொய்.

திற் சகத்திலொன்றும்வேண்டாது, கபடஞானமுடையோரோ
கண்டோமெனும்போகத்துமுறும். (௮௬)

அந்தமுகத்தின்புறுவோர்க ளழியும்போகமின்பென்றே,
இந்தமுகத்திற்றிரும்பார்க ளென்றுமீனஞானியர்கள், அந்தமு
கத்தின்புற்றோரி னறையஞ்சொன்மாத்நிரமாகி, இந்தமுகத்தி
ப்போகமதை யின்பென்றமுந்துமெப்போதும். (௮௭)

போகத்துறைவோ ன்றன்மனையைப் பொருந்திப்பிறர்க்கு
ந்திடுவதுண்டோ, ஏகத்துறைவோ ன்றன்மனையை யிதயமொ
த்துப்பிறர்தமக்குச், சோகத்திறனும்போகத்தைச் சுகமென்றீ
யுமோவீயின், மோகத்துறைவோரகன்றோர்கண் மொழிவரவ
ரைப்பதிதொன்றே. (௮௮)

இடைமுன்னீறிலகண்டபரத் தேகமாகியானந்தம்
உடையவறிஞர்தமக்குச்சா ழுழேசற்றுமில்வாகும்
விடயமதனில்லிருப்பமாய் மேலியுமுழென்றிடுவர்
கடையிலியமதூதர்களாற் கலங்கியுமுழென்றிடுவர். (௮௯)

இதுவேதான் குசாதனமு மியல்பாயுடையோரொய்துநெறி,
இதுவேயென்றுமாளுத விருளின்றிமிரைத்தானறுக்கும், இது
வேஞானானந்தரசம் ரமிக்கச்செய்யுள்விஞ்ஞானம், இதுவேயு
னக்குமுறுதியென விசைத்தானெனையாளருநமையே. (௯௦)

இந்தநெறியில்விகங்கமதை யெய்தியானுமவளருளால்,
பந்தமகன்றபரவெளியைப் பார்த்தேனைத்துந்தானாகி, அந்
தநடுமுன்முன்றுமில்லா வகண்டாகாரவடிவாகித், தொந்தமொ
ன்றுமில்லதாகிச் சயமாய்விளங்கியிருத்ததுவே. (௯௧)

* பதிதர் ஏ-து குலம் சமயமுதலிய வொழுக்கத்திற்றவறி
ஞர்.

(வேறு.)

நிமலமாம்பிரமவனுபவமுரைக்கே னின்றதுநிருட்டிமுன்
 னானுப், நிமலமாமெனதுநிலையினினின்றே நினைவெனுமாயை
 யிற்பாய்ந்து, நிமலமாம்பரமாயுயிர்களாயுலகாய் நிலையதுபோல
 வேவிரிந்து, நிமலமாமென்கணப்படியொலக்கி நீந்திடுவேனி
 துரிசமே. (கஉ)

அலைவில்சிற்சொருபமடி துமல்லாதா யதைவிடவேறுமல்
 லாதாய், அலவுசெய்யஞ்ஞானத்திலைசுதத்தாய்க்கதன்றிகும்பொ
 முதசுத்தாய், அலைவின்நித்தேநின்முக்காலுயிலசா யனதுயா
 யனிரிவசனமதாய், அலைவுறுமாயையுடையமாயாவி யானேநா
 னுகியசோகம். (கங.)

பரசொருபத்துக்கயினமும்பினமும் பகர்பினுயின்னமும
 லதாய், நிரவயமலதாய்ச்சாலயமலதாய் நிரவயசாலயமலதாய்ச்,
 திரசுத்தையசுத்தைசுசுதசுத்தையலதாய்ச் செப்பியவனிரிவசன
 மதாய்ப், பரபிரகிருதிதமசெனுமகினைப பண்ணையிலுடையவி
 ச்சோகம். (கங.)

எனைமறைப்பறைச்சிதிண் டியமகத்தி விருளிதத்தும்மொ
 னிபிறந்தும், பினைநனிமாயைனா ரத்தியாயும் பிரவஞ்சமருத்தியு
 மிவையின், உனியின்னுபார் க்கிற்பஞ்சகுதகமு முண்டெனக்
 கேயிவைதீரா, துனிதின்னுபார் க்கினிவகட்காளானே னெரு
 விருத்தாசலமடைத்தே. (கங.)

என்னையேதோன் னுவைககொலைபுரித்து மினியதோர்ஞா
 னமாணிக்கர், தன்னையேகளவுபுரித் துமற்றதன்மேற் றவிர்க்கி
 டாமயக்கத்தைக்கொண்டும், பின்னையுமதிலே காமத்தெற்றி

ற்றும் பேச்சிறந்ததுவெனவுரைத்தும், இன்னவைம்பாதகங்க
ட்காளானே நெழில்விருத்தாசலமடைந்தே. (கௌ)

இத்தகைகூதகங்கள்பாதகங்க ளெய்தியுமிடமுதற்பற்றும்,
ஒத்தவிவ்வுடலிந் தியங்கரணங்கனொன்றுந் தாக்கறவெட்டவெ
ளியில், வைத்தெனைக்கண்டுபாழ்செய்ததந்தோ மலையையோந
ம்பியுமூலகில், இத்தனைகொடுமையுடையவித்தலந்தா னெனக்
கென்றேயிருந்ததோவறியேன். (கௌ)

(வேறு.)

விருத்தகிரிவடிவான விநையவனும்வாழ்க
வினையனெற்கருள்விருத்த வம்பிகையும்வாழ்கக்
கருத்திலுறவெனக்கருளும் பிரணவமும்வாழ்கக்
காரணியையடையு மடியாருநளிகாழ்கத்
திருத்தமுடன்றலமுமிகச் சிறப்பதாய்வாழ்கச்
சேர்ந் துறையுமியாவர்களுஞ் செல்வமுடன்வாழ்க
இருத்தியெனையுமையருள யானுணர்ந்தபடியே
எல்லோருமுணர்ந்தவாடுத லறவேவாழ்க. (கௌ)

ஆ பாயிரம் உட்பட கௌ.

விஞ்ஞானசாரம் முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.
சிந்தி சிற்றம்பலம்.
நான்காவது

அ த் து வி த வு ண் னை ம.

காப்பு.

பா யி ரம்.

[ஆழத்துப்பிள்ளையார் துதி.]

பொங்கரவதுவுமிக்கும் புரிசடையதனிற்சேர்த்து
அங்கரந்தனிலிடத்தி லழகியமானேயேக்கும்
சங்கரன்சேயெம்பாசத் தகர்த்தைதத் துமொருந் துக்க
ஐங்கரன்கொண்டவாழத் தையனைவணக்கஞ்செய்வாம்.

[பெரியநாயகியார் துதி.]

ஆண்டகுருவேகண்மணியே யருளேநீநாடுநான் குடிப், பூ
ண்டவடிவையென்னுடைய புத்தியதனுணின் றுணர்த்தி, என்
டப்படியேயென்னுவினாச் துமுறைக்கவேண்டுகிறீ, நீண்டமா
லமயன்போற்று நிமலவிருத்தநாயகியே, (உ)

பாயிரம் முற்றும்.

நா ல்.

மேலாஞ்சுதட்டசாதனங்கள் மேலிநிறைந்தபேர்க்குரைக்கி
ன், மேலாமதுநாமெனத்திடமாய் வினங்குமனையில்லாதவர்க்

கு, மேலாம்பரமன்மான்மழுவாய் விளங்கியுரைத்தும்விளங்கா
து, மேலாஞ்சாதனங்கள்வர மேவவேண்டுஞ்சாதுசங்கம். (க)

உண்டாய்த்தோன்றிரமித்திடுத லொருநம்வடிவேயுருநாம
ம், கண்டேயிடன்மாத்திரமல்லாற் கருதிப்பார்க்கின்வெறில்லை,
பண்டேமுதலித்தகவாகும் பலவாய்க்காணன் மைத்திரிவால்,
விண்டாற்றிரிவையேகமாய் விளங்குநமதுவடிவமே. (உ)

எந்தச்சத்திலசத்தாகு மிந்தவுலகுசத்தாகும்
எந்தச்சித்திலசித்தாகு மிந்தவுலகந்தான்விளங்கும்
எந்தவின்பிற்றுன்பாகு மிந்தவுலகமின்பாகும்
அந்தச்சச்சிதானந்த மதுவேநமதுவடிவாகும். (ங)

எல்லாநாமேயெனவறிந்தா லெஃதைநினைவாநினைத்தி
டுதல், சொல்லாலெஃதையுரைத்திடுத றொழிலாலெஃதைச்
செய்திடுதல், நிலலாவுலகைவேறெனவே நினைதலுரைத்தொ
ழில்புரிதல், நல்லாரனைத்துநாமெனவே நாடாரவையிடுநென்
வையுமே. (ச)

நானாவாகத்தோன்றியிடு நாமருபமிவையனைத்தும், நானா
வல்லவொருநாமே நாடிமகிழுஞ்சித்திரங்கள், தானாஞ்சித்தா
காசத்திற், றன்னனைத்தானேதான்னானே, தானாகருவியினில்
வரைந்து தானேநொக்கிமகிழ்ந்திடுதல். (ரு)

தங்கந்தானேபணிதியாய்ச் சாற்றும்விதமாய்விளங்குதலி
ன், அங்கமுதலாஞ்சகங்களா யறிவேவிளங்குமயலில்லை, இங்
கங்கென்றேறபங்கொன்று மில்லையகண்டவறிவொன்றே, தங்க
வறிவுதோன்றளவுந் தோன்றுநானாவிதருபம். (க)

இன்னுன்னுனிதுவதுவென் நியம்புமுலகம்பேறன்று
தன்னுனந்தலிலையினுந் தன்னினத்தானேதன்னிடத்திலு, அன்
னுனின்னுனதுவிதுவென் தனந்தவிதமாய்த்தான்பகுத்தே, உ
ன்னுமின்றுதானடிக்கு மொருகத்தெனவேயியம்புவரால். (௭)

தங்கமொன்றேபணிபுகயிற் சாற்றும்விதங்கள்வெவ்வே
று, தங்கவிலக்கணமுயன்று தங்கம்விடவும்கேறன்று, தங்கம
ழியாப்பணியழியிற் சாற்றுகிந்தத்தவையமைபோல், வங்குநிறை
சித்தாநம்மிலிலகுமிந்தவுலகமே. (௮)

தானுண்டாகிலுலகுண்டாம் தானுண்டாகிலுயிருண்டாம்,
தானுண்டாகிற்பரமுண்டாம் தானுண்டாகிலுயிருண்டாம், தா
னுண்டாகிற்பஞ்சதொழிற் குதுண்டாகுத்தனோன்றித், தானு
ண்டோமற்றவையதனாற் குனையனேத்துங்கேறில்லை. (௯)

மந்தவிருளிந்கயிற்றாவின் மாறுபாடாய்த்தோன்றுதல்
போல், இந்தவுலகுமுயிர்களுமல் வீசன்முதுமுயிரடையும், ப
ந்தம்விருளிசன்செய்பஞ்சகிருத்தியந்களுமே, அந்தகமதுசொரு
பத்தி ஸாரோபிதமாய்நின்றிலகும். (௧௦)

அனந்தவிதமாகநிறைநயுடைத் தாகுஞ்சிலையொன் ததை
ப்பார்க்கின், அனந்தவிதமாய்த்தோன்றியிதிமந்தக்கீற்றுஞ்சிலை
யொன்றே, அனந்தமுடையகம்மிடத்தி லிலைமந்தத்தவையமை
போல், அனந்தவிதமாய்த்தோன்றியிடு மறிவேயன்றிகேறில்லை.

மையேயிருநித்திராமோக மயக்கிற்கனவைக்கனவதனி
ல், பொய்யேயெனத்தோன்றாதவர்க்கே புகலவேண்டுகனவு
ணர்ந்தோர், மெய்யேபோலத்தோன்றினி வினங்குஞ்சகஞ்

சற்குருவன்றிப், பொய்யேயெனத்திட்டமதாகப் பொருந்தத்
தோன்றாதொருக்காலும். (௧௨)

கனவினனவேயுணர்ந்தாயர்ந்தோர் கனவென்றொருவற்கு
ரைத்திடினும், கனவிதெனவேகாணாது காணுந்தனக்கென்றறி
வுதிக்கின், வினவிலதுபோனனவையுந்தம் விகற்பமெனவேயு
ரைத்திடினும், நினைவினிசமாய்க்கொள்ளாது நிசமாந்தனக்கெ
ன்றறிவுதிக்கில். (௧௩)

கனவைக்கனவென்றுணர்ந்தவனைக்கனவினியா னெனவொ
ருவன், வினவிலவனுமனவதனில் விளங்குந்தனையேயுரைப்ப
னதில், கனவைநினைவென்றுணர்ந்தவனை கனவினியா னென
வொருவன், வினவிலவனுமகண்டமதாய் விளங்கும்பிரமமே
யென்பன். (௧௪)

கனவிற்றோனோரிடத்திருக்க நவினித்திரையின்மொத்தா
ல், கனவிற்றேசாந்தரமுதலாய்க் காணுமனைகவிதமெதிர், வி
னவினாமகண்டமதாய் விளங்கியசையாதிருத்திடவே, கனவி
ம்மொதையதனில்விதமாய்க் காணுந்தேசாந்தரமுதலாய். (௧௫)

கனவிற்றோன்றும்பொருளெல்லாம் கனவிற்கனவென்று
ணர்ந்தக்கால், கனவில்விலகாரந்தோன்று கவிற்றிரிந்தத்தனைக
மைபோல், கனவிற்றோன்றுஞ்சகமனைத்து நமதுசங்கற்பம்மெ
னவே, கனவிற்றோன்றியிடுங்கலை நமதுசொருபந்தோன்றி
யிடும். (௧௬)

மனத்திற்கனவிற்கனவெனவே மதிக்கினத்தவிலகாரத்,
தனத்தமுறினுங்கலக்கமுரு னதிகமுறினுமகிழ்ச்சியுருன், கன
த்தினனவிலவகார மயங்கிநீங்காதிருப்பனதின், கனத்தசகஞ்
சங்கற்பமெனக் கண்டாற்றனைநீக்காதிருப்பார். (௧௭)

சிங்காதனத்தில்வீற்றிருக்குஞ் சிறப்பாராசங்கனவடைந்
து, மங்காப்புலேத்தன்மையேமேவி வருந்துவோன்றனனவு
ணரின், அங்காஞ்சோகமோகமெலா மந்தக்கணமேநீங்குமதி
ன், இங்காஞ்சீவத்துவமோக பிரியுந்தனைத்தேர்ந்தக்கணமே. (1)

கனவைக்கனவென்றுணர்ந்தத்தக் கனவினனவைநோக்கி
டினக், கனவையொழிந்தவக்கணமே காணுநனவிலிவிழிக்கும
தின், நனவைச்சங்கற்பமென்றுணர்ந்து நனவிற்ப்பனையேநோக்
கியிடின, நனவையொழிந்தவக்கணமே நமதுசொருபத்தேவி
ழிக்கும். (௧௧)

கனவையொழிந்துநனவதோக் கண்டார்நனவினின்றபி
னக், கனவையேநோக்கியிடினமுன்னங் கண்டபடியேதோன்று
மதின், நனவையொழிந்துதன்சொருப நன்றாயுணர்ந்தோரதி
னின்ற, நனவையேநோக்கிநினைவுகொடு நாடினமுனம்போற்றே
ன்றியிடம். (௨௦)

உறக்கமோகமதிற்கனவி லுலகமுயிர்வியவகாரம், சிறக்
குமெய்ப்போற்றேன்றியதைத் தேரிற்பொய்யாயிடமே. தின், ம
றக்குமாயாமோகமதின் மாசார்பத்தம்வீடதெனப், பிறக்கும
வைகடமைத்தேரிற் பேசும்பொய்யாய்ப்போய்விமொல். (௨௧)

ஒருவனுளதாகையிற்கனவு முண்டாமுறக்கமோகமதின்,
ஒருவனிலதாகையிற்கனவு மொருகாலையினுமிலதாகும், சொ
ருபநமதுண்டாகையினுற் றேன்றுநானாவிதசுகநம், சொருப
மிலதேவிலையதனும் றேன்றுமனைத்துஞ்சொருபமே. (௨௨)

படிசுத்தடுத்தநிறங்கனவிற் பத்திபாயுமநிறமாய்ப், படிசு
மாகிநீங்கினதிற் பதருபிர்த்தத்தகைமைபோன், முடிவினமது

சொருபத்தின் மோகஞ்செயுமாயையிற்றேரூன்றும், முடிவில்ப
ந்தம்வீடதுமின் மொழியுமாயென்பதும். (௨௩)

பழுதையதனிற்றேரூன்றியிடம் பாம்பையுள்ளபடிநோக்கில்,
பழுதையாயேதோன்றியிடம் பாம்புமதுவாய்விடும். தின், பழு
தில்சிவத்திற்றேரூன்றியிடம் பன்மையுலகைநோக்கியிடின், பழு
தில்சிவமேயாய்த்தோன்றும் பன்மையுலகமதுவாய்ப்போம். ()

தோன்றிவிளங்கும்பொருளெல்லாந் தொல்வேதாந்தவி
சாரணையில், ஊன்றிநோக்கியனுதினமும் யுகமதனிற்பரிசயித்
தால், தோன்றிவிளங்குமறிவொன்றே சொன்மாத்நிரமாய்விடு
மலகம், ஊன்றிநோக்காதவர்கட்கே யுளதுபோலத்தோன்றி
யிடும். (௨௪)

ஏகமாகிநின்மலமா யிருக்குநமக்கிப்பந்தமெனும், மோகம்
வந்ததேதென்று முன்பின்பாராதிப்பந்தம், போகவுழியேதெ
னநாடிப் பொருந்தும்வேதவிசாரணையால், யுகமதனிற்சிதைக்
கினதி னுள்ளவியல்புபின்னேரூன்றும். (௨௫)

பரவைதானேயோரலையிற் பலவாய்விளங்குமோரலையில்,
பரவையீங்கியொன்றாகிப் பழையபடியேவிளங்குமதின், பரவு
ஞ்சொருபஞ்சங்கற்பப்பகுதியதனிற்பலவாகிப், பரவுமசங்கற்
பத்தொன்றாய்ப் பழையபடியேவிளங்கியிடும். (௨௬)

கடங்கடமதுகாரணத்தைக் காட்டிடாதுமுன்விளங்கும்,
படங்கடாமுமப்படியே பகர்காரணமுநீங்காது, சடங்களாகுமி
ச்சகமுந் தான்முன்விளங்குங்காரணமாம், இடங்கொள்சொரு
பந்தையுங்காட்டா திருக்குமதைவிட்டகலாதே. (௨௭)

மரத்தைநோக்கின்மதகரியு மறைந் துவிளங்குமதைநோக்
கின், மரத்தைமறைத்துத்தான்விளங்கும் வாறுபோலச்சகமு
முதும், பரத்தைநோக்கினதின்மறைந் து பரமாய்விளங்குஞ்சக
நோக்கில், பரத்தைமறைத்துத்தான்விளங்கும் பரமேயனைத்து
மாதலினால். (௨௯)

நாகந் துதிக்கைதனை நோக்கி னுசைரமுந்தோன்றியிடும்
நாகநயனந்தனைநோக்கி னயனஞ்செவியுந்தோன்றியிடும், என
கருவிபார்த்தபடி யிரண்டுவிதமும்விளங்குமதின், ஏகபரமும்
பார்த்தபடி யிலகுமுலகுஞ்சித்ததுமாய். (௩௦)

ஊனும்போகமெமதென்றே யுன்னன்விசாரமிலாமையி
னால், நீநானவைகளிவைகளென நீலைபோல்விளங்கியிடமிருந்த,
நானுவிதமாஞ்சகமுமுது நாமேயன்றிநேறில்லை, தானும்நோக்
கிற்சூனாகுஞ் சகமாய்நோக்கிற்சகமாகும். (௩௧)

மாயையெனுமிவ்வொக்கருத்த மதிக்கின்யாதோன்றிலா
ததுவே, மாயையெனவிப்படியிருக்க மதிப்பரதனையிருவதை
யாய், மாயையெய்யென்றுலாத்திடுவர் மயக்கப்பட்டித்தனைமற
ந்தோர், மாயையெபாய்யென்றுலாத்திடுவர் மயக்கநீங்கித்தனை
யறிந்தோர். (௩௨)

நாமரூபந்தனைநோக்கி நாடன்மனமும்புறமுகமும், நாம
ரூபந்தனைநீக்கி நாடலறிவுமுண்முகமும், நாமரூபத்தெவ்வளவு
நாட்டஞ்சொரூபந்தோன்றாது, நாமரூபநாட்டய்விடினமது
சொரூபந்தோன்றியிடும். (௩௩)

அரையகுமாரன்புலையருட னனுமிறந்துமொருவரால்,
அரையகுமாரனெனவறியில். தெப்போதுமறவாதின, தரை

யிலாசா.னெ முந்தருளித் தனைப்பார்த்துந் யெனவுரைக்கின், பு
ரையிலதுவா மூவ்வத்தை பொருந்தும்பொழுதுமறவானால். ()

படியிற் பொருளின்மெய்யொன்று படிஞென்றிந்தவிருவ
ளையும், முடிவின்மெய்ப்பொய்யறிந்திடலாமொழியுமிந்தத்தனை
மைமேபால், கொடியவுலகைமெய்யெனவே கூறுமதையுமறிந்
திடலாம், முடிவிற்ககம்பொய்யேயாகு முத்தியொன்றேமெய்
யாகும். (௩௫)

அகிலந்தோன்றும்பொழுதுமறைந் ததிட்டானமதாய்வி
ளங்கியிடும், அகிலநீங்கிற்றான்விளங்கு மந்தச்சச்சிதானந்தம்,
அகிலந்தோன்றும்பொழுதுமறைந் ததுதோன்றுதல்பொலு
தோன்றில், அகிலந்தோன்றாததனின்மறைந் ததனாலகிலமசத்
தாமே. (௩௬)

முத்தியாதோவெனவெண்ணி முயங்கவேண்டாமிகேது
தி, முத்தியுளதேற்பந்தமுண்டா முத்தியொருகாலையுமில்லை,
முத்திதானஞ்சகம்கேறின் மேகமறித்காண்பதைப்போக்கின்,
முத்தியாகுமிந்நிலையை முயன்றுவருந்திநிலைகொள்வாய். (௩௭)

இல்லாமாயைதந்தானிலை யாருநிற்கவாய்மம்ம, பொல்லாப்
பிறப்பிற்பட்டதுமாய்ப் பொக்கமிகவுந்தவிர்க்ததுமாய், எல்லா
ரிணக்கஞ்சேர்த்ததுமாய் ஞானவிசாரமுறித்ததுமாய், எல்லா
மாய்விட்டைந்ததுமா யார்க்குந்காட்டிமறைந்திடுமே. (௩௮)

எல்லாநீங்கிச்சற்குருவை யெங்குந்தேடியடைந்தருளி,
எல்லாருணருஞானநா நவின்னுவிசாரஞ்செய்வதுவும், பொல்
லாமனத்தை யொடுக்கிநிட்டை பொருத்திநோக்கல்லாமோக்

கும், இல்லாமாயைதனைத் துணிவா யில்லையெனவேகாண்கு
தற்கே. (கக)

விளங்குஞ்சகங்களனைத்தினிலும் விளங்குநாமாதிகணீங்
க, விளங்குமதைமாத் திரநோக்கில் விளங்கும்பிரமமக்கணமே,
விளங்குநாமாதிகளுமதாய் விளங்கும்வேளாய்விளங்காது, விள
ங்குமிந்தநிலையெவர்க்கும் விளங்குமவிரோதமதாயே. (க௧)

நாமரூபம்விளக்கல்பரம் நாடலுயிராமவைமாயை, நாம
ரூபந்தனைநோக்கி நாடச்செய்தலஞ்ஞானம், நாமரூபத்திவ்வள
வு நாட்டமெனவேசெய்தல்வினை, நாமரூபந்தனைநோக்கிநாடு
மிடத்திலிவைநிகழும். (க௨)

உருவநாமநோக்கிடத்தி லுளதாமித்தவைவகையும், உருவ
நாமநீக்கிடத்திலொன்றுமிவைகளிலவாநிச், சொரூபமொன்றே
நிகழ்த்தலின்று சொன்னவிவைகளைவகையும், சொரூபமன்றிலே
நிலை தோன்றும்விவகாரத்திசையில். (க௩)

விவகாரத்துற்பகுப்புளாய் விரியும்பரமார்த்தம்மதனில்,
சிவகாரமதாய்விளங்கியிடுஞ் சிவமேயனைத்துமாதலினால், பவ
காரியத்தையுடையோர்க்குப் பகுப்பேயென்றுத்தோன்றியிடும்,
பவகாரியத்தை யொழிந்தோர்க்குப் பகுப்பொன்றின்றிச்சிவந்
தோன்றும். (க௪)

பந்தத்திசையிற்பலவென்றும் பரமார்த்தத்திலொன்றெ
ன்றும், இந்தச்சடங்குசொரூபத்தி லென்றுமில்லைநோக்கியிடி
ன், எந்தக்காலுமொருபடித்தா யிலங்குஞ்சொரூபமிவைமாயா,
தொந்தமதனிற்றோன்றியிடுஞ் சொரூபத்தாரோபிதமாகும். (௧)

மித்தியவாதிவேதார்தி விளங்குஞ்சைவகித்தாந்தி, சத்தி
யவாதிநிபுருவர்களுஞ் சாற்றுந்தங்கட்கடுக்காதை, மித்தியவாதி
சகத்தினுக்கு விளம்புஞ்சிருட்டிமுடிவினின்றும், சத்தியவாதி
சிவவொழிந்து சற்றுப்பேறில்லெனவுரைக்கும். (௪௫)

சகமதென்பநிலையெங்கும் தானேநின்றவிளங்கியும், சக
மதெனவேதோன்றிடுதல் தமதுசங்கற்பம்மதனி, லகமதனி
லேகண்டுணரா தவையித்கிடுப்பந்தமுது, மகமதனிலேகண்
டகற்றி லப்பேரபண்ணைடப்படிநீழும். (௪௬)

பத்தமின்றிவீழின்றிப் பரமேயெங்கும்விளங்கிடவும், பத்
தவீடுண்டெனவுரைத்தல் பார்க்கின்மாயாமோமதில், கித்
தைவிரிவேபந்தமதாஞ்சிந்தையொடுக்கமேவிடாம், இந்தவகை
யம்பந்தமவீடியம்புமபவாதமதாஞ். (௪௭)

தோன்றிநிகழுமுலவெல்லாஞ் சொரூபமெற்றருகாமம்,
தோன்றிநிகழ்தன்பாலையகெசொரூபம்விடவுடவேறன்று, தோ
ன்றிநிகழுமுருகாமஞ் சொரூபம்விடவேதெனவுள்ளி, தோன்
ற்றிநிகழ்தல்பந்தமதாஞ் சொரூபமெனவேயுனவீடாம். (௪௮)

உருவகாமமவைக்கெருப்பு முதிப்புஞ்சொரூபத்தினையன்றி,
உருவகாமமவைதனக்கே யொருகாமியினுமிலதாஞ், உருவ
காமமவைகேநாக்க லொருவிதனையேநாக்கியிடின, உருவா
நிகழ்ந்திடா சொருநம்வடிவாரமோநீசமுன். (௪௯)

பந்தமென்றமவீடுன்றும் பரிணமினவேபந்தமதாம், பத்
தமென்காமவீடுந்காம் பரத்தைவிடவேறினையையினுள், தந்
தஞ்சங்கற்பந்தனிலே தாமேபேரகித்தொழியீசன், தத்தமசங்
கற்பந்தனிலே தாமேநீங்கியிடுக்காம். (௫௦)

உருவநாமந்தனைநோக்கி லொருதன்னிலையையநீங்கினதா
ம், உருவநாமந்தனைநீக்கி லொருதன்னிலையேயின் றதுவாம், உ
ருவநாமமவையிரண்டு மொருதன்வடிவேயெனக்காணில், உரு
வநாமந்தானையா யொளிநுமதுவேமுத்தியுமாம். (௫௧)

கொள்ளுநெறியேதேதுபந்தங் கூடும்வீடேதெனவேண்
டாம், உள்ளும்புறம்புமெனவிலையி லுதவுமெஃதுதனக்கதனி
ன், தெள்ளுஞ்சங்கற்பங்கனெல்லா மிரியநோக்கியின் றதன்னை,
உள்ளும்புறம்புமின்றியெங்கு மொளிபாய்க்காணலாகியிடும். ()

ஒளியேயெங்கும்விளங்கிடமன் வொளியில்விளங்கு முல
கெல்லாம், ஒளியேயன்றியேவெருமோவொளியை யறியாருலகெ
ன்பர், ஒளியேயன்றியுலகுதனக் கொருகாரணமுமில்லாதனல்,
ஒளியேயனைத்துநிறைநுணாக னுவாரியலதுவேருமோ. (௫௨)

மாயைவேருன்றெனவுன்னி மதிக்கவேண்டாம்பேதம
தி, மாயையாகுமற்றஃதைவருந்திமுயன்றுபேர்த்திடிக, மாயை
நீங்குமிந்தமதி வந்தவழியேதெனவேண்டாம், மாயைநெறியில
ம்மதியை வதைக்கிலதுவந்ததுதோன்றும். (௫௩)

விளங்கியிடமிவ்வுலகெல்லா மித்தைவடிவேயென்பதுவு
ம், விளங்கியெங்குந்தற்சொருபம் விமலவடிவேயென்பதுவும்,
விளங்கிலருத்தமொன்றேயாம் வேருய்க்காணுமஃதகற்றி, விள
ங்குமொளியாயேகாண்கில் விளங்குமருத்தமொன்றாயே. (௫௪)

தனதுசங்கற்பந்தனிலே சகங்களாகிவிளங்கியிடும், தன
துசங்கற்பந்தனிலே சகப்போயொடுக்குமதனாலே, தனதுவடி
வேசகங்களெல்லாந் தன்னைவிடவேறிலாதங்கம், தனதுவடி
வைவிடப்பணிக டான்வேருகிவிளங்கிடமோ. (௫௫)

நிலைமைநீங்கிற்சகமுதித்து நிசமுமாலுமற்றவை யின்
நிலைமைஞானவிசாரணையி னிசம்போயொடுங்குந்தோற்றநாடி
நிலைமையாகுத்தனைநோக்கி வீங்கிமறையுமிச்சகத்தின்
நிலைமையொருவேதுவினாதிக்கு நீங்குமிருமையேதுவினில். ()

எல்லாநாமெப்படியாவோ மென்னவேண்டாமிலக்கணம்பார்த்
தெல்லாநோக்கியிடுமிடத்தி லிருப்புத்தேதாற்றாவுமின்பும்
எல்லாவிடத்துமுண்டாகு மியன்பு மையேயிற்றித்திட்டால்
எல்லாமெங்கேதோன்றினோ வுதனாலெல்லாநாமாகும். ()

வெள்ளிவிகற்பமதிந்கிளிஞ்சில் விளங்கும்விகற்பந்தனைநீக்கித்
தள்ளின்வெள்ளியென்பதுபோய்த் தானேவிளங்குமக்கிளிஞ்சி
வெள்ளியென்றபொழுதுமல விகற்பமென்றபொழுமது [ல்
வெள்ளியாகிநீங்கினதில் விமலத்ததுபோன்மாயையுமே. ()

ஒன்றேறெயன்னின்முத்தியில்லை யொருவன்வேறெயுண்டென்
னில், ஒன்றேறயாகமாட்டாமற்கொன் றுமென்னிலொன்றுமே
ஒன்றேறெயன் னாநிகட்குமோதுமிரண்டேயென்றவர்க்கும்[ல்
ஒன்றேறயிரண்மொமொன்றேற யுண்ணைமகற்பிதும்பிரண்டே. ()

விகற்பமிலதுமுதற்றேனான்றி விளங்கும்விமலமதினின்றும் [ல்
விகற்பமதனிற்சகந்தோன்றும்விண்ணிற்பீலிதோன்றதன்போ
விகற்பமநிற்கேனான்றுவதொழிந்து வேழில்வெனவேவிடுத்தத
விகற்பமின்றியேநோக்கின் விளங்கும்விமலந்தாருமே. () [ல்

இந்தவிடயமவையில்வரு மின்பும்பேரின்பத்திருந்தே
வந்தலேசமிட்டமது வந்துகடைத்தவக்கணமே
அந்தமுகமாய்மதிதிரும்பி யறிவானந்தங்கணம்பொசிக்கும்
அந்தமுகமேயெக்காலு மாகினனைத்துமடைந்ததுமாம். ()

விருத்தியொன்றுமில்லாமல் விளங்குநிலையேநாமதனில்
விருத்திதோன்றின்முன்பினின் விளங்குஞ்செக்கிவபரங்கள்
விருத்திநீங்கின்முப்பொருளும் விளங்கிடாமற்றதனாலே
விருத்திதானேபந்தமதாம் விருத்தியொழிவேவீடாகும். (சுரு)

நிருவிகற்பமதிடத்தி னின்றவிகற்பமுதித்தளவில்
ஒருமுப்பொருளுமுதித்துவிடு மொருங்கேமூலவிகற்பமதை
ஒருவிநமதுநிலைதோன்று மொருமுப்பொருளுமதுவாகும்
குருவினருளினிநிலையைக் கூடவேண்டுநெறிநின்றே. (சுரு)

ஏகபரத்திற்கேழுன்றுலகி லெங்கும்விடய மாதல்பரம்
ஏகவிடயமாதலுயி ரிந்தவுயிர்க்கேமுத்தியினி
ஏகவிடயமுதற்றள்ளி யெங்குமாகும்விடயமதும்
ஏகத்தள்ளிமற்றுலகு மிறக்கிற்பண்டைப்படிநிகழும். (சுரு)

எங்கும்விடயமாம்பரத்துக் கிருளெக்காலுமிலையாகும்
தங்குமுயிர்க்கேமறதியுண்டாந் தன்னொற்றளவேகடிடா
எங்கும்விடயமாம்பரமே யேகவிடயவுயிர்போலத்
தங்கிக்குருவாயெழுந்தருளித்தள்ளுமுயிர்கண்மறதியெலாம்.()

மாயையதனில்மும்முதலும் வகுப்பாய்விளங்கியிடுமந்த
மாயைநீக்கிலொருமுதலாய் வகுப்பொன்றின்றிவிளங்கியிடும்
ஆயபிரமமென்றுளதோ வன்றேறயில்லாமாயையுமுண்
டாயபிரமமுள்ளளவு மந்தமாயைக்கழிவில்லை. (சுரு)

இந்தமாயைக்கழிவிலதே லிந்தவுயிருக்கொருக்காலும்
அந்தமுத்தியிலையென்னி லறையுமுயிர் கடமைமறந்த
பந்தநீங்கினக்கணமே பரமாய்விளங்குமதையன்றி
இந்தவில்லாமாயைக்கழிவி லதினிலைவீடெனல்கூடா. (சுரு)

தன்னை மறைத்தபந்தமதைத் தள்ளி நீங்கிற் றுன் விளங்கும்
தன்னை மறந்ததேபந்தந் தன்னை யறிந்ததேமுத்தி
தன்னை விடவேர்பொருளில்லை தானே பிரமமாயையும்பின்
தன்னை விடவேராய்விளங்கா தானே யாகிவிளங்கியிடும். (௭௯)

தன்னை யறியாவியற்கையினிற் சத்தேபோலவிளங்கியிடும்
தன்னை யறிந்தவுடனசத்தாய்த் தானே விளங்குமிவ்வுலகம்
தன்னை யறியுமளவுமிவை தன்னை விடவேறிலையெனவே
தன்னை நோக்கியிடினவையுந் தானாய்விளங்குமுடிவதனில். ()

இல்லாமாயைதானிருந்தென் னிறந்தென்னவைபந்தமதாகா
இல்லாமாயைதனைமெய்யா யெண்ணுமதியேபந்தமதாம்
இல்லாமாயைதனைப்பொய்யா யெண்ணுமதியேமுத்தியதாம்
இல்லாமாயையிலையென்றே யியல்பாய்த்தோன்றுந் தன்னிலை
யில். (௭௯)

நினைவேமூலமற்றதனி னின்றவிரியுமும்முதலும்
நினைவைநீங்கிலவைமூன்று நினைவிலொடுங்குமதனாலே
நினைவேபந்தநினைவொழியி னிலைமையானமுத்தியுமாம்
நினைவேநீங்கியனுதினமு நின்றநிலையேநின்றிடுக. (௭௮)

நினைவுநீங்கிலுருநாம நீங்குமவையைத்தள்ளிடினும்
நினைவுநீங்குமற்றவையி னினக்கேதிச்சையதினின்ற
நினைவுநீங்கிநின்றிடமே நிலைமையானமுத்தியென்று
நினைவுகொண்டநிலையைவிட்டுநீங்காதென்றுநின்றிடுக. (௭௯)

நினைவைநீக்கிநோக்கியிடி னிமலசொரூபந்தோன்றியிடும்
நினைவைமேவிநோக்கியிடி னிலையிலுலகந்தோன்றியிடும்
நினைவிலுலகமறிந்ததுவு நீக்கிச்சொரூபமறிந்ததுவும்
நினைவினோக்கிற் றுனில்லை நிகழுமாயாமோகமதில். (௭௯)

தனதுநிலையிற்றூனிற்கச் சாற்றுமாயாமோகமதில்
தனதுவடிவைமறந்துயிர் போற் றங்கிநீங்கிற்றூனிகமும்
தனதுவடிவுதோன்றளவுஞ் சத்தேபோலவிளங்கியிடும்
தனதுவடிவுதோன்றளவிற் றுனையசத்தாய்விளங்கியிடும். ()

கானனீருங்கயிற்றரவுங் கட்டையதனிற் கள்வனுமே
ஆனவவைதம்மதிட்டான மாகுமவைகடோன்றளவும்
ஆனதவைமெய்போற்றேன்று மதுபோற்சுகமுமதிட்டானம்
ஆனசொருபந்தோன்றளவு மசத்தல்லாதுபோல்விளங்கும். ()

† அதிட்டானமதுதோன்றளவு மதுமெய்போலவிளங்கியிடும்
அதிட்டானமதுதோன்றியபின் னசத்தேயாகிவிளங்கியிடும்
அதிட்டானமதுதோன்றளவுமசத்தென்றெணியேநோக்ககற்றி
அதிட்டானமதாந்தனைநோக்கி ஸசத்தேயாகிவிளங்கியிடும். ()

தன்னைச்சீவனெனத்திரிவாய்த் தானின்றணர் தலஞ்ஞானம்
தன்னைப்பிரமமெனத்துணிவாய்த் தானின்றணர்தலைஞ்ஞானம்
முன்னைத்துடர்ச்சிவிடயமதுமூலவரவும்வாதனையும் [ண்டா.
பின்னையொருங்கேகயொழிந்துவிடும் பேணல்விடுதலவைவே
நிமலநெஞ்சையுடையோர்க்கு நிலத்திலாசானெழுந்தருளி
விமலதத்துவமசியெனவே விளம்பிலவனுக்கக்கணமே
முமலநீங்கிச்சிவம்விளங்கு மோகநெஞ்சையுடையோர்க்கு
முமலச்சார்வாம்வாதனையே மூடிமிகவுநிலைநந்துகிடே. (௭௯)
எங்கேநிறுத்தினங்கிருக்கு மியல்பையுடையநெஞ்சுடையோர்க்
கிங்கோர்மயக்கங்களுமில்லை யிச்சையிறந்தநிலையாகின்
அங்கேயாசானெழுந்தருளி யதுநீயெனவேயுரைத்தவுடன்
அங்கேசொருபநாமெனவே யறுதியாகத்தோன்றியிடும். (௮௦)

† அதிட்டானம் = உண்ணைம.

ஒருவவேண்மெனை த்துமென வுன்னவேண் டாவினை நீங்கில்
ஒருவுமனை த்தும்வினையுளதே லொன்றிமேவுமற்றவையை
ஒருவல்பற்றலவையைவிடுத் துள்ளபடியேமுடியுமெனச்
சொருபநாமேயெனத்திடமாய்த் தோற்றுமதற்கேமுயன்றிகு.

சொருபநாமேயெனத்திடமாய்த் துணிந் தபேர்களில்லறத்தை
மருவிநீங்காதிருந்திடினு மற்றோர்குறையுமவர்க்கில்லை
சொருபநாமேயெனத்திடமாய்த் துணியாதவர்களில்லறத்தை
ஒருவிநீங்கினதுகொண்டே யுளதோமுத்திபவமறுமோ. (அஉ)
மருவியில்லினிருந்தவர்க்கு மருவுஞ்சோகமோகமென்றும்
ஒருவித்துறவையடைந்தவர்கட் கொருவுமென்றுங்கூடாது
சொருபநாமென்றறியார்க்குச் சோகமோகமற்றுவிடா
சொருபநாமென்றறிந்தவர்க்கே சோகமோகமற்றுவிடும். (அ)

மித்தையதனைப்பற்றிடவும் விடவும்வேண்டாவிவ்வுலகை
மித்தை யெனக்காண்குதல்போதும்விட்டுநீங்குமுடனொருங்கே
எத்தைவிடுதலெதைப்பற்ற லென்னிற்சீவத்துவமான
அத்தைவிடுதல்தனைநோக்கு மதைப்பற்றிடுதல்நெறியாகும். (அ)

இல்லமென்றுந் துறவென்று பெண்ணவேண்டாமற்றவையில்
அல்லனீங்கியொருநீனைவா யசைவற்றிருந்துசொருபமதைச்
செல்லவிடையூறின்றியதைச்சேர்ந்தேனென்றுதன்னிலையைப்
புல்லவிடையூறாகுமதைப் போக்கிவிடுகவேதானும். (அரு)

விளக்குஞ்சொருபநோக்காது விளங்குமுலகைநோக்கியிழன்
விளக்குஞ்சொருபந்தோன்றாது விளங்குமுலகைதோன்றியிடும்
விளக்குஞ்சொருபந்தனைநோக்கி விளங்குமுலகைநோக்கமறில்
விளக்குஞ்சொருப மேதோன்றும் விளங்குமுலகு மதுவாய்ப்
போம். (அசு)

தன்னேமறைத்தபந்தமதைத் தள்ளிநீக்கித்தனையறியில்
தன்னேவிடவோர்பொருளுமின்றித்தானேதானாய்விளங்கியிடும்
தன்னேயறியுமவ்வளவுத் தன்னேவிடவேறிலையென்றே
தன்னேநோக்கியொருநினைவாய்ச் சாதித்திடவேமிகவேண்டும்.

மூலவக்கரம்மதனின் மூன்றக்கரமுமின்றதுபோல்
நீலவுற்பலம்மதனி னிறமூன்மூன்றுநின்றதுபோல்
சீலமதனிநோக்கியிடிந் சீவன்பரமச்செகமூன்று
கோலமவையுஞ்சொருபமதாய்க் கூடிந்மூமொன்றாயே. ()

எல்லாமாகுத்தத்சொருப மிருக்குமளவுமாயையுமுண்
டில்லாமாயையுள்ளளவு மீசன்புரியும்பஞ்சதொழில்
இல்லாதொழிக்குபோவதில்லை யிதனாற்சீவபரமுண்டு
சொல்லாநின்றவிவர்க்குக்காரி சொருபந்தானேபகுத்தூநிற்கும்.

பகுத்தூநின்றதத்சொருபம் பரவிருக்குச்சாட்சியதாய்ப்
பகுத்தூநிற்குஞ்சாட்சியையே பார்த்துத்தந்துவமசியென்று
வகுத்துமாவாக்கியங்கூறு மற்றிச்சீவன் தனையல்லப் பார்த்தே.
தொகுத்தூக்கேட்டநிவனெனினுஞ்சொன்னநிவன் சாட்சியை

இந்தச்சீவன்கற்பிதமே யின்றிவேரொர்பொருளல்ல
அந்தச்சொருபமிவனாகா னந்தச்சீவனென்றாகும்
இந்தச்சீவனானாமென் றெண்ணிச்சேரகம்பாவிக்க
அந்தச்சொருபமாய்விடுவ னவனைவிடவேறிகனிவதின். (௬௬)

இதனாற்பந்தமுத்தியுமுண் டிதனாற்பந்தமுத்தியுமின்
நிதனாண்முத்திபெற்றவனுண் டிதனாண் முத்திபெற்றவனின்

* பஞ்சதொழில் என்பது சிருட்டி, தி, சங்காரம், திரோ
பவம், அனுக்கிரகம், என்பனவாம்.

நிதனாற்பலவேயாகியிடு மிதனாலொன்றேயாகுமென
இதனாலவிரோதமதாசு மிதுவேநமதுசுத்தாந்தம். (கஉ)

இத்தநெறியிலனுதினமு மேகாந்தத்திலொருநினைவாய்ப்
பந்தமுத்திமார்க்கமதைப் பகுத்துவந்தவழிப்படியே
தொந்தமகற்றிப்பழையபடி சொருபமதனினின்றிடுன
இந்தவகையேயருள்புரிந்தா னெனையாள்விருத்தவம்பிகையம்.

கோர்த்துப்பத்துத்திசைகளினுங் குலவுப்பதினாலகத்தும்
பார்த்துநீகாக்குமிடமெல்லாம் பரமேந்தையானவாய்க்
கூர்த்துநீகாக்குப்பாராது கொடுமைகளிலேநாட்கழித்தேதன்,
ர்த்துவிருத்தவம்பிகைநின்றிக் தேவென்றாள் யான்கண்டேன்.

கொக்குமினாதேருதலினமுட்குருவினருளிவிடானாகத்
திக்குலாகமென்றதெல்லாந் தெரியவேண்டியுரைத்ததுவாய்
திக்குலாகமும்பிறந்து தேருமியா னுமிற் ததுவாய் [த்
ஒக்குமுவமையில்லாத கொளியாயெங்குநிறைந்ததுவே. (கரு)

அந்தோவந்தோவாளாவின் வனுபூதியினையறியாது
வெந்தோர்மயக்கிலகப்பட்டு வீணினைக்கழித்துவிட்டேன்
இந்தோபாரொன்றருட்சத்தி யெனக்குங்காட்டயான் அண்ட
சந்தோடத்தைச் சொலப்படுமோ தானேதானின்றறிவதுவே.

எந்தனுடையசரித்திரங்க ளெனக்கேகவைவந்திடுநினைக்கில்
இந்தக்குறையாள்பாராம வெனையும்வலிநிற்பிடித்திழுந்து
பந்தமுத்திவிவகாரம் பறித்தேயெறிந்துபழையபடி
அந்தவென துநிலையில்வைத்தவன்னைக்கெனையோகைம்மாறே.

எனதுவடிவையறியாம லித்தவயிராய்கின்றதுவும், மன
துமிகவும்வாடினதும் வழிகாளுடலேங்கினதும், தனதுகணம்

சூன்றிடுநெருப்பிற் றருவேவதுபோல்வெந்ததுவும், தனது
கடைக்கண்ணுலொழித்த தாய்க்குமேனை யோகைம்மாறே. ()

என்னை யறியாது துவரையு மேங்கியுழன்றுடிப்போற்குத்
தன்னை நிகராம்விருத்தகிரி தங்குமுமையேதயவாகிப்
பின்னையானுந் தானுமொன்றும் பிரமந்தனையேயறிவித்து
முன்னடியக்கந்தனைக்கெடுத்த முதலிலிக்கெனை யோகைம்மா
[றே.

எழிலார்விருத்தாசலவடிவா மெந்தைவாழ்கவெனையானும்
எழிலார்விருத்தவம்பிகையு மென்றும்வாழ்கவெனக்கருளும்
எழிலார்பிரணவமுட்வாழ்க வெந்தாயருளைநோக்கியிடும்
எழிலாரடியார்களும்வாழ்க வெனைப்போலெல்லோர்களும்கா
[ழ்க.

(வேறு.)

எருரும்திருத்தகிரிக்குமாரதேவனுமுனிவ னிசைக்கு
நாவாய்க், காருருப்பழமலையிற் பெரியநாயகியிருத்தே கழறுபிக்
தச், சீருருமத்துவித வுண்மையனுபவமுணர்ந்தோர் திகழ்பா
மென்னும், தேருருஞ்சிவனுனை முத்திபெறலுண்மையினு துண்
ணந்தானே. (க௦௧)

ஆ பாயிரம் உட்பட-௧௦௩.

அத்துவிதவுண்மை - முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.
தீருதி சிற்றம்பலம்.
ஜந்தாவது
பிரமானுபுதி விளக்கம்.

- அனுபுதியானுரைக்க வாழ்த்துப்பிள்ளையெனக்
கனுகூலமாயிருந்தே யடைவாய்முடித்திடமே. (க)
- பிரமானுபுதியினைப் பெரியநாயகியெனக்குத்
திரமாகவருளியவா செப்புவேனவளருளால். (உ)
- அவளருளிஞாலே யனுபுதியின்விளக்க
மீவனுரைக்கேனந்நிலையை யெய்தினோசளிக்க. (ங)
- இவ்வனுபுதியையுரைக்கே னிவ்வனுபுதியைநன்றும்ச்
செவ்விதியினறிந்தோர்கள் தேர்த்துமிசக்களிக்க. (ச)
- வடிவினைநோக்காதுளத்தின் வண்மையைத்தேருதலினெந்தன்
கொடியவுரைபாராது கொள்ளுவர்மேலோருத்தம். (ரு)
- அறிவறியாக்குழந்தைதன தனைமுன்னேகுழறுதலின்
பிறிவறியாதவர்முன்னே பேசுகேனனுபுதி. (க்)
- குழந்தைகுழறும்மொழிக்குக் கொண்டாடுபனைபோல
இழந்தவுயர்நூனிகளு மென்னுரைசெட்டுண்டகீழ்வார். (எ)
- முத்தியைவேண்டிடினிப்போ முயலவேவேண்டுகமெனப்
புத்தியெனக்கருள்செய்த பொதுவையெந்நும்சுண்டனமே. ()
- தனைத்தவிரவேயொன்றைத் தானவேராய்க்கண்டுவிடற்
பினைச்சென்மநீக்காது பிரமானுபவமலவே. (ஊ)
- தன்னைவிடவேகுன்றுந் தானில்லாத்தன்னிடத்திற்
றன்னனைவினாலே சுகம்போலத்தோன்றிடமே. (கௌ)

எங்குஞ்சிதம்பரமா யெங்குநிறைந்திருக்கத்
தங்குநினைவாலேதே சகம்போலத்தோன்றிடுமே. (கக)

தங்குநினைவதனைச் சாராதூநீக்கிடத்தல்
எங்குஞ்சிதம்பரமா யிருளறவேகண்டனமே. (கஉ)

மந்தவீருளிற்கயிறு மாசுணம்போற்றேழுன்றுதலி
னிர்தவுலகென்னிடத்தி லிலகுமாரேராபிதமாய். (கங)

பழுதையினிள்ளேஞர்சத்தி பாம்புபோற்றேழுன்றுதற்குப்
பழுதையினுண்டதைப்போலப் பாத்தினுமுண்டோர்சத்தி. ()

குனியஞ்சித்தப்பிரமஞ் சத்தசிவம்பரமென்று
தானிகழ்தல்வேறில்லை தனக்கேகபரியாயம். (கரு)

சங்கற்பசத்தியினுற் சகம்போலத்தோன்றியிடுஞ்
சங்கற்பசத்தியதும் தன்னேவிடவேறில்லை. (கசு)

தன்சத்தைதயையுண்டாய்த் தானிருக்குமெப்போதும்
தன்சத்தைதன்னிற் சகத்திற்குத்தானிருப்பே. (கௌ)

தன்சித்தேதோன்றித் தானிருக்குமெப்போதும்
தன்சித்தினுலே சகமுன்விளங்கிடுமே. (கஅ)

தன்னின்பையின்பாய்த் தானிருக்குமெப்போதும்
தன்னின்பினுலே சகமின்பாய்த்தோன்றிடுமே. (கக)

தானந்தமில்லாதே தானேயுண்டாய்விளங்கி
யானந்தமாகியென்று மன்றேநிகழ்ந்துடுமே. (கௌ)

தனதசங்கற்பத்திற் குணுண்டாதலிற்சகமுந்
தனதங்கிசமுன்றுஞ் சகந்திணிகழ்ந்துடுமே. (கக)

தனதங்கிசமுன்றுந் தான்பிறித்துத்தானேக்கிற்
றனதங்கிசந்தோன்றுஞ் சகம்போயொளித்துடுமே. (கௌ)

சகமாகநோக்கிடத்திற் றனதங்கிசமூன்றுஞ்
சகமாகக்காரணமாய்த் தானதிட்டானமதானும். (௨௩)

சகமாகநோக்கிடத்திற் றானதிட்டானமதானிச்
சகமாகவிளங்குதலாற் றனைத்தவிரவொன்றில்லை. (௨௪)

தானைப்பார்த்திடுமிடத்திற் சகலமூந்தானய்த்தேதானுந்
தானைப்பாராவிடத்திற் சகலமும்வேறாய்த்தேதானும். (௨௫)

தனைத்தவிரவேறென்று தான்காணிலவனுக்குப்
பினைப்பயமுப்போகாது பெருப்பயமுநீங்காது. (௨௬)

தன்னினைவினாலே சகமாய்விரிந்ததெனத்
தன்னினைவைநீங்கித் தானாயிருந்தனமே. (௨௭)

உண்டாயொடுங்குவது முண்டானதன்னிடத்தே
யுண்டாகுமென்றே யொடுக்கியிருந்தனமே. (௨௮)

ஐந்தொழிலு மைந்தொழிலைத்தானடந்து
மைந்தாசருத்தாவு மாயிருந்தனமே. (௨௯)

இவ்வடிவுநாமல்ல வென்று*நியதிபண்ணி
யவ்வடிவைநோக்கிடத்தி லனைத்துநாமேயானே. (௩௦)

இவ்வடிவுபந்தமென வெண்ணியேநீக்கிடத்தி
னெவ்வடிவுந்தானா யிருந்தேனதிசயமே. (௩௧)

இப்பந்தனைபோக வெண்ணியேநீக்கிடத்தி
வெப்பந்தமுமாகி யிருந்தேனதிசயமே. (௩௨)

இவ்வடிவந்தானாக யெங்குந்நிரிவேனுக்
கெவ்வடிவுந்தானா யிருக்கிலிளியென்செய்வேன். (௩௩)

ஒருவடிவுகாக்க வழன்றுநிரிவேற்கு
வருவடிவெல்லாமாகின் வாட்டமறக்காப்பதென்கே. (௩௪)

* நியதி=களைதல்.

சீவனாய்நீக்கிற் நிகைத்தனனோருருவுக்குத்
தேவனாய்ப்போநீக்கிற் நிகையேனென்றனைக்குறித்தும். ()

உல+முயிர்பரமென் றுரைத்திடுமுவகைப்பொருளு
மிலகவேயானாக வென்னனுபுதியிற்கண்டேன். (௩௬)

எனைத்தவிரவே னென்று மில்லையெனக்கண்டளவிற
பினைத்தவிப்புநீங்கிப் பிரமமாயேயிருந்தேன். (௩௭)

தன்னுடையசந்நி தானந்தனினின்று
பின்னுலகமெல்லாம் பிறிவில்லன்னங்கிடமே. (௩௮)

சங்கற்பசத்தி தானனந்தமாய்விரியு
மங்கப்படிநிசமு மண்டபிண்டமானதெல்லாம். (௩௯)

சங்கற்பமென்றுஞ் சகமென்றும்கேறில்லை
சங்கற்பமேசகமுஞ் சகமேசங்கற்பமதும். (௪௦)

ஒரிடத்திற்கூவு முரையுமப்படியெதிரிட்
டோரிடத்திற்கூவுதவி னுலகுநினைவேயாம். (௪௧)

நினைவென்றசங்கற்ப பிரவடிவைநோக்குடத்திற்
றனையன்றிவேறில்லை தங்கத்திர்பணிதியைப்போல். (௪௨)

யானாகெனென்றகற்றும் யானும்பிறிவின்றி
யானுகிறிற்குகே எனென்னவதிசயமே. (௪௩)

ஆங்காரஞ்சித்த மந்தமனமதியிறந்து
நீங்காதவென்னிடத்தி னிலையாயிருந்தனமே. (௪௪)

சங்கற்பமுண்டாகிற் சாற்றுகக்கரண
மங்கப்போதுண்டாகு யகங்காரமாதிகளாம். (௪௫)

ஐயந்துணிவு வபிமானஞ்சிந்தனைகள்
செய்யுமகக்கரணச் சித்தமுதனான்கும். (௪௬)

ஓசைபரிசு முருவஞ்சுவைகந்த
மாசையினிற்றூன்றிய வறிவிந்தியந்தோன்றும். (௪௭)

அறிவிந்தியமதனி லறித்துசெயக்கருமப்
பொறியைத்துந்தோன்றும் பொருந் துமிவைபதினாலாம். ()

சங்கற்பம்வேராகிற் றூன்பதினாலுக்வேரூஞ்
சங்கற்பந்தானாகிற் றூனாய்விளங்கிடுமே. (௪௯)

எவ்வெவ்வடிவுதொறு மிருந் துமினைவெப்படியோ
வவ்வவ்வடைவே யடைந்தேயிருந்தனமே. (௫௦)

துவ்வவ்வடிவு மவ்வவர்க்கேதோன்றியிடு
மெவ்வடிவுமியாமென்ன வீருந்தனுபூதியிலறிந்தேன். (௫௧)

எல்லாவடிவு மியாமெனவேகாண்பதன்றி
யெல்லாரனுபவமு மியாமறியவேண்டுவதில். (௫௨)

ஓரொருவர்கண்டிடலு முயிராசத்தியிற் காண்டற்
பேருருவைகண்டவர்க்குப் பிறிதொன்றுங்காணாதே. (௫௩)

எல்லோரனுபவமு மிதுவெனவேகண்டிடலு
நில்லாநினைவதனி னிசமாகக்கூடியன்றே. (௫௪)

நினைவதனைநீக்கி நிஜசொருபங்கண்டவர்க்கு
நினைவதனைக்கூட நினையாதொருக்காலும். (௫௫)

எந்தப்பொருள்களினின் றெய்தியிடுமின்பனைத்து
மந்தப்பிரமத்தி னானந்தலேசமதே. (௫௬)

ஆந்தப்பிரம வானந்தந்தானடைந்தோர்
எந்தப்பொருள்களினு மின்புளதென் றெண்ணுவரோ. (௫௭)

சுகலகர்மங்களையுந் தானேககாலத்தி
லகமகிழவேயடைந்த வதுசயமும்பெற்றனமே. (௫௮)

- ஒருகுடைக்கீழாசான்வோ னேருருக்காசாகக்
சுருதுவனேனதினென்றுங் கலங்கா திருந்தனமே. (௩௩)
- காண்பதெல்லாந்தன்னுருவாய் காண்பதன்றிவேருகக்
காண்பதுவுமுண்டோ கயிற்றைறவிடவரவுண்டோ. (௩௪)
- இத்தகைநிச்சயமுணர்ந்தே யிதிந்நலக்கமில்லாமற்
புத்திசமாதானத்தைப் பொருந்தல்சமாதியதாகும். (௩௫)
- பேதவாதியைகுறித்துப் பேசுமறைசெகசிருட்டி
பேதநீங்கின்றதென்றும் பிரமமேயுளதாகும். (௩௬)
- தோற்றமொடுக்கமில்லை தோற்றமொடுக்கத்திலுள்ள
மாற்றரியபெத்தமுத்தி மருளென்றதிற்தனமே. (௩௭)
- முத்தியுள்ளதென்றெண்ணின் மொய்பந்தமுண்டாகும்
புத்தியினிலைதொருவிப் போதமாயிருந்தனமே. (௩௮)
- வாரிபலவடிவான வாறுபோற்சங்கற்ப
நேரினற்றொன்றான நிலையிச்சகமாய்கிழும். (௩௯)
- சகமென்றுந்தானென்றுஞ் சாற்றித்தன்மரத்திரமே
யசமதிற்றேடர்க் தியிடத்தி லகண்டமாயிருந்ததுவே. (௪௦)
- சத்தேயுளதென்றுஞ் சமதனிற்றானின்று
சத்தேபோற்றேழுன்றியிக் தான்சத்தேயெக்காலும். (௪௧)
- தோற்றிடுதறன்சத்தே தோற்றிடுந்தன்சத்தையினிற்
னோற்றிடுமிச்சகமனைத்துஞ் சொற்றிடுங்கற்பிதவடிவே. (௪௨)
- சத்தைக்கேதோற்றரவு தானுண்டசத்தினுக்குச்
சத்தைப்போற்றேற்றயில்லை சத்தையினிற்றானிகழும். (௪௩)
- சத்தையிடமாய்நின்றே தான்வெறுபோற்றேழுன்றிச்
சத்தைபோலேநிகழுஞ் சகமசத்தேயல்லவோ. (௪௪)

அசத்தொருகாலையுந் தோன்றாதந்தவுளசத்தையே
யசத்தையுளதினவிளக்கு மதிட்டானமாய்நின்றே. (எக)

தோற்றிடுதல்சத்தையே தோற்றிடுமிச்சத்தையினிற்
தோற்றிடுமிச்சகமனைந்துஞ் சொல்லாய்முடிந்ததுவே. (எஉ)

சத்தைக்கேதோற்றாவுஞ் சார்ந்திடுமானந்தமதுஞ்
சத்தையில்லாதித்தச் சகத்தினுக்குத்தானுண்டோ. (எங)

சித்துக்கேயுள்ளிருப்புஞ் சேர்ந்திடுமானந்தமதுஞ்
சித்தில்லாதித்தச் சகத்தினுக்குத்தானுண்டோ. (எஃ)

ஆனந்தமானதற்கே யானவிருப்பம்முதிப்பு
மானந்தமில்லாத வகிலத்துக்கும்முன்தோ. (எஊ)

சச்சிதானந்தத்திற் சங்கற்பிதமாகிச்
சச்சிதானந்தத்தைத் தான்விடாதேநிகழும். (எ஋)

தோன்றுவதுசித்தே தொல்லுலகநானாவாய்த்
தோன்றுவதுகற்பிதமே சொருபமன்றிலேறுண்டோ. (எஎ)

சொருபலக்கணஞ்சகத்திற் தோன்றிவிளங்குதலாற்
சொருபமேயென்று துணிந்தேயமைந்தனமே. (எஅ)

அறியாமையாலே யகிலம்போற்றேனறியிடு
மறியாமைநீங்கிடத்தி லறிவாயேதோன்றியிடம். (எஆ)

என்றுமொருபடியா யிருந்தபடியிருக்க
நின்றபடிபாராமுன் னிலைகலங்குநின்றனமே. (அ0)

நிலைபிரிந்தபோது நிலையினில்வந்திடுபோதும்
நிலைபிரியாதேநிகழு நிஜசொருபமல்லவோ. (அக)

நிலைபிரிந்ததென்று நிலையினினின்றோக்கி
நிலைபிரிந்ததேயிலையாய் நிஜசொருபந்தோன்றினதே. (அஉ)

பந்தமுத்தியென்னப் பகர்க்தெயிரண்டென்று
மந்தபரிபூரணத்தி லன்றேறயிலையலவோ. (௮௩)

தன்னையேகண்டு தானிருக்கவெல்லோரும்
தன்னையாரொன்றே தவிப்பதுவுமென்னையோ. (௮௪)

கண்டிதெல்லெல்லாங் கனசொருபமேயன்றே
கண்டிதெல்லென்றே கலங்குவதுமென்னையோ. (௮௫)

தோன்றிவிளங்குவது தொல்லுலகுக்குமு ண்டோ
தோன்றிவிளங்குவது சொருபத்துக்கயன்றே. (௮௬)

ஆதவினாற்காண்பதெல்லா மறிவுருவேயெனக்கண்டு
போதவிழிதிறந்து பொருளாயிருந்தனமே. (௮௭)

முன்வினையாஞ்சஞ்சிதத்தின் முடிச்சையவிழ்த்தனமே
பின்வினையாகாரியத்தைப் பிடித்துப்பிசைந்தனமே. (௮௮)

வீடுபந்தமென்றிதென் பித்தையேயாதவினா
வீடுவினையிரண்டு மெங்கேயுளதாகும். (௮௯)

ஒருகாலுநிலைகலங்கா ஆண்டாய்ப்பெற்றதிலமைந்து
வருகாலஞ்செல்கால மதியாடுருந்தனமே. (௯௦)

தெரிசனத்தின்முத்தியெனச் செப்புஞ்சிதம்பரத்தைக்
கரிசனமாய்க்கண்டு கருக்கழியநின்றனமே. (௯௧)

பார்த்தவிடமெங்கும் பரிபூணமாகிக்
கோத்திருந்தபாழ்தனிலே குடியாயிருந்தனமே. (௯௨)

செகமதையுந்தான்விழுங்கிச் சீவனையுமுள்வாங்கி
யகமதுவும்புறமுமிலா வகண்டமாய்நின்றனமே. (௯௩)

அதுவிதுவென்றிடவில்லா வகண்டபரிபூரணமாம்
பொதுவதனிற் குடியாகிப் புருந்தேயிருந்தனமே. (௯௪)

தந்தையார் தாயார் தாரமார்புத்திரரார்
பந்தமாவொல்லாம் பரமாயிருந்ததே.

(சுரு)

ஐயோ துலகே துடலே துண்பொருளே து
சார்பே துளவெல்லாம் தானாயிருந்தனமே.

(சுரு)

படித்தறிந்தபோதே பலகலையு கமங் + னெல்லா
மெடுத்தெறிந்தவிட்டி னெனைவிட வேறிலேயென்றே. (சுரு)

தெருள்விழியோர் துணிவிதெனத் தேர்ந்தனுபூதியிற் கொள்கார்
மருள்விழியோர் திரிவிலிதை மாமாகாதமதென்பார். (சுரு)

ஒவதனின் மூவெழுத்து மோகமுத்தேயமான துபோற்
சிவபரசிவமூன்றுஞ் சித்தொன்றையல்லவோ. (சுரு)

புத்தியில்லாவென்றனக்கும் போதவிழிதான் றிதந்து
முத்திபதங்காட்டுவித்த முதுகிரிக்கென்னைகம்மாறே. (சுரு)

யானுணர்ந்தவிப்படியே யிப்பிரமவனுபூதி
தானுணர்ந்தேயெல்லோருஞ் சதிராம்காழ்த்திடவேண்டும். ()

மூமலவீராளினரீக்கி முத்திபதபெனச்சளித்த
மூமலவீரத்தாம்புகையே நீடுழிதான்வாழ்க. (சுரு)

பிரமானுபூதிவிளக்கம் முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.
நிருதி சிற்றம்பலம்.
ஆளுவது

ஞானவம்மாவின.

ஆழத்துப்பிள்ளை யடிதொழு	தம்மானே
ஐயந்திரிவை யறுத்தேன்கா	ணம்மானே
விருத்தவம்பிகைப்பத மேலியே	யம்மானே
மெய்ஞ்ஞானக்கண்ணை விழித்துப்பின்	னம்மானே
கருத்திற்றுணிவைக் கருநிநின்	றம்மானே
கண்டபடியே கழறுகே	னம்மானே
தந்தைதாய்தாரம் தமொனு	மம்மானே
சாற்றுமுயிர்ச்சார்வு தனம்பணி	யம்மானே
புலிகாணியென்னும் பொருட்சார்வு	மம்மானே
புறப்பற்றெனுமிவை பொருந்திநின்	றம்மானே (க0)

குலமுஞ்செல்வமுங் குழஞ்கேகால	மம்மானே
குறைவில்லையெனவெணிக்கொண்டுழன்றம்மானே	றம்மானே
திரிதருகின்றேன் சிலகால	மம்மானே
செம்மைநெறிதனைச் சிந்தியா	தம்மானே
சிவநேசந்தவந்தானஞ் செய்யாம	லம்மானே
சித்தந்தெளிந்தது தெய்விகத்	தம்மானே
அனித்தமசுத்த மரந்தையே	யம்மானே
ஆனவிம்மாயை யசத்தேகா	ணம்மானே
நித்தியநின்மல நீடின்ப	மம்மானே
நிஜமானமுத்தி நிலைசுத்தே	யம்மானே (உ0)

என்னவுணர்ந்தபி னில்லின்பை
ஏறநோக்கா திளமைதனி
பொய்யெனவிட்டுப் புறப்பட்டே
போதகுருசார்தன் பொன்னடிக்
வந்துதுதித்து வணங்கினே
மலரடியென்சென்னி வைத்துப்பின்
முத்திநெறியை மொழிந்துட
முதுகிரியிற்றவ முயலென்ற
அவனுரைத்தபடி யங்கிருந்
அல்லும்பகலு மசைவற

மேவிநின்றேறதவ மேவினே
விருத்தவம்பிகைவந்து விளக்கினு
அவள்விளக்கநன்றா யனுபவ
ஐயந்திரிவற வறிந்தேன்கா
எம்மதத்தோர்க்கு மெழில்வீட்டி
ஏகமாயனன்னிய மெய்துத
சம்மதமந்தகை சம்மதிக்
தத்துவமசியென்று சாற்றிடு
இந்தச்சம்மதிக் குயிரீசனு
இருமுதலென்ற லிழுவகா
ஒன்றாகின்முத்தியு மொன்றிதன்
உரைத்திடிப்பின்னையி லொன்றுங்கா
பின்னையிலிருமுதல் பேசாம
பேசொனாதபின்னையிற் பிரமமொன்
அபின்னையிலேகமா மனுபவ
ஐந்தாகும்பின்னையி லனுபவ

யம்மானே
லம்மானே
னம்மானே
கம்மானே
னம்மானே
னம்மானே
னம்மானே
னம்மானே
தம்மானே
வம்மானே (௩௦)

னம்மானே
ளம்மானே
மம்மானே
ணம்மானே
லம்மானே
லம்மானே
கம்மானே
மம்மானே
மம்மானே
னம்மானே (௪௦)

றம்மானே
ணம்மானே
லம்மானே
றம்மானே
மம்மானே
மம்மானே

சத்தியின்றியுண்டி சத்திமா	னம்மாளை
சத்திமானையின்றிச் சத்தியி	லம்மாளை
பந்தத்துக்கேதுவாம் பகர்பின்னை	யம்மாளை
பந்தம்விடற்கேது பகர்மற்ற	தம்மாளை (௫௦)
இப்பந்தம்வீடின்றி யிருந்திடு	மம்மாளை
எதமதையன்றி யிவைவயில்லை	யம்மாளை
அதனாலேகமென்ற லாந்துணி	வம்மாளை
ஆந்திரிவிருமுத லாகுமென்	றம்மாளை
பிரத்தியக்கமதாகப் பேசுகே	னம்மாளை
பிராகபாவமதிற் பிரமமொன்	றம்மாளை
நினைவிற்கூடியபின்னை நிகழ்மாயை	யம்மாளை
நிஜமாய்க்கொக்குடிவிரண்டாய்நிசுழங்காணம்மாளை	னம்மாளை
நினையுந்தனை யன்றி நில்லாதென்	றம்மாளை
நீக்குடிற்றானையாய் நிசுழங்கா	னம்மாளை (௫௧)
தோன்றுதலெல்லாஞ் சொரூபமொன்	றம்மாளை
தோன்றுதல்கேடுறன்று சொல்லீடி	லம்மாளை
ஐந்துபதார்த்தமு மாமுறு	மம்மாளை
ஆகவேறுபொ லமர்ந்திடு	மம்மாளை
அனைத்துஞ்சொரூபமென் றனுபவத்	தம்மாளை
ஆமுறுமைந்து மதுவாங்கா	னம்மாளை
இதனாலெல்லாநா மென்றுகண்	டம்மாளை
எதும்பதைப்பற் றிருந்தேன்கா	னம்மாளை
என்சத்தேயுண்டா யிருக்குங்கா	னம்மாளை
என்சித்தேதோன்றி யிடும்பின்னை	யம்மாளை (௫௨)
என்னின்பேயின்பா யெய்துங்கா	னம்மாளை
எல்லாஞ்சத்துச்சித் தின்பங்கா	னம்மாளை

என்னைலெனையுங்கண் டெய்துனே
இன்பமேயெய்தி யிருந்தேன்கா
எந்தப்பொருளிலு மின்பெய்த
என்னின்பமேயென் றிசைந்தேன்கா
இனியோர்பொருளையு மெண்ணிநின்
இச்சைசெய்யேனதி லின்பமில்
ஆசைபயமவை யற்றேன்கா
ஆனந்தநித்திய ஞானதா

னம்மாளை
ணம்மாளை
லம்மாளை
ணம்மாளை
றம்மாளை
லம்மாளை
ணம்மாளை
லம்மாளை(௮௦)

நிகழ்காலமதுதனி னேரிட்ட
நிராசையிற்று ய்த்து நிலைநிற்கே
என்னினைவிலென்னை யிதுவென்றே
இன்னாஞ்ஞவாய்கண் டிருக்கேன்கா
என்னினைவின்மையி லேகமா
என்னையேயான்கண் டிருக்கேன்கா
இக்குமங்குபென்னை யான்கண்
எதுங்கவலையற் றிருக்கேன்கா
ஆசைவுசெய்பின்னை யி லன்றேறின்
ஆடுகுதவிவெதன் றறிந்தேன்கா

தம்மாளை
னம்மாளை
யம்மாளை
ணம்மாளை
யம்மாளை
ணம்மாளை
டம்மாளை
ணம்மாளை
றம்மாளை
ணம்மாளை (௯௦)

என் ஞானையனை யன்றி யிலையொன்று
இது துணிவெனமழு வேந்துவே
என்னை யறியாம லிவ்வள
எங்கிவழிகாணு தேற்குமே
தன்னைநிகராகுஞ் சுகூரி
தண்ணருள்செய்த தயவினுக்
என்னகைம்மாறு முண் டென்னிடத்
இனியவளடியவர்க் கெழிற்பணி
விரும்பியேசெய்வது விதியிந்த
விருத்தகிரித்தலம் விளங்கிட

மம்மாளை
னம்மாளை
வம்மாளை
யம்மாளை
யம்மாளை
கம்மாளை
தம்மாளை
யம்மாளை
வம்மாளை
வம்மாளை (௧௦௦)

ஞானவம்மாளை முற்றுற்று.

உ

சிவமயம்.

நீநீ சிற்றம்பலம்.

எழுவது

வேதாந்த

தசாவததைக்கட்டெனச் சருக்கம்.

மோகமுண்டென்ற வெம்மார்க்கத்தக்கும் உபக்ரி
ரமத்திப்பத்தமும், உபசங்காரத்தின்முத்தியும், சித்தாந்தமாயை
யினாலே இம்மார்க்கத்தினுடைய பந்தமுத்தியியவகாரஞ் சரு
க்கமாகச் சொல்லப்படாநின்ற தெப்படிபெனில்.—சத்தியம்,
ஞானம், அனந்தம், ஆனந்தமென்னும் இலக்கணத்தையுடைய
சுயம்பிரகாசமாகிய பரவத்துவின் எண்ணின்று வாசகஞ்செய
வொறுதயின் னுகத்திதோன்றும்; அதினின்று மாயைநீராந்
தும்; அதில் ஊர்த்தமாயையினின்று பரதத்துவத்தோந்
தும்; அதினின்று விபீயாமத்தோன்றும்; அதிற் காலபரக்
தோன்றும்; அதோமாயையினின்று புருடனேனும்;
அதின் மூலப்பகுதிதோன்றும்; அதின் மான்தோன்றும்; அது
லாங்காரத்தோன்றும், அந்தவாங்காரந் திரிசுணமாகவிரியும்;
அவையிற்சாத்துவதாங்காரத்தின் மனமும், ஞானேந்திரியங்
கோத்துத் தோன்றும்; இராசதவாங்காரத்தில் கன்மேந்திரியங்
கோத்துத்தோன்றும்; தாமதவாங்காரத்தில் சத்தாதிக்கோத்துந்
தோன்றும்; இந்தசத்தாதிநையந்தையும் ஒவ்வொன்றை யிர
ண்டுகூறுசெய்து அவையிலொருநூற்றில் ஒவ்வொன்றை நன்
னாகுகூறுசெய்து நனது கூறல்லாத நாலினுங்கூட்டப்

வேதாந்த தசாவத்தைக்கட்டளைச்சுருக்கம். கருள

பஞ்சீகரண தூலபூதமாம்: உபக்கிரமமுற்றும். [இனிதத்துவங்
களினுடைய வகையெப்படி யென்னில்:—பஞ்சீகரண தூல
பூதமைந்து, சத்தாதியைந்து, ஞானேந்திரியமைந்து, கன்மேந்
திரியமைந்து, அந்தக்கரணங்களுலு, புருடன், காலபரம், வியோ
மம், பரம், ஆக தத்துவமிருபத்தெட்டுமேல் மாயையொன்று,
பின்னொசுத்தியொன்று ஆக ஈடு : இவையேபந்தம். இனியிவை
முப்பதுநீங்கி மேற்குயம்பிரகாசத்தை யடைதலே உபசங்கா
ரம், இதற்குமார்க்கெப்படி யென்னில்:—தூலபூதமைந்து;
சூக்ஷ்மபூதமைந்து, ஞானேந்திரியமைந்து, கன்மேந்திரியமை,
ந்து, ஆக இருபதுஞ்சீவசாக்கிரம் ; இத்திறற்றிரோதாயிநீங்கும்
மனம், புத்தி, ஆங்கார மூன்றுஞ்சீவசொற்பனம் ; பிரகிருதி,
சீவசமுத்தி, புருடன், பரசாக்கிரம், இதிற்பிரகிருதி நீங்கும் ;
காலபரம், பரசொற்பனம், இதில் அசுத்தமாயை நீங்கும் ;
வியோமம், பரசமுத்தி, பரம்சிவசாக்கிரம்; மாயை விசுவாக்கி
ராசம் இதிற கன்மநீங்கும்; பின்னொசுத்தி, உபசாந்தம், இதிற
சுத்தமாயை நீங்கும்; சுயம்பிரகாசமே குருதூரியம், இதில்
ஆணவநீங்கும்; ஆக வவத்தைபத்த: இதுவேமுத்தி ; இவ்வொ
ழுங்கில் ஞானோசாரியர் கைகாட்டுப்படிக்குச் சமாதியிலிருந்து
அறுபவம்பண்ணிக்கொள்ளவேண்டியது.

வேதாந்த தசாவத்தைக்கட்டளைச் சுருக்கம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருநீ சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது

வேதாந்த

தசகாரியக்கட்டவனம்.

நித்திய நைமித்திய காரியப்பிராச்சித்த உபாசனாதிகள்
மங்களே அனேகஜேன்மாதாங்களிலே பண்ணப்பட்டு இருந
திருத்தியனும், நித்தியா நித்தியவத்துவிவோம். இவ்முத்திரார்
த்தபலபாகவிராசம், சமையாதிசட்கம், முழுட்சத்துவம் என்
பிற சாதன சதுஷ்டய சம்பத்தியுடைய அத்தீவரபஞ்சுவழு
டையோர் மேற்சென்னமெடாதுவகைக்கு, பிரமகைவல்லியஞ்
சமாதியிலிருந்தடைகுதற்கு மேலானமார்க்கம் வேதமுடிவாநி
ய உபநிடதத்தில் தசகாரியமாக இருக்கும்; இதற்குத் தொ
கை யெப்படியெனில்: —மாயாருபமென்றும், மாயாதேரிசனே
யென்றும், மாயாசுத்தியென்றும், சீவருபமென்றும், சீவதேரி
சனேயென்றும், சீவசுத்தியென்றும், பிரம்மருபமென்றும், பிர
ம்மதேரிசனேயென்றும், தேசகைவல்லியமென்றும், விதேச
கைவல்லியமென்றும் ஆக பத்து : இதுதொகைபாசிய சிரவ
ணம்; இதற்குவகை யெப்படியெனில்: —மாயாருபமாவது
சர்வப்பிரபஞ்சங்களும் இத்தனை அங்கிசத்துடனே கூடிவிளங்
குமெனக்காண்கை: மாயா தேரிசன மாவது அந்த அங்கிசத்

தில் இத்தனையங்கிசம் மாயாசம்பந்த மெனக்காண்கை: மாயா
சுத்தியாவது அதினுடைய வதிட்டானத்தைக் காண்கை :
சீவநுபமாவது விளக்கவிளங்கப்பட்டமாயானுபத்தைக் காண்
குதற் கோரறிவுண்டெனக்காண்கை : சீவநேரிசனமாவது
அவ்வறிவைத்தானெனக்காண்கை: சீவசுத்தியாவது அவ்வறி
வினதிட்டானத்தைக்காண்கை: பிரம்மநுபமாவது மாயானுப
த்துக்குஞ் சீவனுபத்துக்குமதிட்டானம் பிரமமெனக்காண்கை:
பிரம்மநேரிசனமாவது ஆரோபிதமு மதிட்டானத்தைவிட
வேறில்லாததுபோல மாயையுஞ்சீவனும் பிரமமாகத்தானேகா
ண்கை : நேகநைவல்லியமாவது அந்தப்பிரமமாகத்தானே
காண்கிறபோதமுநீங்கி ஆனந்தமயமாய்நிற்கை : விநேகநை
வல்லியமாவது அந்தப்பிரமானந்தாதீதத்தையடைகை: இது
வகையாகியமனனம். இனி விரிவு எப்படியெனில்:—சத்தாதி
விடயத்தி லவாவறுந்து ஒகாந்தத்திலிருந்து நிதித்தியாசன
த்தில் சமாதியைப்பொருந்தி சாட்சாத்கரிச்சும்வகை: மாயா
நுபமாவது இதுவென்றுகாணப்பட்டசர்வப்பிரபஞ்சமுமுண்
டாய் விளங்கிரம்மியமாய் காமனுபமாய் இவைஐந்தங்கிசத்துட
னே விளங்குதலைக்காண்கை : மாயாநேரிசனையாவது அந்த
ஐந்தங்கிசத்தில் பின்பு சொல்லப்பட்ட நானுபமாகிய வீரண்
டங்கிசமு மாயையெனக்காண்கை : இனி மாயாசுத்தியாவது
இந்தமாயாசம்பந்தமாகியநாமனுபத்துக்குமுன் சொல்லப்பட்ட
உண்டாய்விளங்கி ரம்மியமாகிய மூன்றங்கிசத்தை யுடைய
அதிட்டானத்தைக்காண்கை : சீவநுபமாவது ஐந்தங்கிசத்துட
னே விளங்கப்பட்ட சர்வத்தையுநோக்கி அவையில் பின்புசொ
ல்லப்பட்ட இரண்டங்கிசமு மாயாசம்பந்த மென்றும் அந்தமா
யாசம்பந்தமுமுன்பு சொனுபசம்பந்தமாகிய சச்சிதானந்த

கசு0 வேதாந்த தசகாரியக்கட்டளை.

தைவிட வேறின்மையென்றுங் கண்டவறிவொன்றுண்டெனக்
காண்கை: சீவதேரீசனையாவது நாமரூபமயமாகிய கேவலமு
நீங்கிச் சச்சிதானந்தமாகிய பிரமத்தைப்பற்றிநிற்கை: இதுசா
க்கிர அவத்தை. சீவகுத்தியாவது அந்தச்சச்சிதானந்தமயமா
கிய பிரமத்தை அவ்வொளியே கண்ணாகக்கொண்டறிந்து அதி
ற்சீவத்துவபோதமடங்கி அச்சீவனுக்கு அதிட்டானமாகிய பிர
மந்தானாய்நிற்கை: பிரமரூபமாவது மாயாரூபமாகிய நாமரூப
த்திற்கும் அநையுணருஞ்சீவனுக்கு மதிட்டானமாய் விளக்கப்
பட்டது சச்சிதானந்தமே யெனக்காண்கை: இதுசொற்பவ
வத்தை. பிரமதேரீசனையாவது பழுதை, கிளிஞ்சில், கட்டை,
ஞரியன், தங்கம், மண்முதலிய வதிட்டானங்களில் கற்பிக்கப்
பட்டபாம்பு, வெள்ளி, கள்வன், கானளிர், ஆவரணம், கடகல
சமுதவிபவாரோபிதம்விசாரித்தவிடத்தில் அவ்வதிட்டானமே
யாகி விளங்குதல்போல ஆரோபிதமாய் விளங்கப்படுகிற நாம
ரூபமயமாகிய மாயையும், அம்மாயையையறியப்படாநின்றசீவ
னும் அதைவிளக்கப்பட்ட பரமும், நாமரூபமறியப்பட்டதானு
ம், அறிவிக்கப்பட்டபரமே யெனக்காட்டாமல் நாமரூபத்தையு
ந் தன்னையும்கேவலபோல் விளக்கப்பட்ட அஞ்ஞானமும், அத
ற்கு நியதமாகியகர்மமும், இந்த ஐந்துபதார்த்தமும் அதிட்டா
னமாகிய சச்சிதானந்தசொரூபமேயாய்க்காண்கை: இது கரு
த்தி. தேகவைல்லியாவது அப்படி அந்த ஐந்துபதார்த்த
முஞ் சொரூபமேயாய்க் காணப்பட்டவாதனையுநீங்கி அவ்விட
த்திற் பிரகாசிக்கப்பட்டசொரூபானந்தத்தைப் பெற்றுநிற்கை:
இதுதுரியம். விதேகவைல்லியாவது அந்தச்சொரூபா
னந்தத்தைப்பெற்று ஆனந்தாதீதஞய் வாக்குமனாதீத கோசர
மாகிய பிரமவைவல்லியத்தைப் பெறுகை: இதுதுரியாதீதம்.

இவ்வொழுங்கில் குருகாருண்ணியத்தினாலே சென்றுதசகாரிய
மு மனுபவப்பட்டுப் பிரமகைவல்லிய மடையில் அப்போதுபந்
தமுத்தியியவகாரஞ் சொற்பனம்போலக்கண்டு பண்டைப்படி
யாய்நின்று மேற்செனனத்துக்கு வித்தாகிய ஆசைபயமிரண்டு
ள், தான் சர்வானந்தத்திற்கு மதிட்டானமாகிய பிரம்மானந்த
மயமாகையால் ஆசையும், தற்சொருபமாகிய பிரமத்தைத்த
விர பிரத்தியக்கு வேறொன்றுமில்லாத தாகையால் பயமு
மொழியும்.

வேதாந்த தசகாரியக்கட்டளை

முற்றிற்று.

உ.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது.

சுகசநிடை.

சுகசநிபநிருவிதர்பத் துகநிடை யெனவுணர்க்கும்
இவ்வுகற்பமென்றுமின்றி யிடைவிடாச்சுகசநிடை
செவியதினெனக்குகியுத் திருவுளஞ்செய்யவேண்டும் .
அவியமில்லிருத்தவெற்பி லம்மைமீயயன்பர் வாழ்வே. (க)

பொதுவுறத்தருமம்பண்ணிப் புலவ்வினைச்சமமதாவி
அதுவிதுவென்னுஞ்சித்த மமலமாயநித்தரித்தம்
இதுவெனவுணர்ந்தரித்தத் திகபாத்திச்சையற்ற
சதுரர்களிடத்திற்பாசந் தகர்த்திடுப்பத்திதோன்றும். (உ)

பத்திதான்பதிந்தகாலைப் பகாங்கத்தலமடைந்து
சத்தியாயங்கமந்தத் தொல்லருட்சத்தியாவி
நித்தியானந்தலிங்க நோதாய்த்தரிக்கப்பட்டுத்
தித்தியாநின்றவின்பத் திருத்தியிற்சளிக்குமென்றும். (ஈ)

சமரசம்பதிந்தகாலைத் தலமயிக்கியத்தடைந்திங்
கமரங்கமானவான்மா வந்தச்சிற்சத்தியாவி
விமலமாலிங்கத்தன்னை விளங்குகெஞ்சினிற்றரித்து
நிமலமாம்பரமானந்த நிஜநிருத்தியிற்சளிக்கும். (ஊ)

ஆனந்தம்பதிந்தகாலை யச்சரணத்தடைந்து
வானந்தத்தங்கமாகு மகபராசத்தியாவித்
தானந்தப்பிரசாதத்தைத் தரித்துச்சோத்திரத்திலென்றும்
வானந்தமில்லாலின்ப வோசையிற்சளிக்குமென்றும். (ஐ)

அனுபவம்பதிந்தகாலையடைந்துநற்பிராணலிங்கத்
தெனுமங்கவாயுநின்றங் கெழிலாதிசத்தியாகு
உ. னுஞ்சரலிங்கந்தன்னை யொன்றுந்தொக்கினிற்றரித்துப்
பனுமந்தப்பரமானந்த பரிசத்திற்களிக்குமென்றும். (கூ)

அவதானம்பதிந்தகாலையடைந்தந்தப்பிரசாதத்தை
இவனானதேயுவங்க மிச்சைநற்சத்தியாகு
நவமானசிவலிங்கத்தை நயனமற்றதிற்றரித்திங்
குவமானமில்லாவின்ப வருவினிற்சளிக்குமென்றும். (கூ)

நயிட்டியம்பதிந்தகாலையன்மயேசுரத்தடைந்து
சயித்தியசலமாமங்கந் தருனானசத்தியாகு
வியப்புறுங்குருலிங்கத்தை மேவுநாவினிற்றரித்திங்
ருயப்பெறுபரமானந்த வருசியிற்களிக்குமென்றும். (கூ)

சற்பத்திபதிந்தகாலைத் தகும்பத்தத்தலமடைந்து
முற்பகர்தனாயாமங்க மொய்யதாங்கிரிகையாகித்
தற்பராசாரலிங்கந் தரித்துநாசியினிலந்தச்
சிற்பரானந்தகந்தம் தேர்ந்ததிற்களிக்குமென்றும். (கூ)

ஒருபத்திநானேயாளு யொருதலந்தானேயாளுய்
ஒருவங்கந்தானேயாளு யொருமுகந்தானேயாளுய்
ஒருலிங்கந்தானேயாளு யொருமுகந்தானேயாளுய்
ஒருவின்பந்தானேயாளு யொன்றதாய்க்களிக்குமென்றும். (கூ)

அனாதியிற்சிவமேலிங்க மபிணையேயங்கமாகும்
அனாதியிவ்வபிணையேயிவ் வங்கமதாயிற்றென்றால்
அனாதியச்சிவமேயந்த வங்கத்திற்புறம்புந்தோன்றுய்
அனாதியக்குருவத்தீக்கைக் கருத்தமுமிவையேயாகும். (கூ)

சகசநிட்டை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தாவது

உபதேச

சித்தாந்தக்கட்டவண.

ஆத்மாக்களை முத்தியிலேவிடவேண்டி வாக்குமனத்தி
கோசரமாகிய அருட்சத்திதானே பாசவயிராகஞ், சிவகாருண்
ணியம், ஈஸ்வரபக்தி, பிரமஞானமென்கிற நான்குமே ஒரு
திருமேனி யெனக்கொண்டருளிய ஞானாசாரியர், இனிப்பிற
வாத முடிந்தபிறப்பில் நித்தியா நித்தியவத்து விவேகம், இக்
முத்தார்த்த பரபோகவிராகம், சமையாதிசட்கம், முழுட்சத்
துவமென்கின்ற சாதனசதுஷ்டய சம்பத்தியே, ஓர் வடிவெ
னக்கொண்ட சற்சீடனுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணுமுறைமை,
உலகத்தின்கண்ணே வயித்தியராயினோர் ஒருவன துவியாதியை
நிச்சயம்பண்ணி இந்தனை தினத்தின்மேல் அவுடதங்கொடுக்க
வேணுமென்று நியமமிருப்பினும், ஓரோர் அசாத்தியவியாதி
யையுடையவனுக்குக் கண்டவக்கணமேநனமாகியபூபதிமுதலி
ய அவுடதங்களைக்கொடுத்து உடனே திருப்பவேண்டும்; அதை
ப்போலச் சாதனங்களுடையதீவரதரபக்குவனுக்கும் ஓராண்
டாகிலுஞ்சோதித்து அனுக்கிரகம் பண்ணவேணுமென்றும்
ஓரோர் அதிதீவரதர பக்குவனுக்கு அந்தக்கணமே இந்த உப
தேசசிந்நாந்தத்தை அனுக்கிரகம்பண்ணிபவரோகத்தை யுட
னே நிவிர்த்திபண்ணவேண்டும் இந்த உபதேசசித்தாந்த மார்க்
கத்திலொழிந்து, மற்றைய மார்க்கத்தினாலே பவரோக நீங்கா
தோவென்னில், பாதாதிசேசபரியந்தம் அக்கினி பற்றிக்கொ

ண்டவனுக்கு விழுந் ததுறையிலே அவனைவிழுங்கி மேலிடப்
பட்ட மடுவிலேயன்றிக் கொஞ்சஜலத்தில் பிரவேசிக்கில் உட
னே யவிந்துமுடியாது; அதைப்போல அதீதபக்குவனுக் குட
னே அவனையும் விழுங்கி மேலிடப்பட்ட அகண்டாகாரஞானம்
இம்மார்க்கத்திலே பிரவேசித்த அக்கணமேயுண்டாம்; அதெ
ப்படியென்னில், சற்குரு சந்நிதியிலே சற்சீடனானவன் தேனி
ரம்பிய மலரைத்தேடும் அளிகள்போல் பூதலமெங்குந்தேடி
வெப்பந்தீராமல் வந் தடைந்துகண்ட அக்கணமே உள்ளமகி
ழ்ச்சியையடைந்து தாரகமாகிய சிவமே யெனக்கண்டு அவரு
டைய அருள்சுரக்கும்படிபண்ணிக்கொண்டு ஈவாயி? நானார்?
இந்தநானாவாகியவுலகமேது? இது ஆரையுடையது? எனக்குச்
சென்னமரணம்வந் தவாறேது? இது யாதினாலேநீங்கும்? இவ
ற்றை யனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டும்; இவையிற் பிரதமத்தில்
அடியேன் நானாரென்று விண்ணப்பஞ்செய்தபடிக்கு என்னை
யறிவித்தால் மற்றைநாலும் அடியேனே விண்ணப்பஞ்செய்
வேனென்று சற்சீடன் நானாரென்று கேட்க, ஆசாரியரனுக்கி
ரகம்பண்ணுகிறார் : நல்லது உன்னைக் கரதலாமலகம்போலக்
காட்டுகிறோம், நீ நன் னு கப் பார்க்கக்கடவாயென்று திருவடி
யைச்சூட்டி அஸ்தமத்தக சையோகம்பண்ணி கிருபாநிருஷ்
டியினாலேநோக்கி இங்கே யுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம்நீயே
யென்னில், ஈவாயி? இங்கே யுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம்
நானெப்படியாவேன்? ஆனால் உனக்கிங்கே என்னபிரகாசியா
நிற்கிறதென்னில், ஈவாயி? நாமருபமயமாகிய உலகமே தோ
ன்றுகிறது : ஆனால் தவலக மெவ்விடத்தினின்று தோன்றுகி
றதென்னில், ஈவாயி! என்னுடைய நினைவிலேநின்று தோன்
றுகிறது; ஆனால் நினைவுவேறு உலகமேவே ஈ வென்னில்?

சுவாமி ! உலக மெதிரிட்டுக் காண்கையினாலே வேறுதானே, ஆனால் உலகமாகிய நாமரூபத்தைநீக்கி நினைவைப்பாரென்னில், சுவாமி! அப்படிபார்க்குமிடத்தில் நினைவைக்காணேன், ஆனால்நினைவைநோக்கி நாமரூபத்தைப்பாரென்னில், சுவாமி! அப்படி பார்க்குமிடத்தும் நாமரூபத்தைக்காணேன். ஆனால் நாமரூபமயமாகிய உலகமேதென்னில், சுவாமி! என்னுடைய நினைவுதானே, ஆனால் அந்நினைவு எங்கேநின்று தோன்றுகிற தென்னில், சுவாமி? என்னிடத்திலே நின்று தோன்றுகிறது, ஆனால் நினைவுவேறு நீவேறோவென்னில், சுவாமி ! என்னினைவாகையினாலேவேறின்றி நானுளேன், ஆனால் நினைவைநீக்கி யுன்னைப்பாரென்னில், சுவாமி ! யான் பிரகாசியா நிற்கின்றேன், ஆனால் நினைவு நீயெப்படியாவாயென்னில், சுவாமி ? நினைவு என்னைவிட வேறுதானே ? ஆனால் உன்னைப்பிறித்து நினைவைப் பாரென்னில், சுவாமி! அப்படிப்பார்க்குமிடத்தில் நினைவைக்காணேன், ஆனால்நினைவுயாதோவென்னில், சுவாமி? நினைவானது நானுமல்ல என்னைவிட வேறுமல்ல, ஆனால்அஃதெப்படியென்னில், சுவாமி! தங்கத்தினிடத்திலே பணிதியானது தங்கமும்ல்லாமல் தங்கத்தைவிட வேறுமல்லாமல் கற்பிக்கப் பட்டதுபோல நினைவுமென்னிடத்திலே கற்பிதம்ஆனாலிந்தநினைவு வேறேசத்தையோவென்னில், சுவாமி! அதற்கு வேறே சத்தையில்லை; என்னுடைய சத்தையேதோன்றி விளங்காநிற்கிறது, ஆனால் இங்கே தோன்றுவதெல்லாம் யாதென்னில், சுவாமி! இங்கே தோன்றி விளங்குவதெல்லாம் நானே, ஆனால் நாமுன்னம் எல்லா நீயே யென்று சொன்னோமே, அதற்குனக்கு ஐயந்தோன்றித்தே, இப்போது எல்லாம்நானே யென்று நீசொன்னது திரிவோ நன்றாய்ப்பாரென்னில் சுவாமி ?

முதற்றிரிவினாலே எல்லாம் நானென்படி யாவனென்று கேட்
 டேன்; சுவாமி! கடாஷத்தினாலே திரிவு பண்ணிக்கொண்டி
 ருந்த அஞ்ஞான விருள்போய்த் துணிவாகத்தானே எல்லாம்
 நானேயெனக்கண்டேன்; ஆனால் உன்னைக்கண்ட இடத்தில்
 அனுபவமெப்படி யிருந்ததென்னில், சுவாமி? அகண்டாகார
 மயமாய்ச் சுட்டி றந்தசுகாதீதமாய்ப் பழுதையினிடத்திற் பாம்
 பொருக்காலு மில்லாததுபோல், உலகமுயிர் பரமென்பது ஒரு
 சுகாலு மில்லாததாய் பிரகாசியாநிற்கிறது; ஆனாலிதுவே தற்
 சொருபமுத்தி; இதிற் கலக்கமில்லாமல் தேகபதனபரியந்தம்
 நிற்பாயாக; இதன்றி அந்தமுத்தி நீ யானதுக்குக்குறி; மற்றை
 நாலும் நீயுன்னனுபவப்படிக்குச் சொல்லென்னில், சுவாமி?
 நானாவிதமாகிய பிரபஞ்சம் என்னிடத்திலே ஆரோபிதம்; அது
 சங்கற்பத்தையுடையது; அந்தச்சங்கற்பத்தையுடைய ஆரோ
 பிதமாகிய பிரபஞ்சம் அதிட்டானமாகிய என்னைவிட வேறல்
 லவென்று காணாததிரிவினாலே எனக்குச்சனனமரணம்; எல்
 லாம் நானேயென்றறியில் செனனமரணமில்லை; இப்படி மற்
 றை நாலும், சுவாமி கடாஷத்தினாலே எனக்கனுபவமாயிற்
 றுநல்லது, நம்முடைய அனுபவமுமிதுவே; சுருதியினுடைய
 முடிவிலே சொல்லுவதுமிதுவே; உன்னுடைய வனுபவமுமிப்
 படியேயாகில் இதுவே உபதேசசித்தாந்தம் என்று இதிற்கல
 க்கமில்லாமல் வாழ்வாயாகவென்று ஆசீர்வாதஞ்செய்தார்.

உபதேசசித்தாந்தக்கட்டளை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினேராவது

பிரமசித்தியகவல்.

எழுவகைப்பிறப்பி லெடுத்தற்கரி	ய
மானிடப்பிறவி வாய்ப்பிலொருவ	ற்
காடியினதுகொண் டம்முத்தியி	னே
அடைகுதலேபய னஃதனையன்றி	ச்
சித்திபுத்திகளிற் சிந்தனைசெய்யி	ன்
ஏதமதாரு மெதினுவென்னி	ல்
உலகத்தின்கண் ணொப்பிலொருவ	ன்
அன்புகிடைத்தா லவனாலாடி	ய
பயன்பெறுகுதலே பழுதில்லிதப்பு	ம்
அஃதினைப்போல வவனியின்மனித	ப்
பிறப்பினைக்கொண்டே பிறவாகெறி	வய
அடந்திடுமெதனுக் கயிதற்கரி	ய
அவதியியல்பென் றறிந்துளபோ	தே
எத்தனம்பண்ணா திருப்பவன் தனக்கு	த்
தான்வஞ்சகனெனச் சாற்றலுமாகு	ம்
இத்தகைவாடி னியம்பிடுசித்	தி
அடைந்திடுகுதல்பய னலவோவென்னி	ல்
அனந்தசித்தி யடைந்திடுமெதற்கு	ள
பிரமசிந்து பெறுகுதலேபய	ன்
அணிமாதிசித்தி யடைகுதல்பயன	ன்
றிஃதையுமன்றி றியம்பிடுமட்	ட
யோகந்தானு மொள்ளியபிர	ம

பிரமசித்தியகவல்.

கசுசு

சித்திக்கங்கஞ் செப்பியவவையி	ன்
கருத்தறியாது கருதிமாளு	க
அனுட்டித்தேயவ் வணிமாதிதன்னை	ப்
பெறுவர்கருத்தைப் பேசக்கேண்மி	ன்
காமாதிகளைக் கைவிடலியம	ம்
விட்டபொருள்கண் மேவிடிற்றள்	ளி
நிற்குதனியம நிருபாதிகமா	ய்
ஓராதனத்தி லுறைகுதலாதன	ம்
நாமருபத்தை நாமெனத்	தை
இருதயமதனி லிருக்கப்புகுத்த	ல்
பிராணையாமம் புறவிடயத்தை	ப்
பெயர்த்துளேமீட்டல் பிரத்தியாகார	ம்
விடயவாதனை யை விகற்பறநிறுத்த	ல்
தாரணையாகுந் தற்சொருபத்	தை
நாடறியான நவிற்றிடுபுறமு	ம்
உள்ளுறவவ் வொளிதானையா	ய்
ஒத்துநின்றிடலே யோங்கியசமா	தி
ஆதலினிந்த வட்டயோகமது	ம்
பிரமசித்தி பெறுதற்கங்க	ம்
என்னலுமாகு மினிப்புத்தியது	ம்
பயனலவோவெனிற் பகர்ந் திடுபுத்	தி
இடம்பொருளுறவு மின்பங்கீர்த்	தி
என்றைவிதமா மிவையக்தினை யு	ம்
நன்றாய்த்தேறி னன்முத்தியதா	ம்
இஃதினை யன்றி யிம்மாயாவி	த
சம்பந்தந்தனைத் தானினைத்திடுத	ல்

அறியாமையாகு மஃநினைக்கேண்மி	ன்
இடமுமழியா விடமேயிடமா	ம்
பொருளுமழியாப் பொருளேபொருளா	ம்
உறவுநீங்கா வுறவேயுறவா	ம்
சுகநிரதிசய சுகமேசுகமா	ம்
புகழும்பெரியோர் புகழ்தலேபுகழா	ம்
ஆகையிற்புத்தி யாகிய விதங்க	ள்
எழிலார்வீடே யிவ்வகையன்	றி
மாயையிலுளதாய் வந்திடுசித்	தி
புத்திகளென்று புகலிரண்டினையு	ம்
அடைந் திடநினைத்த லபலமதாரு	ம்
எதினாலென்னி லியம்பிடுமா	யா
சம்பந்தத்தைத் தானடைகுதற்கு	ம்
சத்தியமுத்தி சம்பந்தத்	தை
அடைந்திடுமதற்கு மாகியவருத்தம்	ம்
எட்டுணையானு மிச்சைசயச்சங்க	ள்
உள்ளின்றியேவிட் டொன்றியகாய	க்
கிலேசம்பண்ணிக் கிளர்தவமதனி	ல்
அடைந் திடவேண்டு மாகியவின்	த
இரண்டுவகைக்கு மேற்றமுந்தாழ்வு	ம்
இன்றிவருத்த மெய்தல்சமமா	ம்
இத்தகைவருத்த மெய்தப்பட்டு	ம்
அனித்தப்பொருளை யடைகுதலபல	ம்
அழியாப்பொருளை யடைகுதல்சபல	ம்
அன்றியுநன்றா யறிந்தவிடத்தி	ல்
அவைகளிரண்டு மசத்தாதலினா	ல்

இன்பமோர்காலு மிலையவைதனினி	ன்
றடைந்திடுமின்ப மலையாவறிவி	ன்
ஆனந்தலேச மஃதறியாமையி	ல்
இவைகளினிடமா யெய்திவந்ததுபோ	ல்
அறிந்திடுமதனா லறிவானந்த	ம்
பொருந்திடிற்சகல புத்திசித்திகளும்	ம்
* ஏககாலத்தி லெய்தினதாசு	ம்
இதுவன்றிவேத மெழிலாகமத்து	ம்
புருடார்த்தமாகப் புகளுன்கினிலு	ம்
சிவமடைகுதலே சிறப்பெனவோது	ம்
அச்சிவமென்னு மழகியவீட்	டை
ஐயந்திரிவு மறவேயடைத	ல்
எம்மார்க்கத்தா லென்றிடிவ்வே	த
முடிவினின்மொழியு மொய்ந்நெறியதனி	ல்
அடைந்திடவேண்டு மம்மார்க்கத்தி	ன்
ஒழுங்கைக்கேண்மி னுபநிடமதனி	ல்
ஏகமேவா வத்துவிதிய	ம்
பிரமமேயென்று பேசுமெதற்கு	ச்
சுசாவிசாதி சுவகதபேத	ம்
சொல்லியமூன்றுஞ் சொருபத்தின்	மை
என்றதுவாகி னெழில்வேதாந்த	ப்
பக்கந்தனக்குப் பகர்ந்திடும்பந்த	ம்
வீடிவையிரண்டின் விவகாரத்து	ணி
வெந்தகையென்னி லியம்பிடக்கேண்மி	ன்
நித்தியமாகையி னிகழ்ந்திகொ	ல

பரிச்சேதமதும் பரிபூரணத்துவ	ம்
ஆகையிற்றேச வறைபரிச்சேதமும்	ம்
ஏகமதாகி னியம்பிடுவத்	து
பரிச்சேதமதும் பகர்ந்திடவொண்	ன
தறிவாய்ச்சத்தா யானந்தமதாய்	ப்
பந்தமுத்தியெனப் பகர்விவகார	ம்
அதீதமாகி யசைவறவிளங்கு	ம்
தன்னிடந்தனிலே சங்கற்பசத்	தி
சங்கற்பமல்லா தசங்கற்பசத்	தி
என்றிவையிரண்டுண் டிவையிற்சங்கற்	ப
சத்தியேதென்னிற் சாற்றிடக்கேண்மி	ன்
நினைவுருபமதா நிகழ்ந்துமதற்	கு
வடிவேதென்னில் வகுத்திடுநாம	ம்
உருவமயமே யோரோரிடத்தி	ல்
ஒருவன்கூவு முளையதுதா	ன
எதிரிட்டப்படி யெழுவதுபோ	ல
நினைவதுவென்று நிகழ்ந்துநாம	ம்
உருவதுவென்று மொருபேதமுமி	ல்
நவிற்றிடுருப் நாமமயமு	ம்
மாயாமயமே மாயையென்றதுதா	ன்
யாதொன்றில்லா ததுமாயையாகு	ம்
உள்ளதுமலவா யுருப்பெயர்மயமா	ய்
நினைவுருபமதாய் நிகழ்சங்கற்	ப
சத்திசத்தாய் தற்சொருபமதா	ம்
அதிட்டானத்தி லாரோபிதமா	ம்
ஆரோபிதமு மதிட்டானமின்	றி

விளங்காததுபோல் விளங்கிடுந்தன்னை	த்
தவிரச்சங்கற்ப சத்தியுந்தோன்	ரா
தித்தகைதோன்று மிருஞ்சங்கற்	ப
சத்திமயமாஞ் சருவங்கனையு	ம்
சத்தாய்நிகழுந் தற்சொரூபத்தி	ல்
ஆரோபிதமென் றறிந்தமையா	து
புறம்பெனச்சத்திய புத்தியைப்பண்ணி	ப்
பார்த்திடுமிடத்தில் பாமுயிர்செகமெ	ன்
றுரைத்திடப்பட்ட வொருமுப்பொருளு	ம்
விளங்கிடுமவையை விளம்பிடக்கேண்மி	ன்
சங்கற்பசத்தி தன்மயமா	ன
நாமரூபமதே நாட்டிடுசெகமா	ம்
அவையினைநோக்கு மறிவேயுயிரா	ம்
அவையினைவிளக்கு மறிவேபரமா	ம்
இத்தகையாக வியம்புமுப்பொருளு	ம்
உதித்திடுமிந்த வுயிர்பரமிரண்டி	ல்
மேற்பராஞ்சர்வ விடயமதாரு	ம்
சீவனோவேக தேசவிடய	ம்
இந்தச்சீவ னிப்படிப்பொய்யாய்	ச்
சடமாய்த்தோன்றுஞ் சகத்தினுடை	ய
புணர்ச்சியிற்சடமாய்ப் போதவடி	வை
விட்டுடனிச்சை விளங்கிடுஞான	க்
கிரியையுடைத்தாய்க் கிளக்குமிவையி	ல்
கன்மமுண்டாய்க் கன்மந்தன்னு	ல்
தோற்றமுடைத்தாய்த் தொன்றுதொட்டு	ச்
சென்னமரணஞ் சென்றுடன்வரு	ம்

இத்தகைபுரியு மிச்சங்கற்	ப
சத்தியேபந்தந் தருமசங்கற்	ப
சத்தியின்வடிவினிச் சாற்றக்கேண்மி	ன்
பிராந்தியிலொருவன் பிசகிமாளுக	த்
திக்குகடம்மைத் தேருமிடத்தி	ல்
சூரியனின்னு தோற்றியதிசையை	க்
கண்டுந்நுணிவாய்க் காண்குதல்கூ	டா
தையமாய்த்தோன்று மடுத்தபிராந்	தி
உண்ணின் றுநீங்கி லுள்ளபடி	யே
துணிவாய்நேரோ தோற்றுமதன்	றி
மந்தவிருளின் மறைந்திடுகற்றை	ப்
பாம்புபோலப் பார்த்திடுமிடத்தி	ல்
பாம்பலவென்றும் பழுதையெயென்று	ம்
ஆறதனாலே யறிந்திடுபோது	ம்
துணிவதுவாகத் தோன்றாதந்	த
மந்தாந்தகார மாறிடிற்றேன்று	ம்
அஃதினைப்போல வறிந்திடுசாத்தி	ர
ஜென்னியனானஞ் செப்புதலின்	றி
கிருதகிருத்தியனாய்க் கிளர்சாதனங்க	ள்
நான்குமுடைத்தாய் ஞானசிரிய	ர்
அருளதினாலே யாரணமுடிவா	ம்
மாவாக்கியத்தின் வகுத்திடுபொரு	ளை
விருப்பமதுடனே விசாரணைபண்	ணி
இச்செகஜீவ விருபரம்மவை	க்
கதிட்டானமாகிய வப்பரசொருப	ம்
தானேயென்று தன்னுள்ளிரு	ளை

யகன்றுசமாதியென் றறைந்திடுகின்	ற
சமாதானபுத்தி தானதுபிறந்	து
தனதுசங்கற்ப சத்தியின	லே
ஆரோபிதமா யனேகத்துவங்க	ள்
விளங்கினதென்றும் விளங்கிடுமிவைக்கதி	ட்
டானந்தானே யாமெனவென்று	ம்
பழுதையினிடத்திற் பாம்பொருகாலு	ம்
இல்லாதஃதி னிவ்வாரோபித	ம்
இலையெனநீங்கி யெழிலதிட்டானீ	ம்
ஆய்நிற்குதலே யசங்கற்பசத்	தி
இதுவேமுத்தி யிச்சங்கற்ப	ம்
அசங்கற்பமென்ன வறைந்திடுமிவற்று	க்
கதீதனேதானு கையிலவையி	ன்
உளதாம்பந்த மோங்கியமுத்	தி
இவைதனக்கதீத னென்னலுமாகு	ம்
இத்தகையொருவ னெழிற்குருவருளி	ல்
ஐயந்திரிவற வறிந்துசொருப	ம்
தன்னுடசந்ரி தானமதனி	ல்
சங்கற்பத்திற் றுளுனுவா	ய்
விரிந்ததுவென்றும் விரிந்திடுமெவையு	ம்
அசங்கற்பத்தி லடங்கிடுமென்று	ம்
இவையெபந்த மெழில்வீடென்று	ம்
இவைகளிரண்டு மென்கணோர்காலு	ம்
இலையிவைவிளங்க லெம்மிடமதனி	ல்
ஆரோபிதமென் றறிந்தவறி	வு
கலக்கமில்லாமற் காத்திரநீங்கு	ம்
தன்னளவதனுந் தயிலதாரையினி	ல்
நின்றிடினமுடிவி னிகழ்பந்தமுத்தி	க்
கதீதமதாரு மழகியபிர	ய
சிந்தியதனைச் சேருவனே	ரோ.

பிரமசித்தியகவல் முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

ப ன் னி ர ண் ட வ து

சிவதரிசன அகவல்.

உரோமசமுநிக ஞண்மகிழ்ச்சியுட	ன்
பணிந்துகின்ற பழங்கிரிமே	ய
விருத்தவம்பிகையே விண்ணப்பமொன்று ண்	
டுரைக்கேன்யானு முன்செவிசாத்	தி
அருள்செயவேண்டு மறைநீயென்னி	ல்
கடையனென்றனக்குங் கருணையதாக	ச்
சுட்டிதந்தொளிருஞ் சுயம்பிரகா	ச
சிவதரிசனநீதைச் செப்பிடவேண்டு	ம்
நல்லதுனக்கு நாமேயகலிரு	ள்
நீக்கிமுன்படியே நிலையினில்வைத்	த
வகைப்படியேநீ வகுத்துரையென்னி	ல்
இருளறநீக்கி யிதுவறநோக்கி	ல்
இவ்விடத்துண்டா யிலகுவதேசிவ	ம்
விளம்புமச்சிவத்தை விளக்குவதே	நீ
நீவிளக்குஞ்சிவ நின்றறிகுதல்யா	ன்
இவ்வனுபவத்தி லியம்பியஞாது	ரு
ஞானஞேயம்மிவை நண்ணிநிற்கையினி	ல்
சிவதரிசனமெனச் செப்பிடலா	கா
என்றெனில்யானுரை யெழிலனுபவத்தி	ல்
சிவம்நீநானெனச் செப்பியமூன்று	ம்

சிவதரிசன அகவல்.

கருள

உரைமாத்திரமவை யொருமுதமு	னே
எப்படியோர்முத லென்றெனிற்சொல்கே	ன்
சச்சிதானந்தத் தன்மயஞ்சிவமென	ச்
சாற்றுதல்போலுஞ் சாற்றுமோங்கார	த்
தடங்கினின்றிடுமூன் றக்கரம்போலு	ம்
நீலோற்பலமென நிகழ்த்திடல்போலு	ம்
கடமடமகதா காயமென	வே
சாற்றுதல்போலுஞ் சாற்றியவிலையி	ல்
உரையேபின்ன முளபடிநோக்கி	ல்
ஏகமேயா மித்தகைபோ	ல
நானீசிவமென நவிற்றிடுமூன்று	ம்
சொன்மாத்திரமே சொருபமதொன்	றே
ஒன்றேயாகி லுயிர்க்கிதுவதுவெ	ன்
றுரைத்திடபட்ட வருப்பெயர்மய	மா
மாயைதோன்றும் வகையேதென்னி	ல்
அஞ்ஞானத்தா லச்சொருபத்	தை
மறந்துயிரிதுவெனு மாயையைக்காணு	ம்
ஒருமுதலான வுயிர்க்கிருளென்ற	ல்
பரசிவமதற்கே பந்தமுண்டாகு	ம்
மேலுமோர்சிவம் விளங்குதலிலையி	ல்
ஒருகாலையினு மொருவாப்பந்த	ம்
என்றெனிலந்த வெழிற்சொருபற்கு	ப்
பந்தமுத்தி பகர்ந்திடலா	கா
உன்னருளதனி * லுபக்கிரமத்	தை
அன்றெனக்குநீ யருளியவகை	யே

* உபக்கிரமம்=எடுக்குந்துறை.

சொல்கேனந்தச் சொருபவெளியி	ல்
கதிரொளிதோன்றுங் கானலேபோல	ப்
பேசுவொண்ணுத பின்னுசத்	தி
தோன்றிமெதனிற் சொருபதிற்சத்	தி
சாயைபதியிற் சுகமுயிர்பரமெ	ன
ஒர்முப்பொருளு முடனேவினங்கு	ம்
எத்தகையென்னி வியம்பியபின்	னே
திரிகுணசமுகஞ் சேர்ந்துநிகழு	ம்
சத்துவகுணத்திற் சாயையேபர	ம்
எண்ணிற்றத் தவிராசதகுணத்தி	ல்
சாயைகளையுயிர் தாமதபிரண்டா	ம்
இருண்மாயையென விருளுயிரனவ	ைய
மறைத்தேநிற்கு மாயையெசுகமா	ம்
தனுமுதலான சுகமதுண்டாக	க்
கணக்கதுவாயிம் கன்மமுநிகழு	ம்
இத்தகையின்னா லிருஞ்சத்திதன்னி	ல்
ஐந்துபொருளு மன்றேநிகழு	ம்
இதிற்பந்தமுத்தி யிசைத்திடலாகு	ம்
இராசதகுணத்தி லிசைந்திடுசா	யை
ஆகியவுயிர்க ளாதிட்டானமா	ன
தற்சொருபத்தைத் தாமதவிருளா	ல்
மறந்துமூவகையாய் மாயையிலுழலு	ம்
சத்துவகுணபரந் தனக்கொருகாலு	ம்
இருளேயில்லா வியற்கையிலருளி	ல்
தனதங்கிசமுயிர் தானெனவறிக்	து
கூபத்திலீழ்ந்த குழந்தையெடுக்க	த்

தாயேவீழ்ந்த தகைமையின்பர	மே
மாயைதனிலே வந்துருவைக்கொ	ண்
டைந்துதொழிலு மடைவுடனடத்	தி
இருளினேமாற்றி யெழிலதிட்டா	ன
தற்சொருபத்தைத் தானடைவிக்கு	ம்
இருளதுநீக்கி யிருந்தவிடத்தி	ல்
உயிர்பரமிரண்டு முடலுயிர்போல	ப்
பின்னாசத்தியிற் பெற்றிடுமுத்	தி
உயிர்பரமிரண்டு மொன்றேறயா	கி
அபிஞ்சத்தியி லடைந்திடுமுத்	தி
அபினையைப்பார்த்தே யதுநீயென்	ன
அருமறையோது மதுவறியாம	ல்
பின்னையைப்பார்த்தே பேதவாதிக	ள்
பாவனையென்ற பகுத்துரைசெய்வ	ர்
உயிரின்சாக்ஷி யொருநானேயா	ம்
பாத்தின்சாக்ஷி பரானீயேயா	ம்
அப்பால்விளங்கு மதுசிவமேயா	ம்
பின்னாசத்தியிற் பிறிவைக்குறித்	தே
இவ்வகைமுன்னு யியம்புரையன்றி	ப்
பார்த்துடனோக்கிற் பாம்பொருளொன்	றே
இப்பாம்பொருளே யெழிந்திவதரிசன	ம்
என்றேமுன்ன மியம்பியதுமை	யே
சுட்டொடுநோக்கிற் றேன்றிடுமுன்னு	ய்
சுட்டின்றிநோக்கிற் றேன்றிடுமொன்னு	ய்
முன்னுமிறந்த முப்பாழதனி	ல்
தற்சிவசொருபந் தாருய்வினங்கு	ழ்

பின்னாசத்தியிற் பிறந்ததுமூன்று ம்
 பின்னைதனிலே பெயர்ந்தேயொடுங்கு ம்
 அப்பால்மவுனத் தழுகியசிவ மே
 அழுகியசிவத்தி லாரோபிதமாய் ப்
 பின்னைநிகழும் பெயராதென்று ம்
 அதிட்டானமான வச்சிவநேய ம்
 உலகமாய்த்தோன்றி லுயிருமருளு ம்
 விளங்கிடுஞ்சிவமாய் விளங்கிடும்போதி ல்
 உயிருமருளு மொருசிவமேயா ம்
 இத்தகைககண்டே னெழிற்சிவதரிசன ம்
 சிவனமக்கருளிய சிவநரிசனநீதி ன்
 படியேயுனக்குநம் பார்வையிலுண்டா ய்
 விளங்கிற்றந்நிலை விட்டுநீங்கா து
 நில்லெனவருளி னிமலநாயகி யே
 மலந்தினுநாயை வளப்பமதுடை ய
 சிங்காதனத்திற் சேர்த்திவைத்ததுபோ ல்
 எனக்கேகநகைவரு மெனதுசரித்திர ம்
 எனக்குமிந்த வெழிற்சிவநரிசன ம்
 அளித்தனையிதற்கோ ரறைகைம்மாறெ ன்
 பரையேயுனக்கே பரங்காணென்னை க்
 காத்ததுகாத்தாய் கடைபோகக்க ண்
 பார்த்தெனைவிடாது பரிந்துகொண்டரு ளே.

சிவதரிசன அகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

நிருசீ சிற்றம்பலம்.

ப இ ன் மு ன் ரு வ து

ஆகமநெறியகவல்.

சத்தினிபாதந் தான்பிறந்திய	ம்
சத்தமதடைந்து தொல்லைமூவுலகு	ம்
கான்றசோறதனிற் கண்டெனவிடுத்	து
வீட்டின்பிணையே விரும்பிடினாக	ம
விசாரணைசெய்ய வேண்டிடுமுத்	தி
உண்மையின் மும்முத லுண்மையதாரு	ம்
அஃதையுமன்றி யவனியுலோர்பொரு	ள்
உணர்ந்திடுமிடத்தி லுருவுடனும்	ம்
தோன்றதன் முனமே தோன்றிடுஞ்சிவம்	தை
இருளினிற்வெதரிபா திதுவெனச்சுட்	டி
எய்திடுமாயை யிருவினையதனி	ன்
ஆகையிற்பதிபசு வாணவமா	யை
கருமமுந்தோன் றுங் கருவிடுகோக்கி	ன்
மும்முதலவையின் முத்தியிற்பசு	வை
விடவேண்டுமென்னும் விருப்பமதனி	ல்
இருவகையாகு மிரும்பதிபசுவு	ம்
மூவகையாகு மும்மலந்தனின்ம	ற்
றவைதனக்குக்குறி யதுவிதுவாகும்	ம்
அதுவிதுநீங்கி லவைமூன்றகலு	ம்

அவையினின்மூல மாணவமாகு	ம்
* அறுவைக்கழக்கை யகற்றிடுமுவரும்	ம்
சாணமும்போலச் சாற்றியவி ரண்	டு
மூலங்கெடுக்க மூலனேகூட்	டி
உற்பவமுதலா யுரைத்திடுமைந்	து
தொழில்செய்திடுவன் குஞ்சுமையிலேநி	ன்
றந்தகன் கண்ணி லப்படலந்த	னோ
எடுத்திடுமுனமதற் கேற்றவுடதங்க	ள்
சேர்த்திடினிதமாய்த் தீர்ந்திடுகால	ம்
பொருததுபோலும் புலன்றிடுமாயை	ப்
பிறப்பினுக்கஞ்சிப் பிறப்பைபேரநீக்கு	ம்
நெறியேதெனவந் நெறியினையுரைப்பா	ர்
ஆரெனத்தேடி யாற்றிடுகாலையி	ன்
சிவமேஞான தேசிகனாகு	ம்
அவனருளாலே யாகமநெறியி	ன்
ஐந்துதொழிற்கு மரனேயுரிய	ன்
ஆமென்றுயிர்பொரு ளச்சார்பெவையு	ம்
உடற்காவலையு மொருங்கேநீக்	கி
அருளினேநோக்கு யாசானருளி	ல்
உச்சியினிற்கு முபலம்போ	ல
ஆணவமாயை யவையினிற்றோன்று	ம்
மறப்பு நினைப்பு மாற்றிடிவல்பக	ல்
அற்றவீடென்றே யறைந்திடுமாகம	ம்
அவ்வீடதனி னனுபவந்தன்னி	ன்
பெத்தத்தினிற்கும் பெற்றியைப்போ	ல

ஆகமநெறியகவல்.

மகாந்

இதுவெனத்தேதான்று மெவையவைவனைத்து	ம்
நியதிசெய்ததுவாய் நின்றல்சமா	தி
சமாதியைச்சீக்கிய சாக்நிரந்தனிலு	ம்
சிவமேயைந்து செய்கையினடித்தல்	ல்
கண்டதற்செயலைக் கைவிடவேண்டு	ம்
இத்தகைகநெறியை மெய்க்கப்பால	ன்
பித்தன்பசாசன் பெற்றகுணங்க	ண்
மருவியேநின்றல் வாய்மைநெறியா	ம்
தேகாந்தத்திற் சிவமேசேர்வ	ன்
இஃதாசமநெறி யினியாரணநெ	றி.

ஆகமநெறியகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

தீருதி சிற்றநீபலம்.

ப தி ந ர ன் க ர வ னு

வேதநெறியகவல்.

—:0:—

சாதனநான்குந் தன்னிடத்துதித்	த
பின்னர்விசாரம் பேதமபேத	ம்
எனவிரண்டவையு ளீசனுமுயிரு	ம்
இருமுதலென்ற யியம்புதநீரி	வு
ஒருமுதலென்ற லொள்ளியகாட்	சி
ஆகையின்வேதத் தந்தவிசார	ம்
செய்திடவேண்டுஞ் சிறப்பெனிலாகம	ம்
அன்றதுசிறப்பா மத்தியான்மீக	ம்
சொல்லியபிரபல சுருதியேசிறப்	பு
இத்தகவன்றி யெழிலார்சுரு	தி
அரசனதுரையி னவைமற்றெல்லா	ம்
மற்றேருரையின் மறையினேப்பற்	ழி
நிற்குமதன்றி நிமலன்சுவரச	ம்
வேதமாகமம் விளங்கியவாக்கா	ம்
அதனான்முத்திய தருமறையாகு	ம்
இதற்கதிகார மின்றியவைசிய	ர்
குத்திரராதி சொல்லியபேர்க்கு	ம்
விசாரணைபண்ணி விளங்கிடலாகு	ம்
அவரவர்சரிதை யவரவர்க்கேயா	ம்
பத்தியுனானமும் பகர்வயிராகமு	ம்
எக்குலத்தோர்க்கு மெய்திடலாகு	ம்

வேதநெறியகவல்.

ககாரு

அறிவேகுலமென் றறைந் திடுமூலக	ம்
நற்குலம்வினையி னண்ணினதாரு	ம்
மூன்றுகடனு முனமுடித்தோர்க்	கே
ஞானவிசாரணை நாடிமேற்கொள்ளு	ம்
நாமாரிந்த நானுவிதமா	ம்
பீரபஞ்சத்தின் பிறப்பிடந்தா	னே
தெவரினையுடைய தெயக்கிப்பிற	வி
எய்தினதெந்த வேதுவினின்று	ம்
இறந்திடுமெந்த வேதுவினென்று	ம்
தோந்திடவேண்டிக் தேகேந்திரியா	தி
நாமலசித்தே நமதுருவகில	ம்
பமுதைதையயிரவிற் பாம்பென்பதுவி	ன்
சிவமஞ்ஞானத் திருக்கினிற்றிரிவாய்	ச்
சகமெனத்தோன்றுஞ் சங்கற்பத்தி	ல்
பமுதைதயிலுளதாய்ப் பகர்ந் திடுமவடி	வே
ஆரோபிதமா மரவிற்றங்கலி	ல்
அச்சிவவடிவே யகிலந்தங்கு	ஞ்
சகப்பொருளெல்லாஞ் சத்துச்சித்தின்	ப
வடிவநாமமுமிவ் வகையைந் தியல்பி	ல்
உதித்திடுமுன்ன முரைத்திடுமூன்று	ம்
சொருபசம்பந்தஞ் சொல்லும்பினிரண்டு	ம்
மாயைசம்பந்த மற்றிவைதன்	னே
யூதித்துணைரா துணர்வுடைத்தாறு	த்
தோன்றிடம்பொருள் துவக்கிப்பிற	வி
சிதைந்திடுஞ்சகலத் தியாகந்தன்னி	ல்
சகலத்தியாகந் தானெதுவென்னி	ல்
பாம்பெனனீக்கிப் பமுதைதெயன்றறித	ல்

போலநாமாதி போக்கிச்சொருப	ம்
பெற்றிடலஃதெப் பெற்றியிலுண்டா	ம்
அரவெனும்பிராந்தி யகன்றிடுத்தீப	ம்
வந்துவிளக்கில் வகையதுபோ	ல
ஆசானருளி லருமறையந்	த
ஞானவிசாரமே ஞானநீபமுமா	ம்
அவ்விளக்கங்கொண் டறிந்திடவேண்டு	ம்
அதிட்டானந்தோன்றி லாரோபிதம்போ	ம்
தனையாரென்றே தான்முதற்றேறி	ன
துளபடியுணரி னொருக்கேயனைத்து	ம்
தோன்றிடும்பழுதை தோன்றினவுட	ன
கட்செவியென்றல் காணாதஃதி	ன்
அகிலமுநீங்க லன்றியேதோன்றி	ல்
பேய்த்தேர்போலப் பிரவர்த்தகமு	ம்
கனவதுபோலக் காண்டிடுமையா	ய்
நின்றிடலொருவி நித்திரைதன்னி	ல்
கண்டிடுங்கனவிற் காட்சியீதென்	து
தனைவேருகத் தானுணர்ந்திடவி	ன்
உடன்முதற்றள்ளி யொருசிவாரமெ	ன்
றிருளகன்றுறுதி யீதயத்துதித்து	க்
கந்தர்ப்பநகரங் கண்டிடவிற்சக	ம்
கண்டிவ்வுறுதி கவக்கடில்லாம	ல்
நிற்றல்சுமாதி நிலையிதுவாகு	ம்
உடலந்தத்தி லொன்றுவன்முத்	து
இதுநின்மலமுடை யிதயாருக்காகு	ம்
மலினநெஞ்சுடைய மகற்குமுன்னு	ரு
விதமாமசுத்தம் விலங்கும்பொருட்டு	க்
சுத்தவாதனைபைத் தொடங்	டு
மனோலயஞ்செய்யின் வாய்த்திடுமீ	டே.

வேதநெறியாவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப தி னே ந் த ர வ து

பிரமான்னுபவ அகவல்:

—:0:—

நன்னெஞ்சேவா நானுரைக்கக்கே	ள்
பிரமான்னுபவத்தைப் பிரத்தியக்கமதா	ய்
அருட்குருவருளி லறைகுவன்கேளா	ய்
யாதோர்பொருளும் யாவராயினு	ம்
சுருதியுத்தமதாய்ச் சொற்றிடவேண்டு	ம்
மனவுரையதனின் மதித்துிடவொண்ணு	ச்
சச்சிதானந்தத் தற்சொருபத்தி	ல்
சிறந்தசிற்சத்தி செகசத்தியென்று	ம்
இருவகைச்சத்தி யெனவன்றேறு	ள
தவையினிற்பின்னை யகிலத்துக்கே	து
சிற்சத்திமுத்தி தானதற்கே	து
பரத்தினிலபினு பாவமாயொன்று	ய்
சிற்சத்தியிற்குஞ் செகசத்தியது	ம்
தற்சொருபத்தைத் தானதுவிடாம	ல்
வேறுபொற்றேருன்றி விளங்குமுக்குணமா	ய்
சாத்துவிதராசத தாமதமென	வே
சத்துவகுணத்திற் ருக்கியசா	யை
பரமாயெங்கும் பார்த்துமிரரச	த்
சாயையுயிரந் தாமதமிரண்டா	ம்

இருண்மாயையென வீருளுயிர்த்தடுக்கு	ம்
இருளிணையிரிய யிருமாயைசேர்க்க	க்
கணக்கதுவாகக் கருமமுண்டாகு	ம்
ஆகவைவிதமு மன்றேறநிகழு	ம்
இவ்வைவிதமா யிலங்கியபின்	னோ
பரத்தினையன்றிப் பார்த்துடிவில்	னோ
சர்வவிடய தற்பரஞ்சுவாச	ம்
சுருதியதாகுஞ் சொல்லாகமமா	ம்
என்றெனவோது மெழிலார்சுரு	தி
இஃதேதுணிவென் றெம்மையுமாண்	ட
அருட்டேசிகனு மறைந்தனன்	னோ
நானுமெனவே ஞானநற்குரு	வை
வினவிடிவிந்தகை வினங்கியபிரம	ம்
நீயேயென்று நிக்சயமாக	த்
தந்துவமசிகொடு சாற்றினான்	றே
இவ்வுரைப்படியே யிருந்தனுபவத்தி	ல்
காட்டுகேனுனக்குக் கருந்தசையா	து
நன்றாய்நோக்காய் நன்னெஞ்சக	மே
அரசன்றன்சே யடாதார்சே	ரி
சேர்ந்தவரினம்போற் றிரிந்திடுமவ	னோ
அறிந்தவனொருவ னவ்விடத்தேநி	டு
அன்னோனிடத்தி லரசவிலக்கண	ம்
காட்டியுணர்த்துங் கணக்கதுபோ	ல
நீசீவன்போ னிற்குமுன்கண்	னோ
சிவத்தின்குறியைச் செப்பிடக்கேளா	ய்
சாக்கிரமதனிற் றுக்கிடம்பொருளி	ல்

பிரமானுபவ அகவல்.

கககக

நீனை வெழுமுனமே நின்றிடுநீலை	யே
நின்மலநிலையந் நிலையினிடுனாக்கி	ன்
விளங்கிடுனோயம் விளக்கிடுனான	ம்
நோக்கிடுனா துரு நுவலுமிம்முன்று	ம்
நாமேயாக நன்றாய்விளங்கு	ம்
அவ்விடத்தறிந்த தமலசத்தியினு	ல்
அபினுபாவ மாயேகமுமா	ம்
அந்நிலைநின்றே யசைவுசெய்நினைவி	ல்
அடைந்திடுமிடத்தி லைவகைப்பொருளு	ம்
முன்பினின்றி முழுதுநிகழு	ம்
இஃதுணர்ந்திடுத விரும்பின்னையினி	ல்
அசைவுசெய்நினைவி லடைந்தவக்கண	மே
சுவாசமங்கிசமெனத் தேரன்றிடும்வாக்	கு
நான்றானெனவே நவிற்றிடாநிற்கு	ம்
இவையேசருதி யெழிலாகமமா	ம்
நிலையினிலொன்றாய் நினைவினிலைந்தா	ய்
விளங்குநம்மிடத்தின் மேவுசத்திகளா	ல்
இத்தகையன்றே யிருந் துடனிகழு	ம்
இதனானமே யிருஞ்சிவமாகு	ம்
இவ்வனுபவத்தை யிலங்கிடநீயு	ம்
கண்டிடனிருந் துங் கலக்கமதுற்று	க்
கண்டிடும்பொருளைக் கருதிவேருக	க்
சீவனைப்போலத் தியங்கினை யினி	நீ
நின்றநிலையே நிலையெனநிற்கி	ல்
கண்டிடும்பொருளுங் கரையுநாமா	க
நீனைவொடுநிலையே நிலையெனநிற்கி	ல்

விளம்புமைம்பொருளும் வேளும்விளங்கு	ம்
நின்றமுன்னிலைக்கு நீனைவொடுநிலைக்கு	ம்
நாமேயிடமென நம்மைமேயாயன்	றி
விளங்காதுதன் றும் விளங்கிடுமுன்னி	லை
சற்சத்தியென்றுஞ் சாற்றியாயின்னி	லை
அசற்சத்தியென்று மமைமயின்முற்சத்	தி
சயசத்தியென்றுஞ் சொல்லுபிற்சத்	தி
கற்பிதமென்றுங் கருதியுணர்ந்	தே
அனைத்துநாமெனவே யறிந் தந்தறி	வே
இடைவிடாதுவ்வுட லிதந்,கிடு	ம்
வரையுந்நிழல் வாய்க்குநம்வி	டே.

பிரமாமூர்த்தி அகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

நீ ரு ி சி ற் ற ம் ப ல ம்.

பதினாறாவது

சிவசமாசவாத அகவல்.

கலியலியினது கலக்கமோர்காலு ம்
சித்தமாயில்லாத் திருமுதுகிரிவா ழ்
என்னையும்பொருளா வெண்ணியான் டருளு ம்
விருத்தவாம்பிகையேவியேனேற்கிஃதொ ன்
தையாபிவ்வைய மனையேரின ல்
அன்றிமற்ருவ ராரினுநீங் கா
திவ்வையந்தனை யானின் நகற் றத்
துணிலிதுவென்னச் சுருதியின்முடிவி ன்
அருளியபடியே யருள்செய்வெண் டிம்
வதெனிற்கொல்கே னெழில்வேதா கமத்
துயிர் பரமேக மோரி ரண்டென வே
நுதியவகையி லும்பர்கண் முனிவ ர்
ஆரியர் தந்த மகபிசைக்கொண் ட
படியினிற்சென்று பரமடைந் தனர்க ள்
அவையிலொன்றை யலநெரியென் றே
தள்ளுதல்க டாச் சமரசமாக ந்
திரிவையமற்ச் சிவையேயுன நி ன்
அனுபவப்படியே யனுங்கிரகஞ்செ ய
வேண்டிமோர்நெறி மேலியேமுயலு ம்
சாதகர்தமக்குச் சமரசவாத ம்

அருளில்விளங்கா தனுட்டித்தி	ல்
தானிகழ்முத்தி தானுவர்க	ட்
கருளில்விளங்கு மருளா லுனக்கு	த்
திருவடிசூட்டித் திரிவுசெய்யருளே	த்
தீரவகற்றிச் சிவமதினா	மே
வைத்தபரிசே வகுத்தனா யென்னி	ல்
உலாக்கேனியா லு முன்னருளதனி	ல்
இதுவதுவென்னு மியல்புகளில்லா	ச்
சகிதானந்தத் தற்கொருபத்தி	ல்
பேதவபேதம் பேசுதலின்	றி
அநிர்வசனமதா யதுவுளபோ	தே
கயிற்றினிலரவு சுற்பிதப்போ	ல்
நினைவுருபமதாய் நிகழ்க்திடும்தின்	னா
அஃதினிவ்விளங்கு மறைமூப்பொருளு	ம்
பத்தலையென்னி வியம்பியநினைவு	ம்
சுட்டியேநிற்குஞ் சுட்டிக்கண்டிடி	ல்
செகமதுவாகுஞ் செப்பியவதனை	க்
காண்குதலுயிராக் காணவீளக்க	ல்
பரமதுவாகும் பற்றியசுகத்தி	ல்
செகமதுமாயை செகத்தினைநோக்க	ப்
பண்ணலஞ்ஞானம் பார்த்திடுமிடத்தி	ல்
அதுவிது வெனலா லருள்வினையிவ்வ	கை
நினைவினின்மும்மல நிகழ்பா முயிொ	ன்
றைவகைப்பொருளு மருதியேநிகழு	ம்
சொருபமுள்ளனவுஞ் சொற்றிடுப்பின்	னை
சுற்பிதவடிவாய்க் கலந் துடனிற்கு	ம்

நினைவதுவில்லா நிஜசொருபத்தை	க்
குறித்திவைகற்பிதங் குறியாவிடத்தி	ல்
கற்பிதமாக வைந் துநிகழு	ம்
நினைவில்சொருப நிகழ்வேதாந்த	ம்
நினைவொடுசொருப நிகழாகமாந்த	ம்
அதனாலிரண்டு மனநியதாரு	ம்
நிஜசொருபற்கு நிகழ்பந்தமுந்	தி
ஒருகாலமுமி லுளநினைவதனி	ன்
பந்தமுத்தி பகர்ந் திடலாகு	ம்
நினைவிலுண்டாய் நிகழ்ந்திடுமியானு	ம்
மறதியிலுயிர்போன் மயங்கியுழன்	று
நின்னருளதனி னியதிசெய்தனைத் து	ம்
நீயுமியானு நினைவினிலுயிருட	ன்
போலவேநின்றும் போகியவிடத்தி	ல்
ஒன்முய்க்கண்டே னுறுதியதா	க
இரண்டென்றவர்க்கு மிரண்டதாய்நிற்கு	ம்
ஒன்றென்றவர்க்கு மொன்றதாய்நிற்கு	ம்
இத்தகைகண்டே னெழின்முத்திய	தை
இதனாலொன்றினை யுறுதியாய்க்கொண்	டே
ஒன்றினைத்தள்ள வொருக்காலங்கு	டா
நினைவில்சொருப நிகழ்ந்திடுமிரண்டா	ய்
இஃதினிலைய மெள்ளளவானு	ம்
இன்றியறிந்தே னிவ்வனுபு	தி
திரிவோதுணிவோ செப்பிடவேண்டு	ம்
வாராய்புதல்வா மாசுறநீயு	ம்
சமரசவாதஞ் சாற்றியபடி	யே

என்னனுபவமு மெழின்மறைமுடிவு	ம்
இது * திரிவல்ல வெழிற்றுணிவேயா	ம்
நமதருளாலே நன்ருயறிந்தா	ம்
இதிஸீவாழ்வா யென்றனேவாழ்த்	து
இதுபிரமாண மெனவன் றனக்கு	ம்
உறுதியாய்நீயே யுரைக்கிலுன்னருளி	ல்
† திரிவைய மறந்தேர்ந்	து
சமயிகளுடனே தர்க்கித்தலற்றே	ன்.

சிவசமாசவாத அகவல் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ-குமாபதேவர் வாழ்த்தாங்கோவை முற்றிற்று.

—

* திரிவு = மயக்கம்.

† திரிவு = அஞ்ஞானம்.

உ
கி.வ.ம.ய.ம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ - கு ம ா ர தே வ ர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

விருத்தாசலம்

பெரியநாயகியம்மன் பதிகம்.

எழுதிர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

விரிவுறுமுருகநாமமதகற்றின் விடயங்கள் விளங்குறாவித
னான், மருவுறுபொறிபோம்பொறியாக்கரண மாய்த் துறுங்க
ரணமாய்தவினாற், புருடன்முன்னே முஞ்சுத்தமோரைந் தும்
போயிதாற்சச்சிதாநந்தை, கிரியையற்றிலங்குமென்றனள் விரு
த்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (க)

உளப்படுமுருகநாமமதகற்றி னுள்ளசற்சித்ககத்தோன்றும்,
உளப்படுமிதனாலுலகுண்ணாடி வருநிழலாநிழன்மறிந்தால், வி
ளக்குறுஞான வெளியதாமிதனின் விளையுமின்பெனவெனக்கி
சைத்தாள், இளக்குறுதவத்தோர்தரித்துணாவிரித்த கிரியமர்
பெரியநாயகியே. (உ)

பழுதையென்றுணரிற்றன்முனர்த்தோன்றும் பாம்புமப்
பழுதையாமதுபோன், முழுதுணரறிவாந்தன்னையேகாணின்
முரணுறுசராசரமெவையும், மெழுதருமறிவாவிளங்குமென்றி
சைத்தா னெழுபவந்துடைத்தெனையளித்த, கெழுமணிமுத்த
நதிசெறிவிருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (ங)

சொருபமேதானென்றுணர்தறிற்பரனுந் துகளுஞ்சீவனு
ஞ்சாமு, மருவுதன்னினேவிலெழுந்தமித்தைகளாம் வந்திடுபந்
தம்வீடிலவா, மொருவுயிர்தானென்றுணரிலம்மூன்று முளபந்
தம்வீடுமுண்டென்றாள், கிரிதவப்பயனாய்வருமொருவிருத்த
கிரியமர் பெரியநாயகியே. (சு)

அறிபொருளறிவோனறிவினோக்கொடுப்போ னுனமுப்பொரு
ளுனமோர்விடயம், பொறியுறப்பிடித்தா னுளவிதைவிடுத்தோர்
பொருளோநாடுதன்முனரிடை யே, பிறிவறத்தோன் னுஞ்சொருப
டிக்நிலையிற் பேசுமுட் பொருள் களுடிலவாந், கிறியறவறிதியென்
றனன்விருத்த கிரியமர் பெரியநாயகியே, (௩)

அரவிலைபழுதுதயுணர்ந் தவர்க்கதுபோ லகிலமெய்ப்பொரு
ளினையுணர்ந்தோர், கொளவுறுதிருத்தலெனை யெனரிற்சா ன
லுறுசலபிலையெனவுணர்ந் தும், மருகவினா னுனவிகா ரமேதென் னரி
ன் மலிகனவினி லுறுமென்னுள், கிருதுசெய்கலையோ ர்பரவிய
விருத்த கிரியமர் பெரியநாயகியே, (௪)

தடத்தின்பற்றதனிந் தக்குபல்சுடத் திற்சா னையயுஞ்சா னைய
யில்லதுமாய்த், திடத்தொடும்விளக்குத் திகம்புபோ லீசன் கீ
னரிந் கிருவார்காட்சிகளா, மிடத்துறம்பினையித் தோன் னுறுஞ்சிவ
டிக் கிருவார்காட்சிசுருமொன் றென்னுள், கிடைத்தநன் னிதியா
யெனக்குறைய்விருத்த கிரியமர் பெரியநாயகியே, (௫)

ஆளயிர்சா னுமவன்மனக் கைதச தசக்காத்துதித்த தூவா னும்
பேருயிர்சாட்சியா னவன்மனபோ பின்னையாமா தலாலவற் குக்
கருறுமுலகமயக்கமாயிவற்குக் குறித்ததன் லிலையென் னுள்
கீரனையளித்தோர்கு வந்ததாய்விருத்த கிரியமர் பெரியநாயகியே.

தூருகாயா னத்திடுத்தோன் னு முன்னசத்திடுக்கமிதுவே,
திதறுசிலசாட்சியிந் திடுகேத் தெருந்நிடுஞ்சே னுபரிதவா, யே
தமொன்றில்லாப்பிரமயா மென் றெ ன்ருளறவருள் புரித் தளித்
தாள், கேதயிறவத்தோர்குழ்தரும்விருத்த கிரியமர் பெரியநாய
கியே, (௬)

எஞ்சுறுமுளத்தோடென் னையா ரென்றே யிரங்கியேதிரிந்
துழல்வேனை, மஞ்சுறற்காத்துக்கண் னைக்குந்தி மகனைனவு
ணர்த்ததல்கடுப்ப, வஞ்சலென் றனைமுத்தூ ரியதுவாருமாயின்
றென்னவேயளித்தாள், கிஞ்சகவாயா லுஞ்சிடவிருத்த கிரியமர்
பெரியநாயகியே. (௭)

பெரியநாயகியம்மன் பதிகம் முற்றிற்று.

